

உ
சி வ ம ய ம்.

சீர்காழி

அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கள்

அருளிச்செய்த

அறப்பலிக்ஞரசதகம் மூலமும்

திருநெல்வேலி வித்வான்

குப்புசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் செய்த

உரையும்.

சென்னை: இட்டா - பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்கள்

குமாரர்

இட்டா. கோவிந்தராஜுலு நாயுடு அவர்களால்

சென்னை. சக்கரவர்த்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1926.

ஜிஸ்டர் காபிரைட்]

[இதன் விலை ரூபா—1.

சிவமயம்.

அறப்பளிக்ரதகம்.

அ த ர வ து.

சதுரகிரி யென்னுந் தலத்தில் 'அறப்பளிக்ரதம்' என்னும் ஆலயத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிற சிவபெருமானது திருநாமத் தைச் செய்யுள்தோறும் அமைத்துப் பாடப்பெற்ற நூறுசெய்யுள்கொண்ட ஒரு பிரபந்தம். இந்நூலின் செய்யு ளெவ்வொன்றின் இறுதியிலும் "அருமை மதவேள் அனுதினமு மனதி னினை தருசதுர கிரிவள ரறப்பளிக்ரதேவனே" என்பது மகுடமாக அமைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. அறப்பளிக்ரதம் புகழ்கின்ற சதகம் என இரண்டனுந்ரும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை யென்றாவது, அறப்பளிக்ரதம் சம்பந்தமான சதகம் என ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையென்றாவது விரித்துரைத்துக் கொள்க. அறப்பள்ளி யென்பதைக் கோயிற்பேரெனக்கொண்டால் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிற ஈசரார்மேற்பாடிய சதகம் என்றாகும், சதகமாவது தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுள் ஒன்று, அகப்பொருள் ஒன்றன்மேலாவது புறப்

பொருள் ஒன்றன்மேலாவது நூறுசெய்யுள் கூறப்பித்துக் கூற
தல் இதனிலக்கணம். அகப்பொருள்-காமவிஷயம். புறப்பொ
ருள்-மற்றவிஷயங்கள். இந்நூலில் பலவகை நீதிகளும் மற்றும்
பலவகை இயல்புகளும் கூறப்பட்டுள்ளன வாதலால் இது புறப்
பொருளின்மேற் கூறியதாகக்கொள்க. “வினையுமொரு பொ
ருண் மேலொருநூறு, தழையவுரைத்தல் சதகமென்ப” என்
பது (இலக்கண விளக்கம்) சதம்-நூறு என்னுந்தொகையை
யுணர்த்தும் வடசொல், அதுகப் பிரத்தியயம் பெற்றுச் சதகம்
என்றாயிற்று,

இந்நூல், முதலிற் காப்புச் செய்யுளாயுள்ள வெண்பா
வொன்று தவிர நூறு ஆசிரியவிருத்தங்களை யுடையது. இந்
நூலாசிரியர் அம்பலவாண கவிராயரென்பதை, இந்நூலினிற்
தற்கிறப்பிப்பாயிரமாக கூறியசெய்யுளில், “அம்பலவாண
கவிராயனாகுமேன் புன்கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழந் திவே
னுன் கடனாகும்” என்று இந்நூலாசிரியர் தாமே கூறியிருத்
தலால் இனிது விளங்கும். இவர், சோழநாட்டில் தில்லை யாடி
யில் வேளாளர் குலத்தில் சற்றேறக் குறைய இருநூறு வரு
டங்களுக்குமுன் தோன்றிப் பின்பு சீகாழியில் தங்கி, அறுபத்
தேழுவயதுவரையில் வாழ்ந்து, இராமநாதகம், அனுமார் பிள்
ளைத் தமிழ், சீகாழிப் புராணம் முதலிய நூல்களைச் செய்து
பிரசித்திபெற்ற சீகாழி அருணாசலக் கவிராயரது புதல்வர்
மூவருள் முதத்தவர். ஆகவே இவர் பிறந்தகாலம் ஏறக்குறைய
நூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் என்பது விளங்குகின்றது.

இவர் புதல்வர் சுப்பராயக்கவிராயர் என்பவர் இந்நூற்செய்யுட்
களின் மகுடந்தோறும், “அருமை மதவேள் அனுதினமு மன
தினினே” என்ற அடைமொழியைச் சிவபெருமானுக் கொடுத்த
துக் கூறியிருத்தலால், இவர் மதவேள் என்னும் வேறுபெய
ருள்ள ஒருபிரபுவினால் ஆதரிக்கப்பட்டவரென்று அறியலாம்.
அந்தப்பிரபுவானவர், வேளாளசாதியில் தோன்றினவர் என்
றும், கங்காகுலத்தவர் என்றும், மோழை பூபதி என்னும் பிர
புவினது புதல்வர் என்றும் ஈகை, அறிவு, அழகு, அதிகாரம்,
கீர்த்தி, முதலியவற்றிற் சிறந்தவர் என்றும் இந்நூலால்விளங்
குகிறது, இந்நூலின் முதற்செய்யுளில், “மோழைபூபதிபேற்ற
அதிபனேம தருமை மதவேள்” என்றும், ஈ-வது செய்யுளில்,
“நீதிசேரரசனேம தருமை மதவேள்” என்றும், எ-வது செய்
யுளில், “கங்காகுலத்தலைவன் மோழைதருமழகனேமதருமை
மதவேள்” என்றும் அ-வது செய்யுளில், இவையெலா மறியு
மேன தருமைமதவேள்” என்றும், க0-வதுசெய்யுளில், “கற்ப
தருவாகுமேம தருமைமதவேள்” என்றும், கௌ-வது செய்
யுளில், “அவனிபுக ழருமைமதவேள்” என்றும், எ௩-வது செய்
யுளில், “ஆழிபுடைகுழலகில் வேளாளர்குலதிலக னாகுமேம
தருமைமதவேள்” என்றும் எகூ-வது செய்யுளில், “பைங்குவ
ளையையணி மார்பனா மண்ணலேம தருமைமதவேள்” என்
றும், கௌ-வது செய்யுளில், “இச்சேகமேலாங் கொண்டாட்
வே அருள்கற்ப தருவேன்ன வோங்கிநீ தானதுரையாகுமேம
தருமைமதவேள்” என்றும்: இவரை இந்நூலாசிரியர் பாராட்
டிக் கூறியிருத்தல் காண்க. அறப்பள்ளி யென்பது வைப்பு

தலங்களாகிய சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்றென்றும், ஆறு கொல்லி
மலையைச்சார்ந்துளது என்றும், அதற்குச் சதுரகிரியென்னும்
பெயருண்டென்றும், ஸ்ரீ சதகத்தைப் பாடுவித்த பிரபுவான
வர் கொல்லிமலையிலுள்ள குண்டினிநாட்டுத் தலைவராகிய கரு
மக்கவுண்டர் என்றும், ஸ்ரீ சதகத்தில் மதவேள் என்று கூறப்
படுகிறவர் இவர்தாம் என்றும், மோழைக்கவுண்டர் என்பவர்
இவருடையதந்தை யென்றும் சில முதியோர் கூறுகின்றனர்.

உ
சிவமயம்,

அறப்பலீகராதகம்

மூலமும் உரையும்.

காப்பு-வெண்பா.

உம்பர்கோ னெம்பெருமா னோங்கறப்பலீ சுரன்மேற்
பைப்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே—அம்புவியோர்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க் கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

(இ-ள்.) உம்பர்கோன்-தேவர்களுக்குத் தலைவனும், எம்
பெருமான்-எம்பெருமானும் ஆகிய, ஒங்கு - உயர்ந்த, அறப்ப
லீசுரன்மேல்-அறப்பலீசுரார்மீது, பை பொருள் சேரும் சதகம்
-வளமான அர்த்த விசேஷங்கள் கூடின ஒருசதகத்தை, பாட
(நான்) பாடுதற்கு, அம் - அழகாகிய, புவியோர் - பூமியிலுள்
ளோர், ஆக்கும்-செய்கிற, துதிக்கை - தோத்திரங்களை, உள்
ளான்-உடையவன், அன்பு உடையார்க்கு (தன்னிடத்தில்)
அன்புடையவர்களாகிய அடியார்க்கு, இன்ப அருளி - பேரின்
பத்தை யருள்செய்து, காக்கும் - காக்கின்ற, துதிக்கை உள்
ளான்-தும்பிக்கையுள்ளவன், (அந்தவிநாயகக் கடவுளானவன்)
காப்பு-காவலாகக்கூடவன் எ-று.

உம்பர்-மேலிடம், வான், அது அவ்விடத்திலுள்ள தேவ
ரை யுணர்த்தலால் இடவாகுபெயர். கோ-அரசன், அது என

ஈச்சாரியை பெற்றுக் கோன் என்றாயிற்று. உடம்பர்கோனும்
 எம்பெருமானுமாகிய அறப்பள்ளிசுரன் என்றியையும். பெரு
 மான்-பெருமைபுடையோன். அம்புவி ஒருசொல்லெனக்கொ
 ண்டி உலகு எனப் பொருளுரைத்தலுமாம். அம்புவியோர்
 என்றது கற்றேருரும்மற்றேருருமாகிய இருதிதத்தாரையு முண
 ர்த்தும், கற்றேரார் கவிகளால் துதிப்பவர், மற்றேரார் வாய்ச்
 சொற்களால் துதிப்பவர் ஆதலால், துதிக்கை - துதித்தல்,
 இது தொழிலாகுபெயராய்த் துதித்தலையுடைய தோத்திரத்
 திற்காயிற்று. துதிக்கையுளான் என்பதற்கு துதித்தற்குரிய
 கடவுளா யிருப்பவன் என்றுரைத்தலும் பொருந்தும், இப்
 பொருட்கு துதிக்கு ஐ உளான் எனப் பிரிந்துக்கொள்க. அன்பு
 -பக்தி, சைவசமயிகள் யாதேனுமோர் நூல்செய்யத் தொடங்
 குங்கால், முதலில் விநாயகக்கடவுள் வணக்கங் கூறுதல் மரபா
 தலால் இந்நூலாசிரியரும் ஆன்ருரோழுக்கப்படி உடம்பர்கோ
 னென்னும் முதற்குறிப்புள்ள இவ்வெண்பாவினால் விநாயகக்
 கடவுள் வணக்கங்கூறினார். இவ்வாறுகூறுதல் யாதுக்கேனின்
 தொடங்கும்நூல் இடையூறின்றி யினிதுமுடியுமென்பது கரு
 தியென்க இடையூறு வாராமற் காத்தலால் விநாயகக் கடவு
 ளுக்கு விக்நராஜர் என்னும் பெயர்வழங்கும் விநாயகர் என்ப
 தற்குத் தமக்குமேலொரு தலைவரில்லாதவர் என்பதுபொருள்
 இக்காப்புச்செய்யுளில் தெய்வவணக்கமும் செயப்படு பொரு
 ளும்கூறப்படுதலால் இது தற்சிறப்புப் பாவிரம் எனப்படும்.
 தெய்வவணக்கமாவது விநாயகக்கடவுளை வணங்குதல், செயப்
 படுபொருளாவது அறப்பள்ளிசுர சுதகம், ("தெய்வவணக்கமுஞ்

செயப்படுபொருளும், எய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்") என்பதிலக்கணம். பாடுதற்கு எழுவாயாகிய நான் என்பதுவருவித் துரைக்கப்பட்டது. காப்பு என்னும் பெயர்ப்பயனிலையோடு ஆகக் கடவன் என்பது சேர்க்கப்பட்டது. அம்புவி-நீர் சூழ்ந்தபூமி யெனினுமமையும். அம்-நீர். (கடல்.) எல்லா நீர்க்கு முதலாத லால் கடலை நீரென்றே கூறலாம் எல்லா நீர்க்கும் என்றது ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என்பவற்றுக்கும் என்றபடி.

உயர் பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி றெழுபிறப் பினுண்மிக்க

காட்சிபெறு நரசன்ம மாய்க்

கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்

கற்புவழி வருத லரிது

வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது

வருதலரிது தனினு மரிது

வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி

மாசில்வழி நின்ற லரிது

நெடியதன வாளுத லரிததி னிரக்கமுள

நெஞ்சினே னாத லரிது

நேசமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலிந்

நீணிலத் தனினு மரிதாம்

அடியவர்க் கமுதமே மோழைபூ பதிபெற்ற

வதிபனெம தருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) கடல்-கடல்கூழ்ந்த, உலகில்-உலகத்தில், வாழும் வாழ்கின்ற, உயிர்-உயிர்களின், எழுநிறப்பினுள்-எழுவகைபிற விசஞ்சுக்குள்ளே, மிக்க-மேலான, காட்சிபெறு-அறிவைப் பெற்ற, நரசென்மமாய்-மானுடப்பிறப்பாக, கருத-மதிக்கும்படி பிறத்தல்-பிறப்பது, அரிது-அருமையாகும், அதினும்-அதை பார்க்கினும், உயர்சாதியிற்-உயர்கூலத்தில், கற்பவழிவருதல்-கற்புள்ளவமிசத்தில் பிறத்தல், அரிது அருமையாகும், அது தன்னினும் அதைப்பார்க்கிலும், வடிவமுடன்-உருவேடு அவயவம்-உறுப்புகள், குறையாது-குறையாமலும், பிழையாது-தவறாமலும், வருதல்-பிறத்தல், அரிது - அரிதாகும், வந்தாலும் (அப்படி) பிறந்தாலும், இது புண்ணியம் இது பாவம் என்று எண்ணி-இதுபுண்ணியம் இது பாவம் என்றுகினைத்து மாசு இவ்வுழி நின்றல் குற்றமற்றவழியில் நிற்பது, அரிது-அரிதாகும், (அதிலும் - அதிற்காட்டிலும்) நெடிய தனவான் ஆதல்-பெருஞ்செல்வனாகுதல், அரிது-அரிதாகும், அதிலும்-அதைப்பார்க்கிலும், இ - இந்த, நீள் நிலத்து-பெரிய நிலவுலகத்தில், நேசமுடன் - பக்தியோடு, உன்பதத்து - உன் திருவடிக்கு, அன்பனாய்வருதல்-அன்பனாகிவருதல், அரிது - அரிதாகும், அடியவர்க்கு-அடியவர்க்கு, அமுதமே-அமிர்தம்போல்பவனே, மோழைபூபதிபெற்ற அதிபன்-மோழைபூபதியீன்ற அதிபனாகிய, எமது அருமை மதனேன் என்பவன், அனாதினமும்-நாள் தோறும், மனதில்-மனத்தில், நினை தரு-நினைக்கின்ற சதுரகிரி தனில்வளர் - சதுரகிரியில் வளராரின்ற, அறப் பள்ளிச் சதகமேன - அறப்பள்ளிசான் என்னும் கடவுளே எ-று

உயிரோழு பிறப்பு என்றது. தேவர், மக்கள், விலங்கு, டுள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பவற்றை காட்சி- அறிவு, கருதல்-மதித்தல், கற்பு-ஆடவர்க்குக் கல்வியென்றும் மாதர்க்குப்பதிவிரதா தருமமென்றும் கொள்க வடிவம்-முழு வடிவு அழகுமாம். அவயவம்-உறுப்புகள், அவை கால் கை முகம் தலை முதலியன. குறைதல்-உறுப்பிருந்தும் குறைந்திருத்தல், பிழைத்தல் அவயவில்லாமலேயிருத்தல் மாசில்வழி - நல்வழி (முத்திரேறி) நெடிய என்பதை தனத்துக்கா தல்விசேடணமாக் குக சினைதல்-தியானித்தல், (கினைதரு) பகுதி சினைதா.

மனையாட்டி சிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபாணி மாய்மிக்க

கமலைநிக ரூப வதியாய்க்

காய்சினமி லாளுமாய் நோய்ப்பழி யிலாததோர்

கால்வழியில் வந்த வளுமாய்

மணமிக்க நாணமட மச்சம்பயிர்ப் பேன்ன

வருமினிய மார்க்க வதியாய்

மாமிமா மற்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்

வருவிருந் தோம்பு பவளாய்

இணையின்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளுமாய் பிரர்த

மில்வழி செலாத வளுமாய்

அணியிழை யொருத்தியுண்டாயினவள் கற்புடைய

ளாகுமேம தருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(இ-ள்.) கணவனுக்கு-தன்னாயகனுக்கு இனியவன் ஆய்-
 இனிமையுள்ளவளாகி, ம்ருதுபாஷி ஆய்-மென்சொல்லையுடை
 யவளாகி மிக்க-மேலான கமலேநிகர் - திருமகளைநிகர்க்கிற ரூப
 வதி ஆய்-வடிவுடையவளாகி, காய் சினம் இல்லாளுந் ஆய்-சுநி
 கின்றகோபமில்லாதவளுமாகி, நோய்ப்பழிஇல்லாதது-நோயும்
 பழியுமில்லாததாகிய, ஓர்-ஒப்பற்ற, கால்வழியில் வந்தவளுந்
 ஆய்-சந்ததியில் தோன்றினவளுமாகி, மணம் மிக்க-வாசனை
 மிகுந்த, நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்னவருந்-நாணம்
 மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்று சொல்லும்படி யுண்டாகிய,
 இனிய மார்க்கவதி ஆய்-நன்னெறி யுடையவளாகி, மாமி மாற்
 கு-மாமிக்கும் மாமனுக்கும், இதம் செய்பவளுந் ஆய்-உபசா
 ரம் செய்பவளுமாகி, வாசற் வரு விருந்து ஒம்புபவன் ஆய்-தன்
 வாசலில் வந்த விருந்தினரையும் உபசரிப்பவளாகி, இணை இல்
 நிகறற்ற, மகிழ்நன்-கணவனது, சொல்வழி-சொல்வழியிலே
 நிற்பவளுந் ஆய்-நிற்பவளுமாகி, வந்தி என்பெயர் இல்லாத
 வளுந் ஆய்-மலடியென்கிற பெயரில்லாதவளுமாகி, இரதியெ
 னவே - இரதியென்றே சொல்லும்படி, லீலைபுரிபவளுந் ஆய்-
 லீலை செய்பவளுமாகி, பிறர் இல்வழி சொல்லாதவளுந் ஆய்-
 அந்நியரது வீட்டுவழியே போகாதவளுமாகி, அணிரியை
 ஒருத்தி உண்டாயின்-பெண்ணொருத்தி யுண்டானால் அவள்-
 அந்தப் பெண்ணானவள், கற்புடையவள் ஆகும்-கற்புடையவ
 ளாவாள், எமது அருமைமதவேள். எ-று.

கணவன்-கண்ணோட்டமுள்ளவன், கண்-கண்ணோட்டம்
 (தாக்கிண்பம்) இதில் அகரம் சாரியை, வகரம் உடம்படுமெய்,

பாஷி-பாஷிப்பவள் (பேசுகிறவள்) தாமரை மலரி விருப்பவ
ளாதலால் திருமகளுக்குக் கமலையென்னும் பெயர்வந்தது இது
கமலா என்னும் வடசொற்றிரிபு, ரூபம், வடிவு, (அழகு) காய்
தல், சுடுதல், அடுத்தாறைச்சுடுதலால் சினத்தைக் காய்சினம்
என்றார் “சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி யினமென்னும்
வமப்புணையைச்சுடும், என்றார் பெருநாவலரு கால்வழி, சந்
ததி, மணம்வாசனை, அது இங்குப் புகழைக்குறித்தது “தந்
காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித்தகைசான்ற, சொற்காத்து
சேர்விலாள்பெண்” என்பது திருக்குறள், நாணம், மடம்,
அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்கும் பெண்மைக்குணங்கள்
இவற்றுள், நாணமாவது பரபுருடரைக்காணா நானுதல், மட
மாவது, தன்கணவன் பணிவிடை செய்தலையன்றி வேறென்
றையும் அறியாமை அச்சம்-பரபுருஷதரிசன மாத்திரையால்
அஞ்சுதல் பயிர்ப்பு - பரபுருஷரைக்கண்டால் அருவருத்தல்,
லீலை-புணர்ச்சி அணியிழை-வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த
அன்மொழித்தொகை ஆபரணமணிந்தவள் என்பது பொருள்.

நன்மக்கட் பேறு.

தங்குலம் விளக்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்துவரலுந்
தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலுங் கனயோக
சாதக னெனப் படுதலும்
மங்குத லிலாததன் றந்தையாய் குருமொழி
மருதுவழி பாடு செயலும்

வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
 மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும்
 இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
 மீகையுந் சன்மார்க்கமு
 மிவையெலா முடையவன் புதல்வனா மவனையே
 யின்வறன் புண்ப வாறும்
 அங்கச வி ராதிபே சோதிபே நீதிசே
 ரரசனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) தம்குலம் விளங்கிட - தமது குலமானது விளங்
 கும்படி, பெரியோர்கள் செய்துவரும் - பெரியோர்கள் செய்து
 வந்த. தருமங்கள் செய்துவரலும் - தருமங்களைச் செய்துவர
 லும், தன்ம மிகுதானங்கள் செய்தலும்-தரும மிகுந்த தானங்
 களைச் செய்தலும், கனயோக சாதகன் எனப்படுதலும்-பெரிய
 யோகஜாதகனென்று பிறரால் சொல்லப்படுதலும் மங்குதல்
 இல்லாத - குறையாத அறிவினையுடைய, தன் - தனது, தாய்
 தந்தை குரு - தாய் தந்தை குரு என்பவர்களுடைய, மொழி
 சொல்லை, மருது - மறுக்காமல், வழிபாடு செயலும் - வழிபடு
 தலும், வழிவழிவரும்-வமிச பாரம்பரியமாய்வந்த, தமது-தம்
 முடைய, தேவதாபத்திபுரி மார்க்கமும் - தேவதாபத்தியைச்
 செய்கிற நன்னெறியும், தீர்க்காயுளும் - தீர்க்காயுகம், இங்கித
 குணங்களும்-இனிய குணங்களும், வித்தையும்-கல்வியும், புத்
 தியும்-அறிவும், ஈகையும் - கொடையும், சன்மார்க்கமும் - நன்

னெறியும் ஆகிய, இவை யெலாம் - இவை யாவையும், உடைய
வன்-உடையவனே, புதல்வன் ஆம் - புத்திரனாவன், அவனை
நன்றவனே - அவனைப் பெற்றவனே. புண்யவான் ஆம் - புண்
ணியவானாவான். அங்கஜ விரோதியே - மன்மதசத்ருவே,
சோதியே-ஒளியுருவனே, நீதிசோர் அரசன்-நீதி பொருந்திய
அரசனாகிய, எமது அருமைமதவேள். ஏ-று

தம் குலம் விளங்கிட என்றாராயினும் குலத்துக் கின
மாகியகோத்தி ரத்தையும் சேர்த்துக் குலகோத்திரங்கள்
விளங்கிடஎனபொருளுரைத்துக் கொள்க. பெரியோர்கள்-முன்
னோர்கள், தருமங்கள் 32-வகைத்தருமங்கள் அவையாவன:-
வண்ணான், நாவிதன், காடேதலை, சோலை, மடம், தடம், சுண்
னாம்பு, அறவைப்பிணம்சுடல், மங்களவாத்தியம், அன்னமளி
த்தல் தண்ணீர்ப்பந்தல், தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம்,
ஐயமிடல், ஆதலர்க்குச்சாலை கட்டுவித்தல், ஏறு விடுத்தல்,
யோதுவார்க்குண்டி, விலங்குக் குணவுகொடுத்தல், பிணிக்கு
மருந்து கொடுத்தல், சிறைச்சோறளித்தல், பிறர்துன்பம் நீக்
கல், கன்னியாதானஞ்செய்தல், கற்றவராகிய அறுசமயத்
தார்க்கும் உணவுகொடுத்தல், விலைகொடுத்து உயிர்களைமீட்டு
விடுதல், குழந்தைகட்குப் பால்கொடுத்தல், பிள்ளைபெறுவித்
தல், குழந்தைகளை வளர்த்தல் என்பன, தானங்கள்-கோதான
பூதான ஹிரண்யதானங்கள். கனயோகசாதகன் - பெரியயோ
கத்திற் பிறந்தவன். மங்குதல் - புகழ்குறைதல், தீர்க்காயுள் -
நெடுங்காலம் உயிர்வாழ்ந்திருத்தல், இங்கிதம் - இனிமை
(நன்மை) உடையவன் என்பதனீற்றில் பிரிநிலை யேகாரம்

தொக்கது. அங்கச விரோதி - மன்மதனையெரித் ததினால்
வந்தபெயர்.

சகோதர ரோருமை.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்ககந் தஞ்சுக மெனக் [கொள்
கொண்டுதாந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவர்
கோதில்புகழ் தம்புக முனத்
தேடுற்ற வவார்நிந்தை தந்நிந்தை தந்தவந்
தீதிலவர் தவமா மெனச்
சீவனென் றுடல்வே றிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
சீராவ மணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரி வின்றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
கூறுவதுவே தருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) கூடப் பிறந்தவர்க்கு - உடன்பிறந்தவர்களுக்கும்,
எய்துதுயர்-உண்டாகிய துன்பம், தமது துயர் என-தமக்குண்
டாகிய துன்பம் என்றும், கொள்ககம் - அவர்களடைந்த இண்
பம், தம்சுகம் என - தாமடைந்த இன்பமென்றும், கொண்டு
உட்கொண்டு, நினைத்து,) தாம் தேடுபொருள் அவர் தேடும்

பொருள் என-தாம் சம்பாதித்தபொருள் அவர் சம்பாதித்த பொருளென்றும், அவர்கொள்-அவரைந்த, கோதுஇல் புகழ் குறையில்லாத புகழ், தம் புகழ் என - தமது புகழ் என்றும், தேறிற்ற அவர் சிந்தை - தேடிக்கொண்ட அவர்பழி தம் சிந்தை என-தமது பழியென்றும், தம்தவம் தமது தவம், தீது இல்-தீமையில்லாத, அவர் தவம் ஆம் என-அவர் தவமாகும் என்றும், இவர்க்கு-இவ் விருவர்க்கும், சீவன் ஒன்று-உயிரொன்று, உடல்வேறு - உடல் வேறுபெயர்ந்தன, என கண்டோர் சொல்லும்படி, ஐந்தலை - ஐந்துதலைகளையுடைய, சீறு அரவம் சீறுகின்ற பாம்பானது, மணிவாய் தொறும் - அழகியவாய் தொறும் கூடுற்ற இரையெடுத்து-சேர்ந்த இரையை பெடுத்து ஓர் உடல் சிறைத்திடும் கொள்கைபோல் - ஒரு உடம்பை நிரப்புகிற தன்மைபோல, பிரிவு இன்றி-பிரிவில்லாமல், கூடிவாழ் பவர்தம்மையே - சேர்ந்து வாழ்கின்றவர்களை யே, சகோதரர் எனக்கூறுவதுவே - சகோதரர் என்று சொல்லுதலே, தருமம் ஆம்-தர்மமாகும், ஆடி சிவந்த - நடனஞ்செய்து சிவந்த செந்தாமரைப்பாதனை - செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை யுடையவனே, அண்ணல் - பெருமையை யுடைய, எம தருமை மதவேள். எ-று.

கோதுல்புகழ் - எக்காலத்தும் விளங்கும்புகழ். தவம்-தவப் பயன். உடல்வேறு-உடம்பிரண்டு ஐந்தலை அரவம்என வியையும், மணிமாய்-மாணிக் கத்தையடக்கும் வாய்எனினும மையும் இரை-உணவு, ஒருடல் என்றது ஒருவயிறு என்றபடி பாம்புக்கு உடல் முழுதும்வயிறே யாதலால் வயிற்றை உட

லென்றேகூறினார். சகோதரர்-ஒருவயிற்றிற்றிறந்தவர்-உதரம்
வயிற்று-தாடரை-பொருளாகுபெயர்.

சற்குரு வியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யா விசேஷசுற் குணசத்ய சம்பண்ண
வீர வைராக்ய முக்ய
சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்க
சமாதி நிஷ்ட டானுபவராய்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்த்ர பரதந்த்ர
தருமமும் பர சமயமும்
நீதியி லுணர்ந்துதத் துவமார்க்க ராய்ப்பிரம
நிலைகண்டு பாச மிலராய்
சித்தியா னந்தசை தன்பரா யாசையறு
நெறியுளோர் சற் குரவராய்
ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
மமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(ந)

(இ-ள்.) வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந்து - வேதாந்த
சித்தாந்த வழிகளை யறிந்து, ஆசார விவரம் - ஒழுக்கவகை,
விஞ்ஞான பூர்ண வித்யா விசேஷம் - மேலாகிய ஞான பூர்ண
வித்யா விசேடம், சற்குணம் - நற்குணம், சத்யம்-உண்மை,

சம்பன்னம்-சம்பத்துடைமை, வீரவைராக்கியம் - வீரவைராக்கியம், முக்கிய சாதாரணப்பிரியம் - முதன்மையாகிய சாதாரணப்பிரியம், யோகமார்க்க ஆதிக்கம் - யோகமார்க்கச்சிறப்பு சமாதி நிஷ்ட்டாநுபவர் ஆய் - சமாதி நிஷ்டை என்பவற்றை அநுபவமாக வுடையவராய், சட்சமய நிலைமையும் அநுசமய நிலைகளையும், பரமந்த்ர பரதந்த்ர தருமமும் - பரமந்த்ர பரதந்த்ர தருமங்களையும், பரசமயமும் - பரசமயங்களையும், நீதியின் உணர்ந்து - நீதியினாலறிந்து, தத்துவ மார்க்கர் ஆய் - தத்துவ நெறியை யுடையவராகி, பிரமநிலை கண்டு - பிரமம் பொருளின் நிலையைக்கண்டு, பாசம் இலர் ஆய் - பற்றில்லாதவராகி, நித்யானந்த சைதந்யராய் - நித்தியானந்த சைதன்யராகி, ஆசை அநுநெறி உள்ளோர் - ஆசையற்ற வழியுள்ளவர் சற்குரவர் ஆம் - உத்தமசாரியராவர், ஆதாரம் ஆய் - ஆதாரமாகி, உயிர்க்கு உயிர் ஆகி - உயிருக்கு உயிராகி, எவையும் ஆம் - மற்றெல்லாப் பொருளுமாகின்ற, அமல - அமலனே எம தருமை மதவேள் எ-று.

வேதாந்தம் - வைதிகமுடிவு (வேதமுடிவு) சித்தாந்தம் ஆகமமுடிவு (தருக்கமுடிவு) விஞ்ஞானம் - விசேட அறிவு, பூர்ணம் - நிறைவு, வித்யா விசேஷம் - கல்விச்சிறப்பு, வீரவைராக்கியம் - சிறந்த வைராக்கியம், வைராக்கியம் - வீரசை, சாதாரணப்பிரியம் - எல்லா வுயிர்களின் மேலுமுள்ள பொதுவான கிருபை, ஆதிக்கம் - மேன்மை, சட்சமயம் - ஆநுசமயங்கள், அவையாவன:—கபிலமதம், கணாதமதம், பதஞ்சலிமதம், அக்ஷபாதமதம், வியாசமதம், ஜைமினிமதம் இவையாவன.

றும் வேதாந்த மதமெனப்படும். பெளத்தம், ஜைனம், பைரவம், காளாமுகம், உலோகாயதம், சூனியவாதம் இவையாறும் புறச்சமயமென்பர். வைதிகர், வைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாகபதம், சைவம், ஆன்றியும் புறச்சமயமாவன உலோகாயதம், புத்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, பாஞ்சராத்திரம், பாட்டாசாரியம் இது சைவர் கொள்கை. வைஷ்ணவம் சைவம், சாக்தம், செளரம், காணபதம், கௌமாரம் இவை வைதிக மதம் எனப்படும். பரமந்தரம் இதரமாகிய மந்தரங்கள், பரதந்தரம் - இதரமாகிய தந்திரங்கள், பரசமயம் ஆநீரியசமயங்கள், தத்துவம் - உண்மை, தத்துவமார்க்கம்-உண்மைவழி, சைதன்னியர் - அறிவுடையார், ஆதாரம் - இடம், ஆமலன் - பரிசுத்தன்.

நன்மாணுக்க ரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசேறி
 மாறா திகழ்ந்தாலு மோ
 மனதுசற்றுகிலுங் கோணாது நாணாது
 மாதா பிதா வெனக்குப்
 பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணிவிடை
 புரிந்துபொரு ளுட லாவியும்
 புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
 போற்றிமல ரடியில் வீழ்ந்து
 மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
 விரும்புவோர் சற் சீடராம்

வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள்செய் திவெதே
 மிக்கதே சிகரது கடன்
 ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) வைதாலும் (தம்மை ஆசிரியர்) திட்டினாலும்,
 ஐயா கொடுமை செய்தாலும் (ஒரு கொடிய தண்டனையைத் தம்
 க்கு அவர்) செய்தாலும், சீறிமாறாது இகழ்ந்தாலும் (தம்
 மேல் அவ்வாசிரியர்) கோபித்து இடையறாமல் அவமதித்தா
 லும், மனது சற்று ஆகிலும் கோணாது - மனம் சிறிதாயி
 னும் மாறுபடாமலும், நாணாது (ஆசிரியருக்குப் பணிவிடை
 செய்வதில் வெட்கப்படாமலு மிருந்து, நீ எனக்கு பொய்யா
 மல் மாதா பிதா என்று - நீயே எனக்குத் தவறாமல் தாயும்
 தந்தையுமென்று பணிமொழி கூறி, கணிவொடும் நெஞ்சருக்
 கத்துடன், பணிவிடை புரிந்து (அவ்வாசிரியர்க்கு) குற்றே
 வல் செய்து, புனித - பரிசுத்தனே, பொருள் உடல் ஆவியும்
 பொருள் உடல் உயிர் என்பவைபெல்லாம், உனது என - உண்
 னதேதெயென்று, தத்தம் செய்து - தத்தம்பண்ணி, இரவு பகல்
 போற்றி - இரவும் பகலும் துதித்து வழிபட்டு. மலர் அடி
 யில் வீழ்ந்து (அவ்வாசிரியரது) தாமரை மலர்போன்ற சீர்பா
 தங்களில் வீழ்ந்து தண்டனிட்டி, மெய்யாகவே பரவி - உண்
 மையாகவே புகழ்ந்து, உபதேசம்பெற விரும்புவோர் (அவ்வா

சீரியரிடத்தில்) மந்திரோப தேசத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள
 இச்சிப்பவர், சற்சீடர் ஆம் - நன்மாணாக்கராவர். வினைவே
 அறுப்படி (அச்சீடரது) வினைகளின் வேரற்றுப்போகும்படி
 அவற்கு - அந்தச் சீடருக்கு, அருள் செய்திடுவதே - மந்தி
 ரோபதேசம் செய்தருள்வதே, மிக்க - மேலான, தேசிகரது
 கடன் (நல்ல ஆசிரியரது) கடனாகும், ஐயா - ஐயனே, புரம்-
 முப்புரம், பொடிபடச்செய்த - பொடியாகச் செய்த, செம்ம
 லே - பெரியோனே, அண்ணல் - பெருமையுள்ள, எமதருமை
 மதவேள் எ-று.

வைதாலும் செய்தாலும் இகழ்ந்தாலும் என்பவற்றில்
 உம்மைகள் எண்ணுப்பொருளென, செய்தலுமே இகழ்ந்தாலு
 மே, என்ற ஏகாரங்கள் அசைநிலை, இழிவு சிறப் பெனிநும
 மையும், சற்றுகிலும் என்னும் உம்மை இழிவு சிறப்பு கனி
 வொடும் என்னும் உம்மை இசைநிறை பொருளுடனுலாவியும்
 என்பதில் உம்மை இறந்ததுதழீஇயது, உன்றனது என்பதில்
 தன்சாரியை, பொருளுடலாவி உன்றனது என்றது பன்மை
 யொருமைமயக்கம், தனித்தனியென்னுடையது என்க இரவுப
 கல் உம்மைத்தொகை, இரா என்பது குறிய தன்கீழாக்குறுகி
 உகரமேற்று இரவு என்றாயிற்று மலரடி - உவமைத்தொகை,
 மெய்யாகவே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றம், உபதேசமது என்
 பதில் அதுபகுதிப் பொருள்விசுதி, சற்சீடராம் என்பதிலு
 ள்ள ஆம்என்பதைத்தேற்றப் பொருளதாகவாவது அசையாக
 வாவதுகொள்க செய்யுமென்முற்றுகக் கொள்ளலாகாது அது

பலர்பாலுக்கு வாராததால் அருள்செய்திடுவதே என்பதில்
 ஏகாரம் பிரிதிலையோடு தேற்றம், சுற்றடியிலுள்ள ஏகாரங்கள்
 விளியுருபுகள், மகஸ், புநீ தஸச்சிஷ்பர், ஆர்ப, நஸ்வர, என்ற
 வடமொழிகள் விகாரப்பட்டன மாதா, பிதா, தத்தம், உப
 தேசம், தேசிகர், புரம், அறுதினம், சதுரகிரி, தேவன், என்
 பன வடசொற்கள் சற்று - இடைச்சொல், மாதா பிதா என்
 பன பெயர்ப்பயனிலையாய் நின்றன, ஆவால்எனவருவிப்பினும
 மையும், செம்மல், அண்ணல், என்பன ஆண்பாற் சிறப்புப்
 பெயர்கள், மதவேள் என்னும் மன்மதன்பெயர் இங்கு ஆகு
 பெயர் வகையால் ஒரு பிரபுவுக்கு வழங்கியது. அன்பிற்கிறத்
 தலால் மாதாவை முற்கூறினர் பொருளுடலாவி என்ற முறை
 ஒன்றினும் ஒன்றிமேற் சிறத்தலைச் சூறித்தது செம்மைமே
 ன்மை அழகு என்பவற்றால் தாமரைமலர் அடிக்கு உவமையா
 யிற்று அடைகோடாமல் மலர் எனக்கூறினால் தாமரை மல
 ரையே சூறிக்கும் மெய்யாகவே பரவுதலாலது உள்ளுர்புற
 மும் ஒத்தப்டுதல் தீவ்னையோலவே நல்வீனையும் பிறப்புக்
 குக் காணாமாதலால் வீனே ஹறம்படி எனப்பொதுப்படக்
 கூறினார் வீனேவோர் என்றது அவாவை “அவாவென்ப லெல்
 லாவயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றும், தவாஅப் பிறப்பினும்வித்து,
 என்பது திருக்குறள், “ஆர்வமேவர்” என்பது சிந்தாமணிதேசி
 கர் - சிறந்த ஆசிரியர்,

திரிபுரமெரித்த கதை:—தாரகாசுரனது புத்திரர்களா
 கிய வித்யுத்மாலி, தாரகாசுதன், கமலாசுதன் என்னும்மூவரும்

பெருந்தவஞ்செய்து பிரமனிடம் பெருவரம்பெற்று, மயன்
என்பவனால் சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதாளம் என்னும் மூன்
றிடங்களிலும் முறையே பொன், வெள்ளி, இரும்பு என்பவற்
ரால் அரண்வகுத்து இயற்றப்பட்டு ஆகாசமார்க்கத்தில் சஞ்
சரிக்குந் தன்மையுள்ள மூன்று பட்டணங்களை யடைந்து,
விதிமுறை வழுவாமற் சிவபூசை செய்துகொண்டு, அந்தச்
சிவபக்தி மஹிமையால் எவராலும் அழிக்கவொண்ணாதவராய்
அப்படிப்பட்ட வேறுசில அசுரர்களோடு அந்த நகரங்களுட்
னே தாம் நினைத்த இடங்களில் பறந்து சென்று பல இடங்க
ளையும் பாழாக்கிவருகையில், அந்தத் துன்பத்தைப் பொறு
க்கமாட்டாத தேவர் முனிவர் முதலியோரது வேண்டு கோ
ளால், திருமால் மாயையினால் ஜிநாவதாரமும் புத்தாவ தார
முஞ்செய்து பற்பல தீயவழிகளைக் கற்பித்து உபதேசித்து
மயக்கி அந்த அசுரர்களைச் சிவத்துவேஷிகளாகச் செய்து
விட்டபிறகு, தேவர்கள் பிரார்த்தனையால் சிவபெருமான் பூமி
யைத் தேராகவும், சந்திர சூரியர்களைத் தேர்ச்சக்கரங்களாக
வும், நான்கு வேதங்களை நான்கு குதிரைகளாகவும், பிரம
னைச் சாரதியாகவும், மகாமேருமலையை வில்லாகவும், ஆதி
சேஷனை நாணாகவும், விஷ்ணுவை வாயுவாகிய சிறகாகவும்
அக்கினியை முனையையுடைய அம்பாகவும், மற்றைத் தேவர்
களைப் பிற போர்க்கருவிகளாகவும் அமைத்துக்கொண்டு, புத்த
சந்நத்தனாய்ச் சென்று போர்செய்யக் கருதிப் புன்கிரிப்புச்
செய்தலும், அந்தப் புன்கிரிப்பினாலேயே அவ்வசுரர்கள் மடி
ந்து அவர்களுடைய பட்டணங்களும் பாழாயின என்பதாம்.

பொருள் செயல் வகை.

புண்ணிய வசத்தினால் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
 புத்தியுடனதுவொன்று நூறுக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
 உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்து சாபரண
 முடலிற் றரிக்க வேண்டு
 முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
 யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
 மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோக்ஷ
 வழிதேட வேண்டு மன்றி
 வறிதிற் புதைத்துவைத் தியாதபேர்களை
 மார்க்க மறியாக் குருடராம்
 அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) புண்ணியவசத்தினால் (தாம்முற்சனநத்திற்செய்த) புண்ணியவசத்தால், செல்வம் வரவேண்டும் - செல்வமுண்டாகவேண்டும், பொருளை - அந்தச்செல்வத்தை, ரட்சிக்கவேண்டும். - காப்பாற்றவேண்டும், புத்தியுடன்-அறிவுடனே அது - அந்தப்பொருள், ஒன்று நூறு ஆகசெய்து - ஒன்று நூறுகும்படி செய்து, போதவும் வளர்க்கவேண்டும் - (விபா

பாராதீசனாள்) மிகவும் விருத்தி செய்யவேண்டும், உண்ணவேண்டும்-உணவு முதலியவற்றைப் புசிக்கவேண்டும், பின்பு-அதன்பிறகு, நல்லவஸ்திரம் அபரணம் - நல்ல ஆடையாபரணங்களை, உடலில் தரிக்கவேண்டும் - உடம்பில் அணிந்துக்கொள்ள வேண்டும், உற்ற - (தம்மைவந்து) அடைந்த பெரியோர் - பெரியோர்கள், கவிஞர் - கவிவாணர் தமர்-உறவினர் ஆதலர்க்கு - வறிஞர் என்னும் இவர்களுக்கு, உதவி - ஆவரவேண்டுவன கொடுத்து ஒங்கு - உயர்ந்த, புகழ் - கீர்த்தியை தேட வேண்டும் - சப்பாதிக்கவேண்டும், மண்ணில் - இந்த நிலவுலகத்தில். வெகு தருமங்கள் செய்யவேண்டும், உயர் - உயர்ந்த, மோகூத வழி தேடவேண்டும் - முத்திரெறியைத் தேடவேண்டும், அன்றி-(இவ்வாறு செய்தல்) அல்லாமல் வறிதின் - வீணாக, புதைத்துவைத்து - மண்ணிற் புதைத்துவைத்து, நயாதபேர்களே - கொடாதபேர்களே, மார்க்கம்அறியா குருடர் ஆம் - வழிதெரியாத குருடராவர், அண்ணலே - பெரியோனே, கங்காகுலத்தலைவன் - கங்காகுலத்தலைவனும் மோழைதரும் அழகன் - மோழைப்பூபதிபெற்ற அழகனும் ஆகிய எமது அருமைதவேள்-எ-று.

புண்ணியவசம்-புண்ணியப்பேறு (பேறு-பயன்)-செல்வமது என்பதில் அது பகுதிபொருள் விசுதிபோதவும் வளர்த்தல் - வியாபாரம் முதலியவை செய்து மிகுதியாக விருத்தி செய்தல் உண்ணவேண்டும் என்றது நன்று யநுபவிக்கவேண்டுமென்றபடி - உற்றபெரியோர் - ஞானத்தைப் பெற்ற பெரி

மூலமும் உரையும்

யோர் எனினுமாம் உதவுதல் - கொடுத்தல் மோக்ஷவழி -
முத்திரெறி, அதாவது சரியை கிரியை யோகஞானங்களாகிய
நான்கு பதங்களையும் முறையாய் அநுஷ்டித்தல் வறிதின் -
வினை, அதாவது தமக்கும் பிறர்க்கு முதவாமல் மண்ணிற்
புதைத்துவைத்தல் ஈயாதபேர்கள் என்றது லோபிசனே மார்க்
கம் - வழி, அது இங்கு நல்வழியைக்குறித்தது.

தீவழிவிலக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கடி மருவொணு தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொ ணுது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணு தறிவிலா
மடையர்முன் நிற்கொ ணுது
கொஞ்சமே னுந்தீது செய்வொணு தொருவரீடற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணு தயற்
கோதையர்க ளோபுரி காசஞ்செ யொண்ணுது
கோளுரைகள் பேசொ ணுது
நஞ்சுதரு மாவொடு பழகொணு திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொ ணுது
நதிபெருக் காகினதி னீஞ்சல்செய் யொண்ணுது
நல்வழி மறக்கொ ணுது
அஞ்சாம லாசர்முன் பேசொணு திவையெலா
மறியுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினனை தருசதா கிரிவள
ரறப்பளி சுடி தேவவே.

(இ-ள்.) வஞ்சகர் தமைக்கடி மருவொணுது - கபடஜனங்
களைச் சேர்ந்து நட்புச்செய்யலாகாது, அன்பு இல்லார் - அன்
பில்லாதவரது, வாசலில் செல்லொணுது - வாசலுக்குப்போக
லாகாது, எவரிடத்திலும் வாதுசெய்யலாகாது, அறிவு இல்
லா மடையர்முன் நிற்கொணுது - அறிவில்லாத மடையருக்
கெதிரே நிற்கலாகாது, கொஞ்சமேனும் தீது செய்பொணுது -
சிறிதாயினும் தீமைசெய்யலாகாது ஒருவரீமல் குற்றம் சொ
ல்லொணுது - ஒருவரீது குற்றம் சொல்லலாகாது, அயல்
கோதையர்களைவிட - அந்திப மாதர்களுடன் பரிசாசம் செய்
யலாகாது கோள் உரைகள் பேசொணுது - கோட்டுசாற்களைச்
சொல்லலாகாது நஞ்சுதரும் விஷத்தைத் தருகிற அரவொடும்
பாம்புடனே பழுகொணுது - பழகலாகாது, இருள்வழி - இரு
ட்டுவழியில், தனி - தனி மயபாகநடந்து ஏகொணுது - நடந்து
போகலாகாது, நதி - ஆறு அது, பெருக்கு ஆபின் - பெருக்கா
யிருந்தால் அதில் - அகிலை, சீஞ்சல் செய்பொணுது -
நீந்தலாகாது நல்வழி மறக்கொணுது - நன்னெறிபை மறக்க
லாகாது அரசர்முன் - அரசருக்கெதிரில், அஞ்சாமல் பேசொ
ணுது இவை எல்லாம் அறிபும் இவைபாவமுறிகின்ற எமதரு
மைமதவேள்-எ-று.

கபடகுண முள்ளவர்களைவிட கூடினால் தீமையுண்டாமாத
லால் “வஞ்சகர் தமைக்கடி மருவொணுது” என்றும் அன்
பில்லாதவரது வாசலிற் சென்றால் அவமானமுண்டாமாத
லால் “அன்பிலார் வாசலிற் செல்லொணுது” என்றும் வெற்றி

தோல்விகள் ஒருவர் பங்கல்ல வாதலால், 'வாதெவரிடத்திலும் புரியொணாது' என்றும், அவ்வேவிகளுக் கெதிரே சின்ருள் தமக்கு அநர்த்த முண்டாமாதலால் 'அறிவிலா மடையர்முன் னிற்கொணாது' என்றும், சிறிது தீமைசெய்யினும் அது பெ ருந் தீமைக்குக்காரண மாதலால், கொஞ்சமேனுந் தீதுசெய் யொணாது என்றும் ஒருவர் குற்றத்தை யெடுத்துச்சொன் னால் அவர் தமது குற்றத்தை யெடுத்துச் சொல்லுவாராத லால் ஒருவர்மேற் குற்றஞ்சொல்லொண்ணாது என்றும் பிறர் மனைவியரோடு அசதியாடினால் உயிர்க்கிறுதி நேரிடுமாதலால் அயற்கோதையர்களோடு பரிசாசஞ்செய்யொண்ணாது என்றும் ஒருவர்மேற் கோட்சொன்னால் அவர் தம்மீது கோட்சொல் லுவராதலால் கோளுரையில் பேசொணாது, என்றும், பாம் போபெழுகினால் அது எக்காலத்தும் விஷத்தையே தருமாத லால் நஞ்சுதரு மாவோடும் பழுகொணாது என்றும், இருட்டு காலத்தில் தனியே சென்றால் அனேக ஆபத்துகள் நேரிடுமா தலால் 'இருள்வழிநடந்து தனியேகொணாது' என்றும் பெருக் காற்றில் நீந்தினால் அது இழுத்துக் கொண்டு சென்று கட லிற் சேர்க்குமாதலால் 'நதிபெருக்காகினதின்ஞ்சல் செய்யொ ண்ணாது, என்றும் சன்மார்க்கத்தை மறந்தால் நாகப்ராதியு ண்டா மாதலால் நல்வழி மறக்கொணாது என்றும் அரசர்க் கெதிரே அச்சமில்லாமற் பேசினால் தண்டனைக்குள் சினையுண் டாமாதலால் அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணாது என்றும், கூறினார்.

ஒன்றற்கோன் றழகுசேய்வன,

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
 வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
 வளர்கிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
 மாநிலந் துதிசெய் குணமாம்
 குழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
 தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
 நூயதவ மேன்மைபுப காரம்விர தம்பொறுமை
 செல்லரிய பெரியோர்களைத்
 தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலநேசங்கருணை
 சாற்றுமலை யாமென்பர் காண்
 செளரிமல ரோனமார் முனிவர்முச் சுடரொலாஞ்
 சரணமெமை ரட்சியெனவே
 ஆழ்கடலுதித்துவரு விஷமுண்ட கண்டனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிகர தேவனே.

(இ-ள்.) வாழ்-(ஒருவன் இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்கின்ற
 மனை தனக்கு-வீட்டுக்கு, அழகு-அழகு, குலம்-(உயர்) குலத்
 திற்பிறந்த, மங்கை-மனைவியாவள், குலமங்கை வாழ்வினுக்கு
 அந்தக் குலமங்கையோடு கூடிவாழும் இவ்வாழ்க்கைக்கு அழகு
 அழகு சிறுவர்-புதல்வராவர், வளர்கிறுவருக்கு- (அப்படி பிற
 ந்து) வளர்கின்ற சிறுவருக்கு, அழகு-அழகு, மாநிலம் துதி

செய் குணம் ஆம்-பெரிய நிலவுலகத்தாரெல்லாராலும், தோத்
 திரஞ் செய்ப்படுகிற நற்குணமாம் சூழ்குணமதற்கு-(அங்
 வாறு) நிறைந்த நற்குணத்துக்கு, அழகு-அழகு, பேர் அறிவு
 (பலவற்றையும் அறிகின்ற சிவ ஞானமாம், பேர் அறிவு தோ
 ன்நிதின-(அப்படிப்பட்ட) சிறந்த ஞானமுண்டானால் அகற்கு
 அந்த ஞானத்துக்கு, அழகு-அழகு தூயதவம்-பரிசுத்தமான
 தவமும், மேன்மை பெருங்குணமும் உபகாரம்-(பிறர்க்கு உப
 கரித்தலும், விரதம்-விரதங்களை அதுஷ்டித்தாலும் பொது
 மை -(பிறர்செய்தகுற்றத்தை) பொறுத்துக்கொள்ளுதலும்,
 சொல் அரிய பெரியோர்களை தாழ்தல்-சொல்லுதற்கரிதாகிய
 (சிறப்பினைபுடைய) பெரியோர்களைவணங்குதலும் பணிவிடை
 புரிதல்-அவாகளுக்கு) தொண்டுசெய்தலும், சீலம்-நல்லொழு
 க்கம், நேசம்-நட்புக்குணமும் கருணை-அருளும் (என்று) சாத்
 தும்-சொல்லப்பட்டவை இவை ஆம்-இவைகளாகும், என்பர்-
 என்றுசொல்லுவார் (அறிவுடையோர்) சௌரி - திருமாலும்,
 மலரோன்-பிரமனும், அமரர்-(இந்திரன் முதலிய) தேவர்களும்
 முனிவர்-இருடிகளும், முச்சுடர்-முச்சுடர்களும் ஆகிய, என்
 லாம்-யாவரும் சரணம் அடைக்கலம், எம்மை ரக்ஷி-எங்களைக்
 காப்பாற்றுவாயாக எனவே-என்று வேண்டிதலும், ஆழ்கடல்
 உதித்துவரு ஆழ்ந்த பாற்கடலிற்றோன்றிவெளிப்பட்ட விடம்
 உண்ட நஞ்சையுண்ட, கண்டனே - ஸ்ரீ கண்டனே, அண்
 ணல் பெருமை பொருந்திய, எமதருமை மதவேள்-எ-து.

உபகாரம், வரதம், சீலம், கருணை, சௌரி, அமரர், சா
 ணம், விஷம், கண்டம், என்பன வடசொற்கள் பெரியோர்

என்றது அறிவு ஒழுக்கம் வயது என்பனவற்றால் முதிர்ந்தவர்
களை நேசம்-நேயமென்பதன்போலி செளரி-சூரன் என்னும்
அரசனது குலத்திற்பிறந்தவன் சூரன்-பூநீகிருஷ்ணனது தந்
தையாகிய வசுதேவனது தந்தை மலரோன் திருமாவின் உந்
தித்தாமரை மலர்த் பிறந்தவன் அமார்-மாணமில்லாதவர்,
இது மங்கலவழக்கு ஆழ்கடல் வினைக்கொகை விடமுண்ட
வாலாறு-திருமாவின் கட்டளைப்படிதேவர்கள் அசுரர்களைக்
துணைக்கொண்டு திருப்பாற்கடல் கடையும்போது அதிவிருந்
துண்டானதாகிய அதி பங்கரமான ஆலகாலம் என்னும் பெ
ரிய நஞ்சைக் கண்டவுடனே அதன் வேகத்தைப் பொறுக்கமா
ட்டாதவர்களாய் அஞ்சியோடிச் சரணமடைந்த தேவர்களு
டைய வேண்டுகோளுக்குத் திருவுளமிரங்கிச் சிவபெருமான்
அந்தநஞ்சை அமுதுசெய்து தன்கண்டத்தில் நிறுத்தி தேவர்
முதலிய யாவரையும் காத்தருளினர் என்பதாம்.

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதவூர் நாசியில் லாமுகங்

கொழுநனில் லாதமடவார்

குணமதில் லாவித்தை மணமதில் லாதமலர்

குஞ்சர மிலாத சேனை

காவலில் லாதபயிர் பாலரில்லாதமனை

கதிர்மதி யிலாத வானங்

கவிஞரில் லாதசபை சுதிலையை யிலாதபண்

காவல ரிலாத தேசம்

ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப

மிசைலவண மில்லாத ஆ

ணிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதமம்

னேதுபல னுண்டு கண்டாய்

ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா கற்பதரு

வாகுமெம தருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(இ-ள்.) கோவில் இல்லாத ஊர்-கோயிலில்லாத ஊரும்
நாகி இல்லா முகம்-மூக்கில்லாதமுகமும், கொழுநன் இல்லாத
மடவார்-கணவனில்லாத பெண்ணும், குணமது இல்லாதவித்
தை-குணமில்லாத கல்வியும், மணமதுஇல்லாதமனம்-வாசனை
யில்லாத பூவும், குஞ்சரம் இல்லாத சேனை-யானையில்லாதசே
னையும் காவல்இல்லாதபயிர் - காவலில்லாதபயிரும் பாலர் இல்
லாதமனை - சிறுவரில்லாதவிடும், கதிர்மதி இல்லாதவானம்-
சூரிய சந்திரர்களில்லாத ஆகாயமும்; கவிஞர் இல்லாதசபை-
கவிவாணரில்லாதசபையும், சுதிலையை இல்லாதபண்-சுதிலையை
களில்லாதபண்ணும், காவலர் இல்லாததேசம் அரசரில்லாத
தேசமும் ஈவது இல்லாதனம் - ஈகையில்லாதனமும் நியமம்
இல்லாதசெபம் - நியமமில்லாத செபமும், இசைலவணம் இல்
லாத ஊண் - சொல்லப்பட்ட உப்பில்லாத உணவும் இச்சை
இல்லாதபெண்-போகநலம் விருப்பமில்லாதபெண்ணின் அது
பவ சுகமும் (ஆகிய) இவைதம்மின்-இவைகளால். ஏது பலன்
உண்டு-யாதுபயனுளது, ஆவி அனையாட்கு-உயிரைநிகர்த்தவர்

கருக்கு, இடம் தந்தவர் - இடம் கொடுத்தவனே கற்பதரு
ஆகும் கற்பகத்தருவை நிகர்த்தவனாகிய எமதருமைமதவேள்.

கோவில் கோயில் என மருவி வழங்குதலுமுண்டு கோ
வில்-தேவாலயம், கோ-தெய்வம், இல்-வீடு, மடவாள்-இளம்
பெண்-மடமை-இளமை-கல்விக்கு நற்குணம் பொருத்தமாத
லால் குணமதில்லா வித்தையென்பதில் குணம் - நற்குணமெ
னப் பொருள்படும் மலர்-மலர்தலையுடையது இது முதனிலைத்
தொழிலாகுபெயர் சேனை-படையானே குதிரை, காலாள், என்
னும் நால்வகைப் படையினுள்ளும் யானைப்படை சிறந்ததாத
லானும் அதில்லாத படை சிறவாததாலும் குஞ்சரமில்
லாதசேனை என்றார் காவல் காத்தல் (பட்டிமாடு முதலியவற்
றால் அழிவுபடாமற்காப்பாற்றும்) பயிர்-தானியா திகளின்விளை
சல் பாலர்-இளஞ்சிறுவர், கதிர்-கிரணம் இது சினை யாகுபெய
ராய்க் கிரணங்களை யுடைய சூரியனை யுணர்த்திற்று கதிர்மதி
கதிரும்மதியும் என உம்மைத்தொகையர்க்கினு மமையும் கவி
ஞர்-வித்துவான்கள் பண்-இங்கு இராகத்துக்காயிற்று காவலர்
காத்தற்றொழிவல்லார் (அரசர்) தேசம்-நாடு தனம்-பொருள்,
நியமம் - ஏற்பாடு செபம் - ஜெபித்தல் (உருபோடுதல்) இசை
த்தல் அறுசுவையிற்சிறந்த தென்று புகழ்ந்து சொல்லுதல்.
போகநலம் - புணர்ச்சியின்பம். இவைதம்மின் என்பதில் தம்
சாரியை. இன் ஐந்தாவது முன்றாவதன் கருவிப் பொருளில்
வந்தது, ஏ - என்னும் வினா எதிர் மறையாய் இல்லையெனப்
பொருள்பட்டது கண்டாய் - முன்னிலையசை யிடைச்சொல்.
ஆவியனையாள் என்றது உமாதேவியாரை உயிரில்லாத வுடம்பு

இயங்காதவாறுபோலச் சிவசத்தியாகிய உமாதேவி யில்லாத
விடத்துச் சிவபெருமானும் இயங்கார் என்பது தோன்றி,
“ஆவியனையாட் கிடந்தந்தவா” என்றார். “சிவமேனும்பொருளு
மாதிரிசத்தியோடு சேரின்னத்தொழிலும் வல்லதாம், இவன்
பிரிந்திடினியங்குதற்கு மரிதரிதெனமுறை யிரைக்குமால்”
என்றார் பிறரும். இடம் - இடப்பாகம். உடம்பும் உயிரும்
முறையே இடமும் இடத்து நிகழ்பொருளு மாதல்போல, சிவ
பெருமானும் உமாதேவியாரும் முறையே இடமும் இடத்து
நிகழ்பொருளு மாதலால் இம்முறையாலும் சத்திக்கு ஆதிக்
கியந் தோன்றுதலறிக. கல்பகதரு என்னும் வடசொல் ஈசு
சுதைந்து கற்பகதரு என வந்தது.

ஒன்றற்கொன்று தகாதசேர்க்கை.
பூததயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளை யருளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறி மாதரைத் தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமார்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனார்பின் னேசென்று
தாழ்ந்து பாவச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாம்பாட வே செய்தனை

ஆதர விலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலா

யமலவெம தருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளிகர தேவனே.

கக

(இ-ள்.) பூததையை இல்லாத லோபியர் இடத்திலே - பூததையயில்லாத லோபிகளிடத்தில், பொருளை அருளிச்செய்தனை - பொருளை யருள்செய்தாய், புண்ணியம் செய்கின்ற சந்நாசர் இடத்திலே - புண்ணியத்தைச்செய்கிற நன்மக்களிடத்தில், பெல்லாத பிடி வைத்தனை - பொல்லாத வறுமையை வைத்தாய், நீதி அகல் மூடர்க்கு - நீதியற்ற மூட ஜனங்களுக்கு, அருந்ததி என் த்தக்க - அருந்ததியென்று சொல்லத்தகுந்த, நெறி - நெறியையுடைய, மாதரை தந்தனை - பெண்களைக் கொடுத்தாய், நிதானம் உள்ள உத்தமர்க்கு - நிதானத்தை யுடைய உத்தம ஜனங்களுக்கு, இங்கிதம் இல்லாத கொடுநீலிகளைச் சேர்த்தாய், சாதிபில் உயர்ந்தபேர் - சாதிபிற் சிறந்த பேர்கள், ஈனார்பின்னே சென்று - ஈனசாதியார் பின்னேபோய், தாழ்ந்து பரவச்செய்தனை - பணிந்து தோத்திரஞ் செய்யச் செய்தாய், தமிழ் அருமை அறியாத தமிழினது அருமையைத் தெரிந்துக் கொள்ளாத, புல்லர்மேல் - அற்பார்மீது, கவி வாணர் பாடசெய்தனை - கவிவாணர் பாடும்படி செய்தாய், ஆதரவு இல்லாமல் - கிருபையில்லாமல், இப்படி செய்தது - இவ்வாறு செய்தது, என்-என்றோ, சொலாய் - சொல்லுவாயாக அமல-அமலனே, எமதருமை மதவேள் எ-று.

பூததபை-உயிர்கள்மே லருள். லோபியர்-உலுத்தர்-மிடி
தரித்திரம். அருந்ததி - வடமீன், வசிட்டமுனிவர் மனைவி.
இவள் கற்பிற் சிறந்தவளாதலால் இவளை உலகத்துப் பெண்க
ளெல்லாரும் தமது பதிவரத்பம் கொடுத்திருக்கும்படி கருபை
செய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து வணங்குவது பிரத்திய
க்ஷம். நெறி-கற்புநெறி. நிதானம் - காரந்தகுணம். கொடுநீவி-
கொடிய பாசாங்குக்காரி. ஈனம்-இழிவு தமிழருமை-தமிழ்ப்
பாடல்களினருமை ஆதரவு - இரக்கம் எனினும் பொருந்தும்.

குணக்கேடரியல்பு.

மாருத கலைகற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்
வாஸ்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
ஏறு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழறிற் பானொரு பத
ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்
வேனொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
வீண்பேசு வானொரு பதர்
வேசையர்க ளாசைகொண் டள்ளளவு மனையானே
விட்டுவிடு வானொரு பதர்
ஆருத துயரையு மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
யமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூ கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) மாறாத கலைகற்றும்-மாறுபடாமைக்கேது வாகிய நூல்களைக்கற்றும், நிலைபெற்ற சபையிலே - நிலைபெற்றசபையின் சுண், வாய் இல்லாதவன் - வாய்பேசாதவன் ஒருபதர்-ஒருபதராவன் எதிரி-பகைவன் வான் பிடி த்துவாரின்-வானேந்தி வந்தால், (அதைக்கண்டு) ஒடி பதுங்கிவிடும் - ஒடிப்பதுங்குகின்ற, மனக்கோழை-மனக்கோழை, ஒருபதர்-ஒருபதராவன் ஏறு வழக்கு உரைத்து - ஏறு வழக்குப்பேசி, அனைவரும்-எல்லாரும், சீசி என்று இகழ நிற்பான் - சீசியென் நிகழும்படி நிற்பவன், ஒரு பதர் - ஒருபதராவன், இல்லாள் - மனையாள், புறம் செல்ல சம்மதித்து - வெளியே போகச் சம்மதித்து, அவளோடு - அவளுடனே, இணங்கி வாழ்பவன்-கூடி வாழ்பவன், ஒருபதர் - ஒரு பதராவன், வேறு ஒருவர் மெச்சாது-வேறொருவர் மெச்சாமல், தன்னையேதான் மெச்சி-தன்னைத்தானே மெச்சிக்கொண்டு, வீண்பேசுவான்-பயனற்ற சொற்களைச் சொல்லுவோன், ஒரு பதர்-ஒரு பதராவன், வேசையர்கள் ஆசைகொண்டு - வேசையர்மீது இச்சைகொண்டு உள்ளளவும்-தானுள்ளளவும், மனையாள்-மனைவியை விட்டுவிடுவான்-விட்டுவிடுவோன், ஒருபதர்-ஒருபதராவன், ஆறுததுயரையும்-தணியாத துன்பத்தையும், மிடியையும் - வறுமையையும், தீர்த்துஅருள்செய் - நீக்கியருள்செய்கிற, அமல-பரிசுத்தனை எமதருமை மத்தவேள் எ-று.

மாறாத கலை-குணம் வேறுபடாமைக் கேதுவாகிய நூல்கள், அவை தர்க்கம் வியாகரணம் முதலாயின, கற்றும் என்பதில் உம்மை உயர்வு சிறப்பு நிலைபெற்ற சபை அறிவுடை

யோரால் நிறைந்த சபை, வாய் என்றது வாயிலுண்டாகும்
சொல்லை, பதர்-பதர்க்கு நிகராய்ப் பயனற்றவ னானவன். பதர்
நெல் முதலானவற்றில் உள்ளீடில்லா திருப்பதாகிய உமிக்கூடு.
பதுங்குதல் - மறைதல், கோழை - அச்சம், மனக்கோழை-
மனத்தில் அச்சமுள்ளவன். (மனோதர்மமில்லாதவன்) ஏழு
வழக்கு நியாயசபைக்கு ஏற்காதவழக்கு - விவகாரம். புறஞ்
செல்ல என்றது இங்குவியபிசரிக்க என்றபடி, வேறொருவர்-
அயலார். ஆண்-பயனில்கொல். ஆசை-மோகம்,

சேயத்தக்கவை.

வாலிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண் டுங்கற்ற
வழியிலே நிற்க வேண்டும்
வளைகட றிரிந்துபொரு டேடவேண்டுந் தேடி
வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
சீலமுடைய யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
செய்யா திருக்க வேண்டும்
செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்டு
த்யாகங் கொடுக்க வேண்டும்
ஞாலமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
நன்றாய் நடத்த வேண்டும்
நம்பனினை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
ஔுமிகு பத்தி வேண்டும்
ஆலமமர் கண்டனே பூதியனி முண்டனே
யனகவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) வாலிபந்தன்னில் - பாலியத்தில், வித்தை கற்க
வேண்டும் - கல்விற்கவேண்டும், சுற்ற வழியிலே நிற்கவேண்
டும், சுற்றதன் பயனாகிய கல்வழியிலே நிலைத்திருக்கவேண்
டும், வளைகடல் திரிந்து - (உலகை) வளைத்திருக்கிற கடலின்
மீதுலாவி, பொருள்தேடவேண்டும் - திரவியத்தைச் சம்பா
திக்கவேண்டும், தேடி - சம்பாதித்து, வளர் ஆறம் செய்ப
வேண்டும் - விருத்தியடைவதற்கே துவாகிய தருமைத்தை செய்
யவேண்டும், சீலமுடையவர்களைச் சேரவேண்டும் - நல்லொழுக்
கமுள்ளவர்களைக் கூடவேண்டும், (கூடினபிறகு) பிரிதல் செய்
யாது இருக்கவேண்டும் (அவர்களைவிட்டு) பிரியாதிருக்கவேண்
டும் செந்தமிழ்ப்பாடல்கள் பலகொள்ளவேண்டும் செந்தமிழ்ப்
பாடல்கள் பலவற்றையும் ஏற்கவேண்டும், கொண்டு - ஏற்று,
த்யாகம் கொடுக்கவேண்டும் - பாடும்) புலவருக்கு) தியாகம் செய்
யவேண்டும் ஞாலமிசை - உலகின்மேல் பலதருமம் நாட்டவே
ண்டும் - பலவகையாகிய தருமங்களை நிலைநிறுத்தவேண்டும், நா
ட்டி - நிலைநிறுத்தி, நன்றும் நடத்தவேண்டும் - (ஆவற்றை) செவ்
வையாக நடத்திவரவேண்டும், நம்பன் - சிவ பெருமானது,
இணை அடி - இரண்டு சீர்பாதங்களையும், பூசைபண்ணவேண்
டும் - பூசைசெய்யவேண்டும் பண்ணினாலும் - செய்தாலும், மிகு
பக்திவேண்டும், ஆலம் அமார்கண்டனே - நஞ்சமர்ந்த கண்டத்
தை யுடையவனே, பூதி அணிமுண்டனே - திருநீற்றணிந்தநெற்
றியையுடையவனே அநக - பரிசுத்தனை, எமதருமை மதவேள்
பால்யம் என்னும் வடசொல் வாலிபம் எனத்திரிந்து வந்
தது வித்யா என்னும் வடசொல்லின் இறுதி ஆகாரம் ஐயாகி

வித்தையென்றாயிற்று கற்றவழி என்றதனால் வழி நல்லதாயினை
குறித்தது வளையென்னுந் தொழிற்கேற்ற உலகு எனனுஞ்
செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது கடல்திரிந்து எவ்வித
கப்பலேறிக் கடலிலுள்ள தீபந்தரங்களுக்குப்பேரென்ற
படி வளரறம் செய்பவன் வளர்தற்கேதுவாகிய ஆறென்றவற்றை
த்தின் சிறப்பு, “சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறதெனின உங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு” என்னுந் திருக்குறளால் பிரித்து
விளங்கும் சேரவேண்டும் பிரிதல் செய்யாதிருக்கவேண்டும்
என விதித்தலால் சீலமுடையோர் என்றது நல்லே. முக்க
முடையோரை செந்தமிழ்ப்பாடல் செந்தமிழாற் பாடிப்பட்ட
நூல், பல என்றது அந்தாதி கலம்பகம் மாலை உலகத்து
முதலியவற்றை.

மேனமே வுயர்ச்சி.

தன்மட்டி விரவாது சீவனஞ் செய்பவன்
சாமர்த்திய முள புருடனுஞ்
சந்ததம் பதின்மரைப் காப்பாற்று வோன்றிக்
தரணிபுகழ் தரு தேவனும்
பொன்மட்டி லாமலீந் தொகுநுறு பேரைப்
புரப்பவன் பொருவி லிந்தான்
புவிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
புண்ய வானே பிரமனும்
நன்மைதரு பதினாயிரம்பேர் தமைக்காத்து
ரட்சிப்பவன் செங்கண்மா

ஐனாமிவன் மேலதிக மாகுவெகு பேர்க்குதவ
 நானே மகா தேவனாம்
 அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே யேகனே
 யண்ணலெம தரும மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

(இ-ள்) தன்பட்டில் - தன்னளவில், இரவான - யாசிக்
 காயல் சீனைச் செய்தவன் - சீவனம் செய்பவனே, சாமர்த்தி
 யம் உள்ள - சமர்த்துள்ள, புரடன் ஆம் - மனிதனாவான், சுந்
 ததம் - எட்டொழுதம், பதின் பரைக் காப்பாற்றுவோன் - பத்
 துப்பேரைக் காப்பாற்றுகிறவன், மிக்கதரணிபுகழ்தரு - மேன்
 மையாகிய இவ்வுலகத்தார் புகழ்தற்குரிய, தேவன் ஆம் - தே
 வனாவான், பொன் - பொன்னை, பட்டு இல்லாமல் நந்து - அள
 வில்லாமற் கொடுத்து, ஒரு நூறுபேரை புரப்பவன் - ஒருநூறு
 பேரைச் காப்பாற்றுகிறவன், பொருவு இல் - ஒப்பற்ற; இந்த
 ரன் - இந்திரனாவான், புன்மீதில் - உலகினிடத்தில், ஆயிரம்
 பேர்சளை காப்பாற்று - ஆயிரம்பேரைக் காப்பாற்றுகிற, புண்ய
 வானே - புண்யவானே, பிரமன் ஆம்-பிரமனாவான், நன்மை
 தரு-நன்மையைச்செய்கிற, பதினாயிரம்பேர்தமை-பதினாயிரம்
 பேர்சளை, காத்தூரகழிக்கிறவன், செங்கண்மால் திருமாலாவன்
 காளாய் - நாள்தோறும், இவன்பேல்-இவனுக்குமேல், அதிகம்
 உதவி ஆக-மிசுதியாக. வெகுபேர்க்கு உதவும்-அநேகம் பேரு
 க்கு உதவிச்செய்கிற, நானே - நானே, மகாதேவன் ஆம்-மகா
 தேவனாவன், ஆல் - இருட்டுப்போன்ற, மட்டுவார் குழலிபாக

னே - தேனோமுகாநின்ற கூந்தலை யுடையவளாகிய உமாதேவீ
பங்கனே, ஏகனே-ஒப்பற்றவனே, அண்ணல்-பெருமைபொருந்
திய, எமதருமை மதவேள். எ-று.

சீவநஞ் செய்பவன் - உயிர் வாழ்பவன். இரவாது சீவநஞ்
செய்பவன் என்றதனால் இரத்தற் றொழிலொழிய வேறெந்தத்
தொழிலாயினுஞ்செய்து சீவிப்பவன் என்றாயிற்று இரத்தல்
இழிதொழில் என்பதனை, “ஏற்பதிகழ்ச்சி” காவாது வந்தி
யங் கண்ணன் ஆர் கண்ணும், இரவாமைகோடியுறும்” ஆவி
ற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற, கிரவினிளி வந்ததில்” என்ற
மேலோர் திருவாக்குகளால் அறியலாம். புகழ்தரு என்பதற்
குப் பகுதி புகழ்தா, புரத்தல் - காப்பாற்றுதல். பதினாயிரம்
பேர்தமை என்பதில்தம்சாரியை. மகாதேவன்-சிவபெருமான்
அல்குழலி, மட்டுவார் குழலி என்றியைத் துரைத்துக்கொள்க.
புருடன், தேவன், இந்திரன், பிரமன், செங்கண்மால், மகா
தேவன் என்னுஞ் சொற்கள் மேன்மேலுயர்ச்சியைத் தருதல்
காண்க.

சேயற்கருஞ்சேயல்.

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
நீளாவி னைப்பூண லாம்
பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
பசுந் முடனே யுண்ணலாம்

பாணமொடு குண்டிவில கச்செய்ய லாமரப்
 பாவை பேசப் பண்ணலாம்
 ஏறமேவு காடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
 மெடுக்கலாம் புத்தி சற்று
 மில்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
 யெவருக்கு முடியாது காண்
 ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணியா சுரர்பரவு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசனா கிரிவள
 ரறப்பளிகர தேவனே.

கரு

(இ-ள்.) நீர்மேல் நடக்கல் ஆம் - நீரின்மேல் நடத்தலும்
 கூடும், எட்டியும் தின்னல் ஆம் - (மிகவுங் கசக்கு மியல்புள்ள)
 எட்டிப் பழத்தையும் தின்னுதல் கூடும், நெருப்பை (சுடுமியல்
 புள்ள) நெருப்பையும் நீர்போல் செய்யல் ஆம் - நீர்போல (குளிர்
 ந்த தாகவும்) செய்தல் கூடும், நெடியபெரு வேங்கையை - நீண்
 டபெரிய நெடும்புலியை, கட்டியே தழுவல் ஆம் - (கைகளால்)
 கட்டியனைத்தலுங் கூடும், நீள் ஆரவினை - நீண்ட பாம்பை,
 சூணல் ஆம் - (அதன்வேகத்தை யடக்கி) ஆபரணமாகத் தரித்
 துக் கொள்ளுதலுங்கூடும், பார்மீதுமணலை பூமியின்மேலுள்ள
 மணலை, சோறு என - சோரென்று சொல்லும்படி, சமைக்
 கல் ஆம் சமைத்தலுங் கூடும், (அப்படி சமைத்த சோற்றை)
 பசுநீழுடனே உண்ணல் ஆம் - அன்புடனே புசித்தலுங்கூடும்,
 பாணமொடு குண்டு-பாணத்தோடு குண்டையும் விலகச் செய்
 யல் ஆம் - விலகிப்போகும்படி செய்தலுங்கூடும், மாப்பாவை

மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பதுமையை, பேசப்பண்ணல் ஆம் -
 பேசப் பண்ணுதலுங்கடும், ஏர்மேவு காடியை-அழகு பொருள்
 திய காடிநீரை, கடையுற்று (தயிர் கடைதல்போல மத்தினால்)
 கடைந்து (அதிவிருந்து; வெண்ணெயும் எடுக்கல் ஆம் - வெண்
 னெயும் எடுத்தலுங்கடும் சற்றும் - சிறிதும், புத்தி இல்லாத
 மூடர்-அறிவில்லாத மூடருடைய, மனத்தை திருப்ப-மனத்தை
 திருப்புவதற்கு, எவருக்கும முடியாது யாவராலும் முடியாது,
 மேவு - விரும்பப்படுகிற, ஆர் - ஆத்திப் பூமாலையையும், கொன்
 றை - கொன்றைப்பூ மாலையையும், புனை - தரித்த, வேணிய -
 சடாபாரத்தை யுடையவனே, சரார்பாவும் - தேவர்கள் துதித்
 தற்குரிய, அமலனே குற்றமற்றவனே, அருமை மதவேள்.

காண்-தேயறவிடைச்சொல்.

செய்தற்கரிய செயல்களெல்லாவற்றையும் செய்து முடிக்கலாம், மூடர்மனத்தை வசப்படுத்தலாகா தென்பது இச்செய்யுட்கருத்து--

“கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்

கரடிவெம் புலிவாயையும்

கட்டலாமொரு சிங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்

கட்செவி யெடுத் தாட்டலாம்

வெந்தழலி னிரதம்வைத் தைந்து லோகத்தையும்

வேதித்து விற் றுண்ணலாம்

வேறொருவர் காணாம லுலகத் துலாவலாம்

விண்ணவரை யேவல் கொள்ளலாம்

சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மற்றொரு
 சீர்த்தி னும் புகுதலாம்
 சலமே னடக்கலாம் கனன்மே விருக்கலாம்
 தன்னிகரில் சித்தி பெறலாம்

சிந்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற
 திறமரிது சந்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயா நந்தமே.

என்ற தாபுமானவர் பாடலில் சாதாரணமாய் மனத்தை
 யடக்குதல் கூடாதென்றிருக்க, மூடர் மனத்தை யடக்குதல்
 கூடாதென்பது சொல்லாதே யமையும்.

சலமே னடத்தலையும், கனன்மே விருத்தலையும் முறை
 யே ஜலஸ்தம்பனம் என்றும் அக்விஸ்தம்பனம் என்றும் கூறு
 வர் வடநூலார். எட்டி - எட்டிமாம், இது இதன் சினையாகிய
 பழத்தை புணர்த்தலால் முதலாகுபெயர். ஆர் கொன்றை
 என்னு மரப்பெயர்கள் அவற்றின் சினைகளாகிய மலர்களை
 புணர்த்தலால் முதலாகு பெயர்கள். இம்மலர்கள் இவற்றால்
 தொடுக்கப்பட்ட மாலையைக் குறித்ததால் கருவி யாகுபெயர்.
 சிவபெருமான் நாகங்களை அடக்கி ஆபரணமாகத் தரித்ததும்,
 திருவள்ளுவர் மனைவியாகிய வாசுகியானவர் ஒருகால் மணலைத்
 தன்கற்பின் மகிமைபால் அன்னமாகச் சமைத்துப் படைக்க
 அதனை அவர் உண்டதும் அறிந்துகொள்க. பசும், பாணம்,
 வடசொற்கள். காடி, சாதத்தோடு புளித்த நீர், வெண்ணெய்,
 உருக்காத நெய், மேவு என்ற விசேடணம் முன்னின்ற ஆர்

என்பதேனும், பின்னின்ற கொன்றை என்பதேனும் கூட்
 டப்பட்டது, ஆத்தியும் கொன்றையும் சிவபெருமானுக்கு மிக
 வும் பிரியமாதலால், “ஆத்திசூடி” “கொன்றைவேந்தன் செல்
 வன்” என்னும் ஓளவையார் திருவாக்காலும், இனிது விளங்
 கும். வேணி என்னும் வடசொல் வேணியென நயிது இகா
 மாயிற்று. பாற்கடல் கடையப்பட்ட காலத்தில் அதிலுண்
 டான மதுவுக்குச் சுராளன்று பெயர், அதனை யுண்டதனால்
 தேவர்களுக்கு சுரர் என்னும் பெயர்வந்தது. வில்லில் தொடுக்
 கப்படுவது, பாணம் - (அம்பு) என்றும், துப்பாக்கி விருந்து
 வெளிப்படுவது குண்டு என்றும் சொல்லப்படும்.

உத்தமராவோர்.

செய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
 நீமையை மறந்த பேருந்
 திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
 சித்தம் வையாத பேரும்
 கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப்பொருளாளர்
 கையிற் கொடுத்த பேருங்
 காசினியி லொருவர்செய் தருமங்கெடாதபடி
 காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
 பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 புகலாத நிலைகொள் பேரும்
 புவிமீது தலைபோகு மென்னினுங் கன்னிலும்
 பொய்மை யுரையாத பேரும்

ஐயவிங் கிவரொலாஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
 லகமகிழ்வ ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனை.

கக

(இ-ள்.) செய்நன்றி (ஒருவர்தமக்குசெய்த உபகாரத்தை, மறவாதபேர்களும், மறந்துவிடாமல் நினைக்கிறவர்களும், ஒருவர்செய்தீமையை - ஒருசெய்ததீங்கை, மறந்தபேரும் - (நினையாமல்) மறந்துவிட்ட பேர்களும், திரவியம் தரவரினும் - பொருள்கொடுக்க வந்தாலும், ஒருவர் மனையாட்டிமேல் - ஒருவரது மனையாள்மேல், சித்தம்வையாத பேரும் - மனம்வையாதபேர்களும், கைகண்டு எடுத்தபொருள் கைகண்டெடுத்தபொருளை, கொண்டுபோய்-கொண்டுசென்று, பொருளாளர் கையில் கொடுத்தபேரும் - பொருளுடையோர் கையிற் கொடுத்த பேர்செய்த, காசினியில் - உலகத்தில், ஒருவர்செய்த - ஒருவர்செய்த, தருமம் - தருமமானது, கெடாதபடி - அழியாதபடி, காத்தபுகழ்கின்றபேரும் - காத்தருள் செய்கிறபேர்களும் பொய் ஒன்று பொய்யாகிய (நிலையற்ற) நிதிகோடிவரினும் - கோடி திரவியம் வருவதா யிருந்தாலும், வழிக்கழிவு புகலாத அழிவதற்குப்பேசாத, நிலைகொள்பேரும் - நடுவுநிலையைக் கொண்டபேர்களும், புவிமீது உலகத்தில், தலைபோகும் என்னினும் - தலைபோகுமாயினும், கனவிலும் - சொர்ப்பனத்திலும், பொய் உலையாதபேரும் - பொய்சொல்லாதவர்களும் ஆகிய ஐயமுக்கு இவர் எல்லாம் அழகையுடைய இவர்களெல்லாரும், சற்புருடர் என்று - உத்தமபுருஷர்களென்று, மனமகிழ்வார்கள், அருமை மதவேள். என்று.

மூலமும் உரையும்

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வின்கை, செய்
நன்றி கொன்றை மகற்கு” எனத் தெய்வப்பலவர் வற்புறுத்
திக் கூறுதலால், இவ்வாசிரியரும், உத்தம புருஷர்களுக்
குள்ளே சிறந்தவர்கள் செய்நன்றி மறவாத பேர்களை யென்
பதுதோன்ற, முதலில் அவர்களை யெடுத்துக்கூறினர், திரவி
யந்தரவரினும் என்ற வும்மை உயர்வு சிறப்பு சித்தம் என்றது
இச்சையை பொருளாளர் - பொருளுக்குரியவர். செல்வம் நிலை
யற்றதாதலால் நிதி எனப்பட்டது. வரினும் என்றவும்மை
உயர்வு சிறப்பு. வழக்கழிவு புகழாகையால், நிலை நடுவு நிலைக்
காபிற்று. ஐ - அழகு.

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு

மவனே மகா புருடனா

மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த

மசைவிலன் மகா தீரனும்

தொடுத் தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கின்ற

தோன்றலே மக ராஜனாந்

நூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கனோத

நுரையே மகா மேருவாம்

அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சி

மவனே மகா த்யாகியா

மவரவர் தராதா மறிந்துமரி

மவனே மகா வுசிதை

அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனை லோலனை
 யமலனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினனை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிகர தேவனை.

கள

(இ-ள்) அடைக்கலம் என-அடைக்கல மென்று, தேடி
 வருவோர்தமை - தேடிவருகிறவர்களை, காக்குமவனை - காப்ப
 வனை, மகாபுருடன் ஆம் - மஹாபுருஷனாவன், அஞ்சாமல்
 பயப்படாமல், எது வரினும்-எதுவந்தாலும், எதுபோகினும்-
 எது போனாலும், சித்தம் இசைவு இல்லான்-மனம் சலிக்காத
 வனை, மகா தீரன் ஆம்-மஹாதீரனாவன், ஒன்று தொடுத்து-
 ஒரு காரியத்தைப்பற்றி, சொன்னசொல் - சொன்னசொல்லை,
 தப்பாது செய்கின்ற - தவறாமற்செய்து நிறைவேற்றுகிற,
 தோன்றலை-பெரியோனை, மகராஜன் ஆம்-மஹாராஜனாவன்
 தூதி-நிந்தித்து, கலைக்கின்ற பேர் - கலைக்கிற பேர்களுடைய,
 வார்த்தை-சொல்லை, கேளாத- (செவிகொடுத்து) கேட்காத,
 துரையே - பிரபுவே, மகாமேரு ஆம் - மஹாமேரு ஆவன்,
 அடுக்கின்ற பேர்க்கு வரும்- (தன்னைவந்து) அடுக்கின்ற பேர்
 களுக் குண்டாயிருக்கிற, இடர் தீர்த்து - துன்பத்தை நீக்கி,
 வரட்சிக்கு மவனை - காப்பாற்றுகிறவனை, மகாத்யாகி ஆம்-
 மஹாத்யாகி யாவன், அவரவர் தராதாம் அறிந்து - அவரவர்
 (அவரவர்களுடைய) தரங்களை யறிந்து, மரியாதை செய்மவனை-
 உசிதன் ஆம் - நீதகுந்த) மரியாதை - செய்கிறவனை, மகா
 கொல்லுகிற, முத்தவசிகனாவன், அடர்க்கின்ற-(பகைவரை)
 னனை-முத்தலைச்சூலத்தை யுடைய

மூலமும் உரையும்

வனே, லோலனே-திருவிளையாடலை யுடையவனே, அமலனே
களங்கரஹிதனே, அருமைமதவேள், எ-று,

வருவோர் தமை என்பதில் தம் சாரியை. காக்கும்வனே
என்பதைக் காக்கும் அவனே என இரண்டுசொல்லாய் பிரித்து
காக்கின்ற அவனே எனப்பொருளுரைத்தலுமாம். இவ்வாறே
இரட்சிக்கு மவனே, செயுமவனே, என்பவற்றையும் பிரித்து
ரைத்துக் கொள்ளலாம்- அகைவு-சலநம், தீரன் - ஹதரியசாவி
சொல் - சொன்னபடி, தூறுதல்-நிந்தித்தல், கலைக்கின்றபேர்
வார்த்தை கேட்டு மனமசையாமையால் அவனை மகாமேரு
என்றார். த்யாகி-கொடையாளன் தராதாம் தகுதியும் தகுதி
யின்மையும். உசிதன் - சிசோஷ்டன், அடர்த்தல்-கொல்லுதல்,
முத்தலைச்சூலம் - முவிலைவேல், லோலன் - பஞ்ச கிர்த்தியன்
களாகிய விளையாட்டையுடையவன்.

ஒன்றிலொன்றில்லாமை.

காமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
கயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னமிடு கள்வருக் கிருளில்லை விபசா
கன்னியர்க் காணை யில்லை
தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
சாதிசூல மென்ப தில்லை
தாஷிண்ய முடையபேர்க் கிகலில்லை பெங்குமொரு
சார்பிலார்க் கிடம தில்லை

பூமிக்கு ளீயாத லோபர்க்கு வளமான
 புகழென்ப தென்று மில்லை
 புலையர்க்கு நிசமில்லை கைப்பொரு ளிலாததோர்
 புருடருக் கொன்று மில்லை
 யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத் திறைவனே
 யன்புடைய வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

கஅ

(இ-ள்.) காமிக்கு முறைஇல்லை-காமியானவனுக்கு முறை
 யில்லை, வேசைக்கு நான் இல்லை-வேசைக்கு வெட்கமில்லை, கய
 வர்க்குமேன்மையில்லை-கீழ்மக்களுக்குப் பெருமையில்லை. கன்
 னமிடு கள்வருக்கு இருள் இல்லை - கன்னமிடுகிற திருடருக்கு
 இருட்டில்லை, விபசார கன்னியர்க்கு ஆணை இல்லை-வியபிசாரஞ்
 செய்கிற பெண்களுக்கு ஆணையில்லை, தாம் என்னும் மயக்கு
 அறுத்து - தாமென்கிற மயக்கத்தை யொழித்து, ஒங்கு பெரி
 யோர்க்கு - உயர்ந்தபெரியோர்களுக்கு, வரு-(உலகத்தில் உண்
 டாகிய, சாதிசூலம் என்பது இல்லை-சாதிசூலம் என்பது இல்லை
 தாக்ஷிணியம் உடைய பேர்க்கு - தாக்ஷிணியத்தையுடைய பேர்
 களுக்கு, இகல் இல்லை-பகையில்லை, எங்கும் - எவ்விடத்தும்,
 ஒருசார்ப்பு இல்லார்க்கு-ஒரு ஆதரவில்லாதவர்களுக்கு, இடம்
 தில்லை-இடமில்லை, பூமிக்குள்-உலகத்தில், ஈயாத லோபர்க்கு-
 கொடாதலோபிகளுக்கு, வளம் ஆன புகழ் என்பது - மிகுந்த
 புகழென்று சொல்லப்படுவது, என்றும் இல்லை - எக்காலத்து
 யில்லை, புலையர்க்கு - நீசருக்கு, நிசம் இல்லை - உண்மையில்லை,

மூலமும் உரையும்

கைப்பொருள் இல்லாத ஓர் புருடனுக்கு - கையிற் பொருளில்
லாதவனாகிய ஒரு புருஷனுக்கு, ஒன்றும்மே யில்லை, யாமினி
தனக்கு நிகர்-இராத்திரிக்குச் சமானமாகிய, கந்தரத்து-கண்
டத்தையுடைய, இறைவனே-தலைவனே, அன்பு உடைய-(எம்
போல்வாரிடத்து) அன்புள்ள, அருமை மதவேள், -எ-று.

காமி-அதிக காமமுள்ளவன், முறை - தாய் தங்கை தம்
க்கை யென்னுமுறை, கயவர் - கீழ்மக்கள், விபசார கன்னியர்-
சோரஸ்தரீகள், ஆணை - சத்தியம், தாமெனு மயக்கு - அகங்
காரம், பெரியோர் - ஞானியர், தாக்ஷணியம் - கண்ணோட்டம்,
இகல் - பகை, இது பண்பாகு பெயராய்ப் பகையை யுடைய
வனுக் காயிற்று. இடம் - அண்டுமிடம், யாமினி - இரவு,
யாமினினக்கு என்பதில் தன் அ இரண்டுஞ் சாரியைகள்
கந்தரம் - கண்டம், கம் - தலை, தரம் - தாங்குவது ஆத்
லால் கண்டத்துக்குக் கந்தரம் எனப்பெயர் வந்தது, இதுவட
சொல் காமி முதலானவர்க்கு முறை முதலான ஒவ்வொரு
குணமில்லை பொருளில்லாதவனுக்கு எல்லாக்குணங்களும்ஒரு
ங்கே யில்லையென்பது இச்செய்யுளாற் கூறப்பட்டது.

யாக்கை நிலையாமை முதலியவை.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்

காட்டி லாற்றின் பெருக்காங்

கருணைதரு புதல்வர்களை மனைமனைகி யிவையெலாங்

கானல் காட்டும் ப்ரவாகம்

மேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
 வெயின்மஞ்ச ஞயிர் தானுமே
 வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
 வீண்பொழுது போக் காமலே
 நேயமுட னேதெளிந் தன்பொடுன் பாதத்தி
 னினைவுவைத் திரு போதிலும்
 நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண்டர்ச்சிக்க
 நிமலனே யருள் புரிசுவாய்
 ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே போதனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

கசு

(இ.ள்.) காயம்-உடம்பு, ஒரு புற்புதம் - ஒரு நீர்க்குமிழி
 போல நிலையல்லாமல் அழிவதாகும், வாழ்வு - செல்வம், மல்
 குழ் தரும் காட்டில்-மலைகளைச் சூழ்ந்த காட்டில் ஓடுகிற ஆற்
 றின் பெருக்கு ஆம் - ஆற்றுநீர் பெருக்குப்போல நிலைமாறுவ
 தாகும் கருணைதரு-அன்பு செய்யப்படுகிற, புதல்வர்-புத்திரர்
 சளும், கிளை-உறவினரும், மனை-வீடும், மனைவி - மனையாளும்
 (ஆகிய), இவை எல்லாம்-இவையாவும், கானல்காட்டும் ப்ரவா
 கம்-கானலினிடத்தே தோன்றுகிற வெள்ளத்தோற்றம்போல
 நிலையில்லாதனவாகும், மேய இருபுயவலிமை - பொருந்திய
 இரண்டு தோள்வலியும், இளமை - இளமைப்பவமும், அழகு-
 அழகும் ஆகிய, இவை எல்லாம் - இவையாவும், வெயில் மஞ்
 சள் - வெயிலின்புன் நிலைபெருமலழிகின்ற மஞ்சளின் நிறம்

மூலமும் உரையும்

போன்றனவாகும், உயிர்தானுமே - (உடம்பில்வாழும்) உயிரி
 னது நிலமையும், வெட்டவெளிதனில்வைத்த-பெருவெளியிட
 த்தில் வைக்கப்பட்ட, தீபம்-விளக்குப்போல விரைவில் அழி
 யுந் தன்மையதாகும், எனவே கருதி-என்றெண்ணியே, வீண்
 பொழுது போக்காமல் - வீணாய்க் காலங்கழிக்காமல், நேச
 முடனே-அன்போடு, தெளிந்து-மனந்தெளிந்து, அன்போடு
 பக்தியுடனே, உன்பாதத்து-உன் திருவடியில், நினைவு வைத்து
 கருத்து வைத்து, இருபோதிலும்-காலேமாலே பென்னும்)இர
 ண்டு சந்தியா காலங்களிலும், நீர்கொண்டு-தீர்த்தத்தைக்கொ
 ண்டும், மலர்கொண்டு-மலர்களைக் கொண்டும், பரிவுகொண்டு-
 அன்பைக் கொண்டும், அர்ச்சிக்க- (உன்னை) பூசுக்கும்படி, நிம
 லனே-குற்றம்ற்றவனே, அருள்புரிசுவாய்-நீகருணை செய்வா
 யாக, ஆயும்-ஆராய்கிற, அறிவாளர் அறிஞர், பணி-வணங்கு
 தற்கரிய, பாதனே-திருவடியையுடையவனே, போதனே-ஞா
 னசொருபனே, அண்ணல்-பெருமை பொருந்திய, எமதருமை
 மதவேள். ஏ-று.

“நீற்குமிழி யிளமை நிறைசெல்வம், நீர்க்கருட்டுந்தி
 ரைகள், நீரில், எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்காளென்னே வழு
 த்தாத தெப்பிரான்” என நீ திருநிறிவிளக்கத்திலும் சுறப்ப
 பட்டிருத்தல் காண்க தோன்றி விரைவில் அழிவதற்கு நீர்க்
 குமிழியும் விரைவிற்சென்றொழிவதற்கு ஆற்றுகீர்ப் பெருக்
 கும், பிரமையால் உண்மையாய் உதவுவதுபோலத் தோன்
 றும் தோற்றத்துக்குக் கானல்வெள்ளமும் இருந்தது தெரியா
 மல் விரைவாய் அழிதற்கு வெயில்பட்ட பாஞ்சளிந்திறமும்

எளிதில் அபாயமடைவதற்கு வெட்ட வெளியில் வைத்த விளக்கும்கும் உவமையாபின காயம், புத்புதம், ப்ரவாஹம். புரூம், தீபம், பாதம், பேதம் என்பன வடசொற்கள் ஆறு-யாறு என்பதன்மூலம், பெருகுவது - பெறுக்கு “தனிமாம் தோட்பா காது தனிப்பிள்ளை பிள்ளையாகாது” எனப் பன்மைபாற் கூறினார் கிளை-மாத்லைதக்கிளை தழுவுதல்போல ஒருவரைத் தழுவி கிற்பது, இதுஉறவினத்துக்கு உவமையாகுபெயர் மனைவி - வீட்டிலிருந்துக்கொண்டு குடும்ப காரியங்களைச் செய்பவள் கொண்டு மூன்றாம்கீவற்றுடைச் சொல்லுருபு போதம்-அறிவு, முற்றறிவனாதலால் இறைவனுப்போதன் என்றார் முற்றறிவன்ஸர்வந்ருன் என்னும் வடசொல்லின் மொழி பெயர்ப்பு போது என்பது மலர் எனப்பொருள்படுதலால், போதன்என்பதற்கு அன்பரது இதயகமலத்தில் வாழ்பவன் என்றாரைத்தலும் பொருந்தும் காட்டிலாறு-காணாறு, அரசுசிக்க என்றது இவ்விடத்துப் பூசிக்க என்னும் பொருளில் வந்தது ஆயும் என்பதற்கு தத்துவ சோதனை செய்கின்றஎன்றும், இறைவனது கல்பாணகுணங்களை ஆராய்ந்து மகிழ்கின்ற என்றும் “நானாரென்னுள்ளமார் ஞானங்களாரென்னையாறிவார்” என்றபடியே தம்மையுந் தமக்காதாத் தலைவரையும் மற்றும் ஆராய்கின்ற என்றும் உரைத்துக்கொள்கவீட்டுநூல்களாராய்கின்ற எனினுமமையும.

தீருமங்கை யிருப்பிடம்.

நற்பறி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
நாகரிகர் மா மனையிலே

மூலமும் உரையும்

நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
 நறைகொண்ட பைந் துளவிலே
 கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
 கல்யாண வாயி றனிலே
 கடிநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
 கதிர்பெறு விளக் கதனிலே
 பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
 பொய்யாத பேர் பாலிலே
 பூந்தடந் தன்னிலே பார்துடத் திடையிலே
 போதகத் தின் சிரசிலே
 அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவாழ்குவ ளென்ப
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) நல்பரிமுகத்திலே - உத்தம அசுவத்தின் முகத்
 திலும், மன்னவர் இடத்திலே - அரசரிடத்திலும், நாகரிகர்
 மாமனையிலே - நாகரிகருடைய அழகிய வீட்டிலும், நளினம
 லர் தன்னிலே - தாமரை மலரிலும், கூவிளந்தருவிலே - வில்
 வமரத்திலும், நறைகொண்ட பைதுளவிலே - வாசனையைக்
 கொண்ட பசிய துளசியிலும், கற்புடையர் வடிவிலே - கற்பு
 டைய மாதரது உருவத்திலும், கடலிலே - கடலிலும், கொ
 டியிலே - துவசத்திலும், கல்யாண வாயில் தனிலே - கல்யா
 ணவாசலிலும், கடிநகரிடத்திலே - காவலைக்கொண்ட நகரத்தி
 லும், நற்செந்நெல் விளைவிலே - அழகிய செந்நெற் பயிரிலும்,

சுதிர் பெறு லீளக்கதனிலே - ஒளியுள்ள தீபத்திலும், பொற்பு
உடைய சங்கிலே - அழகு உள சங்கிலும், மிக்கோர்கள் வாக்கிலே - மேலோர் வாக்கிலும், பொய்யாதபோர் பாலிலே - பொய்சொல்லாத போர்களிடத்திலும், பூ தடம் தன்னிலே - தாமரைமலர்த் தடாகத்திலும், பாற்குடத்திடையிலே - பாற்குடத்திடையிலும், போதகத்தின் சிவசிலே - யானைத்தலைவரிலும், ஆல் - இரட்டுட்போன்ற, பெரு - நீண்ட, கோதை - கூந்தலையுடைய, மலாமங்கை - திருமகள், வாழ்குவள் என்பர் - வாழ்த்திருப்பாளென்பர் (மேலோர்) அண்ணல் - பெருமைமாள்ள, ஏமதருமை மதவேள், எ-று.

நற்பரி - ஹப லீலாவதி, அஸ்வஹ்ருதய முதலிய வடநூல்களிலும், திருவிளையாடல் முதலிய தமிழ் நூல்களிலும் கூறப்படுகிற நல்லிலக்கண மமைந்த உத்தமாவும் நல்பரி - அழகாகிய குதிரை யெனினுமாம், மன்னவர் - செங்கோலரசர், நாசரிகர் - ஆசாரமுள்ளவர், நளிநம் - தாமரை, கூவிளம் - வில்வம், தரு - மரம், நதை - மணம், கற்புடையர் கற்புள்ளமாதர் சுடி - சாவல், விளக்கம் எனினுமமையும், பொற்புடைய சங்கு என்றது வலம்புரி யென்னும் உத்தம சங்கத்தை, மிக்கோர்கள் - கவியறி வோழுக்கங்களால் மேம்பட்டோர், பொய்யாதபோர் - சுத்தியவான்கள், (அரிச்சந்திரன் முதலியோர்) பாலிலே பென்பதில் பால் ஏமனுருபு. தடம் - தடாகம், போதகம் - யானை, மலாமங்கை - தாமரைப்பூவில் வாழ்பவளாகிய சீதேவி.

மூலமும் உரையும்

மூதேவி யிருப்பிடம்.

மிதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு

மிசுபாஷை யோ ரிடத்தும்

மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு

மிக்க பாதக ரிடத்தும்

கதியொன்று மிலர்போல மலினங் கொளுப்பழைய

கந்தை யணிலோ ரிடத்துங்

கடிநா யெனச்சேறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத

கன்னிவாழ் மனை யகத்தும்

ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்

சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்

சாம்பிண * முசத்திலு ம்மெலாங் கவகேடரி

தெளவைவாழிட மென்பார்கண்

அதிருப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு

மழகனெம தருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

உக

(இ-ள்.) மிதம் இன்றி - அளவில்லாமல், அன்னம்புசிப்
போர் இடத்திலும் - சோற்றை யுண்போரிடத்திலும், மிசு
பாஷையோர் இடத்தும் - அதிகமாய்ப் பேசுவோரிடத்திலும்,
மெய் ஒன்று இல்லாமலே - சிறிதும் உண்மை யில்லாமலே,
பொய்பேசியே திரியும் - பொய் பேசிக்கொண்டே திரிகின்ற,
மிக்கபாதகர் இடத்தும் - பெரிய பாவிகளிடத்திலும், கதி ஒன்
றும் இலர்போல - கதியொன்று மில்லாதவர்போல, மலி நம்

கொள்ளும்-அழுக்குப்படிந்த, பழையகந்தை - பழங்கந்தைத்
துணியை, அணிவோர் இடத்தும் - தரிப்பவரிடத்திலும்,
கடிநாய் என சீறி - கடிநாய்போலக் கோபித்து, எவரையும்
சேர்க்காத யாவரையும் சேர்க்கவொட்டாத, சுன்னி-பெண்ணை
னவள், வாழ் - வாழ்கின்ற, மனையகத்தும் - வீட்டிலும், ததி
சேர்கடத்திலும் - தயிருள்ள குடத்திலும், கர்த்தபத்திடை
யிலும்-கழுததயினிடத்திலும், சாரந்த ஆட்டின் திராணிணும்-
பொருங்கிய ஆட்டு மந்தையிலும், சாம்பிண முகத்திலும் -
செத்தபிணத்தின் முகத்திலும், இவையெல்லாம் - இவையெல்
லாவற்றிலும், கவலைபுரி துன்பத்தைச்செய்கிற, தெளவை -
மூதேவியானவள் வாழ்குவள் என்பர் - வாழ்வாள் என்று சொ
ல்லுவர் (மேலோர்) அதிருபம் - மிக்க அழகுள்ள, மலைமங்கை
பார்வதிதேவிக்கு நேசனே - அன்பனே, மோழைதரும் அழ
கள் - மோழைபூபதிபெற்ற அழகனாகிய, எமதருமைமகவேள்

மிதம் - அளவு, (உண்ணவேண்டிய அளவு) பாலை -
பேச்சு, ததி-போக்கிடம், கடிநாய் - கடிக்கிறநாய் சுன்னியென்
பது இவ்விடத்தில் பொதுவாய் மாது என்னும் பொருளில்
வந்தது மனையகத்தும் என்பதில் அகன் ஏழனுருபு. ததி-தயிர்,
கர்த்தபம்-கழுதை, கர்த்தபத்திடை என்பதில் இடை ஏழனு
ருபு. ருபம் இவ்விடத்து அழகைக் குறித்தது. பார்வதியென்
னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகிய மலை மங்கை யென்
பது மலையரைபனதுமகள் என்றும் மலையரனுக்கு மகள் என்
றும் பொருள்படும்.

மூலமும் உரையும்

குணகுண மிரண்டினும் பயன்படாமை.
 குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
 குட்டனோய் கொண்டு மென்ன
 குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன கரவாது
 கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
 மணமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
 மலராது போகி லென்ன
 மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
 மாவெண்மை யாகி லென்ன
 உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
 துலர்ந்துதான் போகி லென்ன
 வதவாத பேர்க்கு வெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
 வோங்குமிடி வரி லென்னகாண்
 அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா புரணனே
 யாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

உஉ

(இ-ள்.) குணம் அற்ற-குணமில்லாத, பேய்முருங்கைத்
 தழை-பேய்முருங்கையிலே, தழைத்து என்ன-செழித்தால்
 என்னலாபம், குட்டனோய்கொண்டும் என்ன-குட்டனோய்கொ
 ண்டால் என்னநஷ்டம், குரைக்கின்றநாய் மடிசுரந்து என்ன-
 குரைக்கின்ற நாயின்மடி பால்சுரந்தால் என்னலாபம் சுரவாது
 கொஞ்சமாய்ப்போகில் என்ன-சுரக்காமல்கொஞ்சமாய்போகில்

என்னநஷ்டம், மணம் ஆற்ற செம்முருக்கதுபூத்து அலர்ந்த
 என்ன - மணமில்லாத செம்முருக்கானதுபூத்து அலர்ந்தார்
 என்னலாபம், மலராத போகில் என்ன-மலராமல் போனால்
 என்னநஷ்டம், மதூரம் இல்லா-இன்கவையில்லாத உவர்க்க
 டல்கீர் - உப்புக்கடனீரானது, கறுத்து என்ன - கறுத்திருந்
 தால் என்னலாபம், மா வெண்மை ஆகில் என்ன - மிகுவெண்
 மையானால் என்னநஷ்டம், உணவு ஆற்ற பேய்ச்சுரை-உணவுத்
 குதவாத பேய்ச்சுரையானது, படர்ந்து என்ன - படர்ந்தால்
 என்ன லாபம், படராத உலர்ந்துதான் போகில் என்ன - பட
 ராமல் உலர்ந்துபோனால் என்னநஷ்டம், உதவாதபேர்க்கு -
 ஈயாதலோபிகளுக்கு, வெகு வாழ்வுவந்தால் என்ன-வெகுசெ
 ல்வம் உண்டானால் என்னலாபம், ஒங்கும்மிடிவாரில் என்ன-பெ
 ரிதாகிய தரித்திரம் உண்டானால் என்னநஷ்டம், ஆணி உயர்
 அழகுபொருந்திய, பை-பசுமையாகிய, கொன்றைமாலிகா -
 கொன்றை மலர் மாலையாகிய, ஆபரணே-ஆபரணத்தையு
 டையவனே, ஆதினே-முதல்வனே, அருமைமனவேள் எ-று.

குணம்-நன்மை குட்டனோய்-கொடிசெடி முதலிபவற்
 றிற் குண்டாவதோர் - சொரினோய், இது உண்டானால் கொடி
 செடிகள் உலர்ந்தழியும் நாய்மடி-நாயின்முலை, சுரத்தல்-பாடல்
 றதல், செம்முருக்கு-ஓர்மரம் அலர்தல்-மலர்தல், உவர்க்கடல்
 உப்புகடலில், உதவுதல் - கொடுத்தல் இன்னது உதவாதபேர்
 என்னுமல் உதவாத என்வாளாகுறலால் ஒருபொருளு முத
 வாத லோபியர் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது, வாழ்வு-கரு

மூலமும் உரையும்.

வியாகுபெயர், மாலிகாபரணன் - வடமொழிச்சாந்தி, இது தீர்
ச்சகசந்தி யெனப்படும், மாலிகா என்பது தமிழில் மாலிகைபெ
னவரும்.

குறைவுற்றுங் குணங்கோடமை.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டை பழுதாயினுஞ்

சார்மணம் பழு தாகுமோ

தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு

சார மதுரங் குறையுமோ

திறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி

னீள்குண மழுங்கி விடுமோ

நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி

னிறையு மாற்றுங் குறையுமே

குறைபட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலும் வானுவாங்

கதிர்மதி கனம் போகுமோ

கற்றபெரி யோர்மகிமை யற்பாறி கிலரேனுங்

காசினி தனிற் போகுமோ

அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே

பையனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள

ரறப்பளீ சுர தேவனே.

உரு

(இ-ள்.) தறிபட்ட வெட்டப்பட்ட, சந்தனக்கட்டை-சந்த
நக்கட்டையானது, பழுது ஆயினும் - தான் தேய்ந்து போன
லும், சார்மணம் பழுது ஆகுமோ - (அதனிடத்தே) பொருந்

திய, வாசனை குறைவுபடுமோ-(குறைவுபடாது,) தக்கபாற்
 சிறந்தபாலை, சுவறிடகாய்ச்சினும் - வற்றும்படிகாய்ச்சினாலும்
 சார மதூரம் குறையுமோ-அதனால், அதன் சாரமாகிய இன்
 சுவை குறையுமோ (குறையாது,) நிறைபட்டகதிர்மணி-நிறை
 ந்த ஒளியையுடைய இரத்தினம், அழுக்கு அடைந்தாலும்-
 மலினமடைந்தாலும், அதின் நீள்குணம் அழுங்கி விடுமோ-
 அதின் உயர்ந்தகுணம் அழிந்திடுமோ-(அழிந்திடாது,) நெரு
 ப்பிடை உருக்கினும் - நெருப்பிலிட்டு உருக்கினாலும், அடிக்க
 கினும்-(கருவிகளைக் கொண்டு) அடித்தாலும், தங்கத்தின்-
 உயர்ந்த பொன்னினது, நிறையும் மாற்றும் குறையுமோ-
 எடையும் மாற்றும் குறையுமோ (குறையாது, கறைபட்டமை
 புயல்மறைத்தாலும் - கருமை பொருந்திய குளிர்ந்த மேகமா
 னது மறைத்தாலும், வான்உலாம்-ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கிற,
 கதிர்மதி-சூரியசந்திரர்களுடைய, கனம் - பெருமையானது,
 போகுமோ - மறையுமோ, (மறையாது,) (அப்படியே) கற்ற
 பெரியோர் மகிமை - கல்விகற்ற பெரியோரது பெருமையை
 அற்பர்-அற்பர் அறிகிலரேனும்-அற்பகுண முடையார் அறிய
 மாட்டாராயினும், (அவரது பெருமையானது) காசினிதனில்
 போகுமோ-உலகத்தில் அழிந்து விடுமோ, (அழிந்துவிடாது
 அறிவு உற்றபேரை - மெய்யுணர்வடைந்த ஞானியரை, விட்டு
 நீங்காத, மூர்த்தியே - திருவுருவத்தை யுடையவனே, ஐயனே
 இறைவனே, அருமைமதவேள் எ-று.

இச்செய்யுட்கருத்து-நறுத்தொகையில், “அடினுமாவின்
 பால் தன்கவை குன்றது, சுடினுஞ் செம்பொன் றன்னொளி

மூலமும் உரையும்

கெடாது, அரைக்கினுஞ் சந்தநந் தன்மணமருது” எனவும்
 மூதுரையில், “சந்தநமென் குறடு தான் நேயந்தகாலத்
 தும், கந்தங் குறைபடாது” “அட்டாலும் பால்சுவையிற்
 குன்றாது எனவும், நான் மணிக்கடிகையில், “மாசுபடினு மணி
 தஞ்சீர் குன்றுவாம்” எனவும் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க
 சந்தநம், சாரம், மதுரம், மணி, கநம், அல்பர், மூர்த்தி, என்
 பன வடசொற்கள், மாற்று-பொன்னின் தரம், கறை-கறுப்பு,
 பசுமை-இவ்விடத்துக் குளிர்ச்சியெனப் பொருள்பட்டது
 குளிர்ந்த நீரை பச்சைத் தண்ணீர் என வழங்குதலுங்
 காண்க கதிர்-ஒளி, இது பண் பாசுபெயராய்ச் சூரியனை யுணர்
 த்திற்று. மதி-சந்திரன், யாவரானு மதிக்கப்படுவது, அமிர்
 தத்தை புடையது, என்பது பொருள் காசினி-காஸ்யபி என்
 னும் வடசொற்சிறைவு இதற்கு, பரசுராமனால் காசிபுழனி
 வனுக்குத் தாநஞ்செய்யப்பட்டது என்பதுபொருள் அறிவு-
 தத்துவஞானம்.

இதற்குத் தவிசேய்வ தீதுவேனல்.

வானவர் மிதிர்க்கண்முக சுடர்முவர் கோள்கட்கும்
 வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
 வளமிக்க புவனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
 வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்
 தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
 சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாஞ்
 சேர்குடி படைக்குதவு விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
 சீர்பெற வழங்கு மழையாம்

மேனிமிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று

வேந்தர்தந் நீதி யொன்று

வேதிய ரொழுக்கமொன் றிம்மூன்று மேயென்று

மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்

ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே

யதிபனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

28

(இ-ள்.) வானவர் - தேவர்கள், பிதிர்க்கள் - பிதிரர்கள்,

முச்சுடர் - முச்சுடர்கள், மூவர் மும்மூர்த்திகள், கோள்கட்

கும்-கிரகங்கள் என்பவைகளுக்கும், வாழ்வுதரும் உதவி-வாழ்

வைத்தருகிற உதவியாவது, புவநம். இவ்வுலகமாம், வளமிக்க-

வளமிகுந்த, புவனந்தனக்கு - இவ்வுலகத்துக்கு, மேன்மேல்-

மேலும் உதவியாவது, வாழ்வு பெற்றிடும் மன்னர் ஆம் - பெ

ருஞ் செல்வத்தைப்பெற்ற அரசராம், தேன் அமர் - வண்டு

கள் விரும்புகிற, நறுதொடையல் - மணமமைந்த மலர் மாலை

யை, புனை - தரித்த, மன்னவர்க்கு உதவி - அரசருக்கு உதவி

யாவது சேர்ந்த - (அவர்களை) சார்ந்த, குடிபடை வார்க்கம்ஆம்

குடிபடைகளின் கூட்டமாகும், சேர்குடிபடைக்கு உதவி -சே

ர்ந்த குடிபடைகளுக்கு உதவியாவது, விளைபயிர் - விளையாநி

ன்ற பயிர்களாகும் பயிர்க்கு உதவி அந்தப் பயிர்களுக்கு உத

வியாவது. சீர்பெற வழங்கும் மழை ஆம்-(உலகம்) சிறப்புடை

யப் பெய்கிற மழையாகும் மேல்நிமிர் மழைக்கு உதவி-மேலி

டத்தி னின்று மிகுதியாய்ப் பெய்கிற மழைக் குதவியாவது

மூலமும் உரையும்

மடமாதர் - மடமாதருடைய கற்பு ஒன்று - கற்பு ஒன்றும்,
வேந்தர்தம் நீதி ஒன்று - ராஜகீதி ஒன்றும், வேதியர் ஒழுக்
கம் ஒன்று - அந்தணரது ஒழுக்க மொன்றும் ஆகிய, இம்முன்
துமே யாமொன்று, மிக்க - மேலான, பெரியோர் உரைசெய்
வார்-பெரியோர் சொல்லுவார், ஆன் அமர் - இடபவுரு எழுத்
பெற்ற, நெடுகொடி - நெடிய துவசத்தை உயர்த்திப்பிடித்த,
எம் இறைவனே - எமது தலைவனே, அதிபனே-அதிபதியே,
அருமை மதவேள். எ-று.

இதனைக்கண்டு மகிழ்வ திதுவேனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் றுலிப்ப
தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
சந்த்ரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்
புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
புரிவது மயூர வினமாம்
சுந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
சீர்பெறுவ திரவலர் குழாந்
திகழ்கீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
அந்தியம் வானனைய செஞ்சடா டவியனே
யமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவன
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) தந்தையாய் - தந்தை தாயருடைய, மலர் முகம் கண்டு நின்று ஆலிப்பது தாமரை மலர்போல முகத்தைக் கண்டு சந்தோஷிப்பது, அவர்தந்த சந்ததி ஆம் - அவர்பெற்ற பிள்ளைகளேயாம், சந்த்ரோதயம் கண்டு பூரிப்பது - சந்திரனு திப்பதைக் கண்டு சந்தோஷிப்பது. உயர்வாவி தங்கு - சிறந்த தடாகங்களில் உண்டாயிருக்கிற, பைங்குமுத மலர் ஆம் - பசு மைபாகிய அல்லிமலராம், புந்திமகிழ்வாய் - மனமகிழ்ச்சியுண் டாகும்படி, இரவி வருதல் கண்டு - சூரியன் வருவதைக்கண்டு, அகமகிழ்வ-மனமகிழ்வன, பொங்கு - விளங்குகின்ற, தாமரை மலர்கள் ஆம்-தாமரை மலர்களாகும், போதவும்-மிகவும், புய ல்கண்டு-மேகத்தைக்கண்டு, கண்களித்து-கண்களித்து, நடம் புரிவது-நடனம்செய்வது, மயூரம் இனம் ஆம்-மயிலின் கூட்ட மாம், சிந்தைமகிழ்வாய் உதவு - மனமகிழ்ந்து கொடுக்கின்ற, தாதாவினைக் கண்டு - கொடையாளியைக் கண்டு, சீர்பெறுவது -மனமகிழ்வது, இரவலர் குழாம் - யாசகர் கூட்டமாம், திகழ் நீதி மன்னரைக் கண்டு - விளங்குகின்ற நீதியையுடைய அரச ரைக்கண்டு, களிகூர்வது-சந்தோஷ மிகப்பெருவது, இ-இந்த, செக எல்லாம் என்பர் - இந்த வலகமுழுதுமாம் சொல்லுவர் (மேலோர்), ஆம்-அழகிய, அந்திவான் அனைய - அந்திவானத் தையொத்த, செஞ்சடாடவியனே - செவந்த சடைக்காட்டை யுடையவனே, அமலனே-மலரஹிதனே, அருமைமதவேள்.

மலர்முகம் மலர்ந்தமுகம், எனினுமமையும். ஆலித்தல்- சந்தோஷித்தல். சந்ததி - மக்கள். குமுதம் - ஆம்பல். புயல்- மேகம். மயூரம்-மயில். இரவலர் - யாசகர், குழாம் - கூட்டம். அந்திவான்-செவ்வானம்.

மூலமும் உரையும்

அதுவது வாகாமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி
 யுறவாடு முறவு முறவோ
 வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
 னுண்டவர்க் கன்ன மாமோ
 தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்துவரு
 தக்கபயிர் பயிராகு மோ
 தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
 தானையுந் தானே யாமோ
 விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
 விருப்பமும் விரும்ப மாமோ
 வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
 மிக்கசீ வனமாகு மோ
 அள்ளா திருங்கருணை யாளனே தேவர்தொழு
 மாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

26

(இ-ள்.) உள் அன்பு இல்லாதபேர் - மனத்தில் அன்பில்
 லாதபேர்கள், தித்திக்கபேசி-இனிக்கப்பேசி, உறவாடும் உற
 வும்-உறவாடுகிற உறவும், உறவோ-உறவாகுமோ, உபசரித்து
 -உபசாரம்செய்து, அன்புடன் - அன்போடு, பரிமாறிடாத
 சோறு-படைக்காத அன்னம், உண்டவர்க்கு - அதைப்புகித்த
 வார்க்கு, அன்னம் ஆமோ - அது சோராகுமோ, தள்ளாது

இருந்துகொண்டு - தள்ளா திருந்துகொண்டு, ஒருவர் போய்
 பார்த்துவரு - ஒருவர் போய்ப் பார்த்துவருகிற, தக்க பயிர் -
 தகுதியாகியபயிர், பயிர் ஆகுமோ - பயிராகுமோ, தளகர்த்
 தன் ஒருவனில்லாமல், முன்சென்றிடும் தானையும் - முன்னே
 போகிறபடையும், தானே ஆமோ-படையாகுமோ, விள்ளாத-
 நீங்காத, போகம் இல்லாத-அதுபவமில்லாத, பெண்மேல் வரு
 விருப்பமும்-பெண்மீதுண்டாகிற மோகமும், விருப்பம் ஆமோ
 -மோகமாகுமோ, வெகுகடன்பட்டபேர்கள், செய்கின்ற சீவந
 மும், மிக்கசீவநம் ஆகுமோ - மேலான சீவநமாகுமோ, அள்
 ளாத - குறையாத, இருகருணை யாளனே - பெருங்கருணை
 யாளனே, தேவர்தொழும் ஆதியே-தேவர்கள் வணங்குகின்ற
 முதல்வனே, அருமைமதவேள். எ-று.

உறவாகுமோ என்னும் ஓகாரம் ஆகாது எனப்பொருள்
 தருவதால் எதிர்மறை. மற்றை யடிகளிலுள்ள ஓகாரங்களும்
 எதிர்மறை யோகாரங்களே. பரிமாறுதல்-படைத்தல் தள்ளா
 திருத்தல் - சோம்பலாயிருத்தல். தளகர்த்தன் - படைத்தலை
 வன் சீவநம்-உயிர்வாழ்க்கை.

நற்குணங்களுக் கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண்ட மார்க்கடம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
 வெங்காஞ் சொறிப்புதறிலே
 வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சந்மார்க்க மெள்ளளவு
 மேவுமேர் மேவாது போல்

மூலமும் உரையும்

குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
 கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
 கோஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
 குவலயந் தனி லவர்க்கு
 நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் டேன்மையு
 நிதானமும் பெரியோர்கண் மே
 ணேசமு மீகையு மிவையெலாங் கனவிலும்
 நினைவினும் வராது கண்டாய்
 அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே
 மறியுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

உள

(இ-ள்.) வெறிகொண்ட - பைத்தியம் பிடித்த. மர்க்க
 டம் (இயல்பாகவே மிகு சேஷ்டை யுள்ள ஒரு) குரங்கானது,
 பேய்கொண்டு - பேய்பிடிக்கப்பட்டு, கள் உண்டு-(அதன்மேல்)
 கள்ளையும் குடித்து, வெம்-கொடிதாகிய, காஞ்சொரிப்புதரிலே
 வீழ்ந்து - பூனைக்காஞ்சொரிப் புதரிலே விழுந்து, தேன்கொட்
 டுட (அந்தகாலத்தில்) தேளினால் கொட்டப்படவும் பெற்றால்
 சந்மார்க்கம் - (அக்குரங்கினிடத்தில்) சாந்த குணமானதுகள்
 அளவும் மேவுமோ - எள்ளளவாயினும் பொருந்துமோ, (பொ
 ருந்தாது), மேவாமைபோல் - பொருந்தாததுபோல, குறை
 கின்ற அற்பர்க்கு - (நற்குணம்) குறைபட்ட அற்பருக்கு,
 மனைவி இழிசாதி ஆய்-மனையாளும் இழிகுலத்தவளாய் வாய்
 த்து, கூடவே இளமைஉண்டாய் - அதனுடனே யெளவநபர்

வழு முள்ளதாய், கொஞ்சம் ஆம் அதிகாரமும் கிடைத்தால்-
 சிறிதாகிய அதிகாரமும் கிடைத்துவிட்டால், மிக்க குவலயந்
 தனில் - பெரிதாகிய பூமியில், அவர்க்கு-அவர்கட்கு, நிறைகி
 ன்ற புத்தியும்-நிறைந்த அறியும், சீலமும் - நல்லொழுக்கமும்
 மேன்மையும், நிதானமும் - (காரியங்களில்) விரையா திருத்த
 லும்; பெரியோர்கள்மேல் நேசமும் - பெரியோர்களிடத்து
 அன்பும், நகையும் - தாருணமும், இவையெல்லாம் - இவை
 யாவும், கனவிலும் நினைவிலும் வராது - சொப்பனத்திலும்
 எண்ணத்திலும் உண்டாகமாட்டா, அறைகின்ற - சொல்லப்
 பட்ட, சுருதியின் பொருள் ஆன - வேதார்ந்தமாகிய, வள்
 ளலே - உதார சீலனே, அண்ணலே-பெரியோனே, அருமை
 மதவேள். எ-று.

காஞ்சொரி - உடம்பிற் பட்டவுடனே மிகு தினவையுண்
 டாக்குவதாகிய ஓர்பூடு-(செடி) குவலயம்-பூ மண்டலம் வராது
 - ஒருமை பன்மை மயக்கம். ஒருவன் இல்லறத்தை வழுவாது
 நடத்துதற்கு அவனது வாழ்க்கைத் துணையாகிய மனையாளு
 டைய உடன்பாடும் உதவியும் வேண்டப்படுதலாலும்குலத்துக்
 கேற்றபடி குணமும் பெருமை சிறுமைகளே யடைதலாலும்
 மனைவி இழிசாதியாய் வாய்த்தலையும் ஒரு குறையாகக் கூறினார்.

இதனா லின்ன முறையனா மேனல்.

தன்னான் முடிக்கவொண் னாதகா ரியம்வந்து

தான்முடிப் போன் றமையனாந்

தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் டிதவுவொன்

றாய்தந்தை யென்ன லாகும்

மூலமும் உரையும்

ஒன்றார் செயங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
 துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
 யுத்திபுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
 முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
 எந்நாளும் வருநன்மை தீமைதன் தென்னவே
 யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா
 மிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
 னெவனென்னு மவனே சுதன்
 அந்நா மும்பணியு மெந்நாளு மேபுனையு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சர தேவனே.

உஅ

(இ-ள்.) தன்னால் முடிக்கவொண்ணாத காரியம் - தன்
 னாலே முடிக்கக்கூடாத காரியத்தை, தான்வந்து முடிப்போன்
 தான்வந்து செய்து முடிப்பவன், தமையன் ஆம் - தமைய
 னென்று சொல்லப்படுவான், தன் தலைக்கு இடர்வந்தபோது
 தன் தலைக்குத் துன்பம் வந்தபோது, மீட்டு உதவுவோன்-
 (அந்தத் துன்பத்திலிருந்து) மீளுவித்து உதவிசெப்பவன்,
 தாய்தந்தை என்னல் ஆகும்-தாயும் தந்தையும் என்று சொல்
 லப்படுவான், ஒன்றார்செயும் கொடுமையால்-பகைவர் செய்யுங்
 கொடுமையால், மெலிவு வந்தபோது - மெலிவுண்டான காலத்
 தில், உதவுவோன்-உதவிசெப்பவன், இட்டதெய்வம் - இஷ்ட
 தெய்வமென்று சொல்லப்படுவான், யுத்திபுத்திகள் சொல்லி-
 யுத்தி புத்திகள் சொல்லி, மேல்வரும் காரியம் உரைப்பவன்-

இனிமேல் வருங்காரியத்தைச் சொல்லேவான், குரு என்னல்
 ஆம் - குருவேன்று சொல்லப்படுவான், எந்நாளும் - எக்காலத்
 தும், வரும்-உண்டாகிற், நன்மை தீமை-நன்மை தீமைகளை,
 தனது என்னவே எண்ணி வருவோன்-தனதென்றே நினைத் து
 வருகிறவன், பந்து ஆம்-உறவினன் என்று சொல்லப்படுவான்
 இருதயம் அறிந்து - கருத்ததறிந்து, தன் சொற்படி நடக்கு
 மவன்-தன் சொற்படியே நடப்பவன், எவன் உன்னும்-யாவனா
 கிலும், அவனே சுதன் - அவனே புதல்வனென்று சொல்லப்
 படுவான், அம்-அழகாகிய, நாரமும்-கங்கையும், பணியும்-பாம்
 பையும், எந்நாளும் புனையும் - எக்காலத்தும் தரித்திருக்கிற,
 அண்ணலே - பெரியானே, அருமை மதவேள், எ-று.

ஒன்றார் - சேராதவர். (பகைவர்) மெலிவு-தாழ்வு. நாரம்-
 நீர், அது கங்கைக்காயிற்று, பணி - பணத்தை யுடையது,
 பணம்-படம்.

அவரவரிடத்து நடக்கும்முறை,

மாதா பிதாவினுக் குள்ளன் புடன்கனிவு

மாறாத நல் லொழுக்கம்

மருவுகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள

வார்த்தை வழிபா டடக்கம்

காதார் கருங்கண்மனை யாடனக் கோசயன

காலத்தி னைய பாஷணங்

கற்றபெரி யோர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்

கருணைசே ராருள் விதானம்

மூலமும் உரையும்

நீதிபெறு மன்னைவ ரிடத்ததிக பயவிநய

நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்

நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு

நேரல ரிடத்தில் வயிரம்

ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கமிது வாகுமெம

தையனேயருமை மதவே

ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) மாதா பிதாவினுக்கு - தாய் தந்தையற்கு (நடக்குமுறை), உள் அன்புடன் - உள்ளன்போடு, கனிவு - இரக்கமும், மாறாத நல் ஒழுக்கம் - மாறுபடாத நல்லொழுக்கமுமேயாம், மருவு குரு ஆனவர்க்கு - பொருந்திய ஆசாரியரானவர்க்கு (நடக்குமுறை, இனி - இனிதாகிய, உபசாரம்உள்ளவார்த்தை - உபசாரமுள்ள சொல்லும், வழிபாடு - வழிபடுதலும், அடக்கம் அடங்கியிருத்தலுமாம், காது ஆர் கருங்கண் - காதனவுஞ்சென்று மீள்கின்ற கரிப கண்களையுடைய, மனை யாள் தனக்கோ - மனைவிக்கு (நடக்கு முறையோ வென்றால்) சயநகாலத்தில் - படுக்கைகாலத்தில், நயபாஷணம் - இதவசனமாம் கற்றபெரியோர் - கற்றபெரியோருக்கும் முதியர் - மூத்தோருக்கும், வரும் ஆதுலர்க்கு, நாடிவருகிற யாசுசர்க்கும். எல்லாம் - இவர்களெல்லாருக்கும், (நடக்குமுறை), கருணைகசர் அருள் விதானம் - கருணையும் பொருந்திய அருளும் பொருட்கொடையுமாம், நீதிபெறு மன்னவரிடத்து - நீதியையுடைய அரசரிடத்து (நடக்குமுறை), அதிக பயவிநயம் - மிக்க பயமு

விநயமுமாம், நெறி உடைய பேர்க்கு - நன்னெறியையுடைய
 பேர்களுக்கு, இங்கிதம் - இதஞ் செய்தலாம் நேயம் உள்ள
 தமர் தமக்கு - அன்புள்ள உறவினருக்கு, (நடக்குமுறை) அக
 மகிழ்வுடன் பரிவு - மனமகிழ்வேரடி அன்புமாம், நேரவரிட
 த்து (நடக்குமுறை), வயிரம் - மனத்தில் வைரங்கொண்டிருத்
 தலாம். மனுதூல் சொல்லும் வழக்கம் இது ஆகும் - மனுதூ
 லிற் சொல்லப்படுகிற முறை இது ஆகும், எமது ஐயனே -
 எமது இறையனே, அருமை மதவேள் எ-று.

மாறாத - இடையறாத என்னுமாம் ஒழுக்கம் - ஆசாரம்.
 வழிபாடு - வணங்குதல் அருள் - இரக்கம் விதானம் - செல்
 வம், அது செல்வங் கொடுத்தலாயிற்று விநயம் - மரியாதை
 வயிரம் ஆறுக்கோபம்.

குணத்தைவிட்கே குற்றத்தைக் கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
 சொல்லுநற் கவியை மெச்சுவார்
 தூர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
 தூயரைத் தள்ளி விடுவார்
 இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
 பென்னிலோ போய்ப் பணிகுவா
 ரின்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
 பென்னிலோ காலில் வீழ்வார்
 நடட்டளா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
 னன்றாக வே பேசிடார்

மூலமும் உரையும்

நானும் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்கை பலவே செய்குவார்
 அட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகவி மகிமைகா
 ணத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிர்வள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

௩௦

(இ-ள்.) துட்ட விகடக்கவியை - துஷ்ட விகடக்கவியை,
 பாருமேமெச்சுவார் - எல்லாருமே மெச்சுவார்கள், சொல்லும்
 நற்கவியை மெச்சார் - சொல்லப்பட்ட நற்கவியை மெச்சமாட்
 டார்கள், துர்ச்சநரை - துஷ்ட ஜநங்களை, அகம் மகிழ்ந்து உப
 சரிப்பார் - மனமகிழ்ந் துபசரிப்பார்கள், வரும்துயரை தள்ளி
 விடுவார் - வருகிற பரிசுத்தரைத் தள்ளிவிடுவார்கள், இட்டம்
 உள்ள தெய்வந்தனை கருதிடார் - இஷ்டதேவதைகளை நினைக்க
 மாட்டார்கள், கருப்பு என்னிலோ - கறுப்புத் தெய்வமென்
 றாலோ, போய்பணிசுவார் - சென்று வணங்குவார்கள், ஈன்ற
 தாய்தந்தையை - பெற்ற தாய்தந்தையரை, சற்றும் மதியார்-
 சிறிதும் மதிக்கமாட்டார்கள், வேசை என்னிலோ - வேசை
 என்றாலோ, காலில் வீழ்வார்-(அவள்)காலில்வீழ்ந்து வணங்கு
 வார்கள், நட்டலாபங்களுக்கு உள் ஆனபந்துவரின் - நஷ்டலா
 பங்களுக்குட்பட்ட உறவினன் வந்தால், நன்றாகவேபேசிடார் -
 நன்றாய்ப் பேசவேமாட்டார்கள், நானும் - என்னானும், ஒப்பாரி
 கொண்டு வந்த, புது உறவுக்கு - புதியவுறவினுக்கு, நன்மை
 பலவே செய்குவார்-பல நன்மைகளையும் செய்வார்கள், அட்ட
 திசை சூழ் புவியில்-அஷ்டதிசைகளால் சூழப்பெற்ற பூமியில்,

இங்கு-உயர்ந்துவருகிற, கலிகுமை - கலியுகத்தின் பெருமை (இதுவாகும்), அத்தனை-இறைவனை, அருமைமதவேள்.

விகடக்கவி - பகடிப்பாட்டு, பகடிப்பாட்டுப் பாடுவோன், கவியென்றது இங்குப்பாட்டையும் பாடுங்கவிஞ்ஞையும் உணர்த்தும். கறுப்பு - கறுப்புத் தேவதைகள், அவை காட்டேரி முதலியன.

குணங்காண்குறி.

கற்றோர்க ளென்பதைச் சீல முட னேனொ லுங்
கனவாக்கி னுற் காணலாங்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையெய்து
கானடையி னுங் காணலாம்
அற்றோர்க ளென்பதனை யொன்றி லும் வாரா
வடக்கத்தி னு லறியலா
மறமுளோ ரென்பதைப் பூததபையெய் னுரி
யதுகண்டு தானறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துகுயினால்
விளையு மென்றே யறியலாம்
வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
விசேடத்தி னு லறியலாம்
அத்தா குணத்தினுற் குலநலந் தெரியலா
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர கிரிவன
ரறப்பள்ளி சுத தேவனை.

மூலமும் உரையும்

(இ-ள்.) கற்றோர்சுள் என்பதை-கற்றவர்களென்பதை. சீல்
முடனேசொல்லும்-ஒழுக்கத்தோடு சொல்லுகிற, கனம்வாக்கி
னால் காணலாம்-மேலானவாக்கினால் கண்டுகொள்ளலாம், கற்பு
உள்ளார் என்பதை-கற்புள்ளவரென்பதை, பார்க்கின்றபார்வை
யோடு - பார்க்கிற பார்வையுடன், கால்நடையினும் காணலாம்-
கால்நடையாலும்கண்டுகொள்ளலாம், அற்றோர்கள் என்பதனை-
அற்றவர்களென்பதை, ஒன்றினும் வாரா - ஒரு காரியத்தினும்
முற்பட்டு வராத, அடக்கத்தினால் அறியலாம் - அடக்கத்தால்
அறிந்து கொள்ளலாம், அறம் உள்ளோர் என்பதை - தரும
முள்ளவர்களென்பதை, பூததையை என்னும் - (அவர்களிடத்
துள்ள) பூதையை யென்கிற, நிலைகண்டு அறியலாம் - நிலையைப்
பார்த்து அறிந்து கொள்ளலாம், வித்து ஒங்கு பயிரை-வித்தி
னால் விளைகின்ற பயிரை, கிளைத்துவரு துடியினால்-கிளைத்துப்
புறப்படுகிற துடியினாலே விளையும் என்று அறியலாம்-வீரம்
உடையோர் என்பது வீரமுள்ளவரென்பதை, ஒங்கிவரு உயர்
ந்து வருகிற, தைரிய விசேடத்தினால் அறியலாம் - தைரிய
விசேஷத்தால் அறிந்து கொள்ளலாம், அத்தா - இறைவனே,
அண்ணலே-பெரியோனே, குணத்தினால் - நற்குணத்தால்,
குலநலம் தெரியலாம் - குலத்தினது நன்மையைத் தெரிந்து
கொள்ளலாம், அருமை மதவேள்.

கற்புளார்-கற்புள்ள மாதர். அற்றோர்கள்-அகங்காரகுண
மற்றவர்கள், பற்றற்றவர்கள். பூததையை-உயிர்களின் மேலுண்
டாகிய கிருபை. கிளைத்து வருதல். துடி - வலிமை. தைரிய
விசேடம்-அதிக தைரியம், குணம் - நற்குணம் எனப்பட்டது
குலநலம் என மேல்வருதலால்.

கூடிற் பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறுயி ன்துகொண்டு
 திண்காரியை யுங் கட்டலாந்
 திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறியின் வானியொடு
 திரளேரி நிறை விக்கலாம்
 ஒத்ததுண் பஞ்சபல சேர்ந்துநா லாரிடி
 னுடுத்திடுங் கலை யாக்கலா
 மோங்கிவரு கோலுடன் சீலையுங் கூடினா
 லுயர்கவிகை யாக் கொள்ளலாம்
 மற்றுமுயர் தண்டிலத் தோடுதவி நிரிகூடின
 மல்குமுளை விளை விக்கலாம்
 மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொருவர்
 வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்
 அற்றகனி யைப்பொருந் தரிபிரமர் தேடரிய
 வமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரு தேவனே.

152

(இ-ள்.) செத்தை பலகூடி - பல திரணங்கள் சேர்ந்து,
 ஒருகயிறு ஆயின்-ஒரு கயிறுனாள், அதுகொண்டு-அந்தக்கயிற்
 றைக்கொண்டு, திண்காரியையும் கட்டலாம்-வலிய யானையையும்
 கட்டலாம், திகழ்ந்த பலதுளி கூடி - விளங்குகிற பலதுளிகள்
 சேர்த்து, யாறு ஆயின் - ஆறுனாள், (அந்த ஆற்றைக்கொண்டு
 வானியொடு-தடாகங்களோடு, திரள்வரி-திரண்ட பல ஏரிகளை

மூலமும் உரையும்

பும் நிறைவிக்கலாம் - நிரம்பப்பண்ணலாம், ஒத்த தன்பஞ்சு
 பல சேர்ந்து - ஒன்றற்கொன் றெடுத்த தப்பமான பஞ்சு பல
 சேர்ந்து, நூல் ஆயிழன் நூலானால், உடுத்திடும் - உடுத்துக்
 கொள்ளுதற்குரிய, கலை ஆக்கலாம்-ஆடைசெய்துக் கொள்ள
 லாம் ஒங்கிவரு கோலுடன் சீலையும் கூடினால் - உயர்ந்து உருவி
 ன்ற கோலுடனே துணியும்சேர்ந்தால், உயர் சீலைக் கூட கோ
 ள்ளலாம்-உயர்ந்த குடையாகபிடித்துக் கொள்ளலாம், உத்தும்
 மேலும், உயர் தண்டிலக்கேதாடு உயர்ந்த அரிசியுடனே, தவிடு
 உமி கூடின் - தவிடும் உமியும்சேர்ந்திருந்தால், மல்கும் முளை
 விளைவிக்கலாம் - மிக்க முளைகளை விளையச்செய்யலாம், ஒருவர்
 க்கு ஒருவர் - ஒருவரோ டொருவர், மனம் ஒத்த தேயமோடு
 மனமொத்த அன்புடன், கூடி வாழின் - சேர்ந்து வாழ்ந்தால்
 வெகு வெற்றி பெறலாம் - மிகு வெற்றியை படைப்பலாம்,
 அற்ற கணியை பொருத்து - அற்ற கணியைப் பழையபடியே
 பொருத்திவைத்த, அரி - திருமாலும், பிரமர்-பிரமாதேவரும்
 தேடு அரிய - தேடுதற்கரிய, அமலனே - மலாற்றிகனே,
 அருமை மதவேள் எ-று.

கொண்டு மூன்றாவதன் சொல்லுருபு கரி -கரத்தையுடை
 மது, தும்பிக்கையை யுடையது, (பாண) துளி - மழைத்துளி;
 கவிகை-குடை, இதுமுடுவது என்னும் பொருளுள்ளது வெகு
 வெற்றி, - பலவெற்றியெனினுமமையும் திருமாலவதாரமாகிய
 ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அற்ற கணியைப் பொருத்தின வரலாற்றை பா
 தத்திற் காணலாம் அரிபிரமர் தேடரிய என்றது சோனகைல
 வரலாற்றைக் குறித்தது.

அததற்கு வெற்றியிடம்.

கலைவலா ருக்கதிக சபமதூர வாக்கிலே
 காழுசர்க் கதிக சபமோ
 கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசபங்
 கைவிசே டந் தன்னிலே
 கலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே பரசர்க்கு
 நானும் பண சூரத்திலே
 நற்றவர்க் கதிகசப முலகுபுகழ் பொறையிலே
 ஞான வேதியர் தமக்கோ
 குலமகிமை தன்னிலே வைதியர்க் கோசபங்
 கூறிய துலாக் கோலிலே
 குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசபங்
 குறைபாத் கொழு முனையிலே
 அலைவில்குதி ரைக்ருநடை லேகத்தி லதிகசப
 மாமென்ப ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

155

(இ-ள்.) கலைவல்லாருக்கு - ஞாலாராய்ச்சியில் வல்லவர்க
 ளுக்கு அதிக சபம் - மிகுவெற்றி (எதனிடத் துண்டாகுமெ
 னின்), மதூரவாக்கிலே - மதூர வசனத்திலேயாம், காழுகற்கு
 காமிகளுக்கு, அதிகசபமோ - மிகுவெற்றி (எதனிடத் துண்
 டாகுமெனின்) கைப்பொருளிலே - கைப்பொருளிலே யாம்,
 வருமருத்துவர்க்கோ சபம் - வருகிற வைத்தியருக்கு வெற்றி

மூலமும் உரையும்

யோ, கைவிசேடந்தன்னிலே - ஹஸ்த விசேஷத்திலேயாம்,
 நலம் உடைய வேசையார்க்கு - நன்மையை உடைய வேசைய
 ருக்கு, அழகிலே - அழகிலேயாம் அரசார்க்கு - வேந்தர்க்கு
 நாளு - எந்நாளும், ரணசூரத்திலே-ரணசூரத்திலே யாம்,
 நல்தவர்க்கு - நன்மையாகிய தவத்தோருக்கு அதிகசயம் -
 மிகுவெற்றி, உலகுபுகழ் பொறையிலே - உலகத்தாரால் புக
 ழப்படுகிற பொறுமையிலே யாம், ஞானவேதியர் தமக்கோ -
 ஞானத்தையுடைய அந்தணருக்கோ, குலம் மகிமைதன்னிலே
 - குலப்பெருமையிலேயாம், வைசியர்க்கோ - வணிகருக்கோ,
 சயம்-வெற்றி, கூரியதுலாக் கோலிலே-கூரியதாசுக்கோலிலே
 யாம், குற்றம் இல்லாத வேளாளருக்கோ-குற்றமற்ற வேளாள
 ருக்கோ, சயம்-வெற்றி, குறையாத கொழு முனையிலே-மழுங்
 காத கொழுமுனையிலேயாம், அலைவு இல் குதிரைக்கு - சலந
 மில்லாத குதிரைக்கு, நடைவேகத்திலே மிகுவெற்றியுண்டா
 குமென்று சொல்லுவர் (மேலோர்), அருமைமதவேன்.

கலைவல்லார்-வித்வான்கள். மதுரவாக்கு - இனிமச்சால்.
 கைவிசேடம்-கைவாசி, நலம் - போகசுகம். துலாக்கோல்-தரா
 சுத்தண்டு. வேகம்-மிகுவிரைவு.

ஒன்றனில்லாமையாற் பாழ்படல்.

தாம்பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண

சுந்தரனிகர் முக சூனியஞ்

சற்சன ரிலாததே வெகுசனஞ் சேர்ந்தவாழ்

தரும்பெரிய நகர் சூனியம்

மேம்பா டிலாதமன் மனவர்கன்வந் தாள்வந்

மிக்க தேசச் சூனியம்

மிக்கநற் புத்திர னிலாததே நலமான

வீறுசேர் க்ரக சூனியம்

சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்

சொல்லுயர் சபா சூனியம்

தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாநிதிய மில்லாத

சுத்த சூனிய மென்பர்காண்

ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையின் தருந்

வத்தனை யருமை மதனே

ளனுதினமு மனதினனை தருசதா கிரி

ரறப்பளிசுர தேவனே.

ந.சு.

(இ-ள்.) தாம்பூலதாமனம் இல்லாததே-தாம்பூலதாமனம் இல்லாதிருப்பதே, வரு - கலைநிறைந்த, பூர்ணசந்திரன் நிகர்-பூர்ணசந்திரனை நிகர்த்த, முசசூனியம்-முசசூனியமாம், சற்சனார் இல்லாததே-சற்சனங்கள் இல்லாதிருப்பதே, வெகுசனம் சேர்ந்துவாழ்தரும்-வெகுஜனங்கள் கூடி வாழ்கின்ற, பெரியநகர் சூனியம் - பெரியநகரசூனியமாம், மேம்பாடு இல்லாத - மேன்மையில்லாத, மன்னவர்கள்வந்து ஆள்வதே-அரசர்வந்து ஆள்வதே, மிக்கதேசசூனியம்-மேலானதேசசூனியமாம், மிக்க சற் புத்திரன் இல்லாததே-மேன்மையாகிய நற்புத்தல்வன் இல்லாததே, நலமானவீறுசேர் - நன்மையாகிய பெருமையமைந்த, க்ருகசூனியம் - க்ருஹசூனியமாம், சோம்பாத தலைவர் இல்லாததே - சோம்பியிராத தலைவரையுடைய தல்லாததே, வளமு

மூலமும்உரை ரயும்

டன்சொல் ஸயர்சபாகுனியமாம், தொல்உலகில்-பழமையாகிய இவ்வுலகத்தில், அனைவர்க்கும்-எல்லாருக்கும், மாநிதியம் இல் லதே-பெரிய திரவியமில்லாததே, சுத்தகுனியம் என்பர்-சுத் தகுனிபென்று சொல்லுவர் (பெரியோர்), ஆம்பல் வதனத் தனை-யானைமுகத்தை யுடையவனாகிய விநாயகனையும், குகனை- முருகக்கடவுளையும், ஈன்றருள் செய்த அத்தனை - பெற்றரு ளின இறைவனே, அருமைமதவேள். ஏ-று.

தாம்பூல தாரணம்-தாம்பூலம் தரித்தல். முக குனியம்- முகத்துக்குப் பாழாந்தன்மை. குனியம் - பாழ், மேம்பாடில் லாத மன்னவர்கள்-கொடுங்கோலையுடைய அரசர்கள். க்ருகம்- வீடு. தலைவர் - சபாத்தியகூடர். சபா-சபை. நிதியம் என்பதில் ஆம்சாரியை. சுத்த குனியம்-முழுப்பாழ். ஆம்பல்-யானை. ஆம் பல் வதனத்தனைக் குகனை உம்மைத் தொகை.

மூடர் தாரதம்மியம்.

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
பிழைபுறஞ் சொலு மூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தத்
பிதற்றிடும் பெரு மூடரும்
பண்பற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
பரிதவித் திடு மூடரும்

கண்ணெட்ட மாடென்ன வோடியிர வலர்மீது
காய்ந்து வீழ்ந்திடு மூடருங்
கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
காண்மூட ரரைமூடர் காண்
அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

ந.நி

(இ-ள்.) பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடரும் - (காம் அறிவு
டையோராய் நடவாமல்) மனையாள் பேச்சைக்கேட்டு அப்ப
டியே நடக்கிற மூடர்களும், தந்தை தாய் பிழை-தந்தை தாயர்
களுடைய குற்றங்களை, புறம் சொல்லும் மூடரும் - வெளியே
சொல்லுகிற மூடர்களும், பெரியோர்கள் சபையிலே-மேலோர்
கள் கூடியிருக்கிற சபையில், முகடு ஏறி-முன்னே வந்துநின்று
வந்தது பிதற்றிடும்-வாயில்வந்ததைத் தாறுமாறாய்ப் பிதற்று
கிற, பெருமூடரும் - முழுமூடர்களும், பண்பு உற்ற சுற்றம்
கிரிக்க - நற்குணம் பொருந்திய தமது சுற்றத்தார் நகைக்கும்
படி, இழிவுஆன - இழிவாகிய, பழிதொழில் செய்திடும் மூட
ரும் - பழிதொழில்களைச் செய்கிற மூடர்களும். பற்று அற்ற
பேர்க்கு - (தம்மிடத்தில்) மெய்யன்பில்லாதவர்கள் பொருட்டு,
முன்பினை நின்று- முன்புபோய் பரிதவித்திடும் மூடரும்-
(அவர்களால் தமக்குத் துன்பம் நேரிட்ட) பிறகு போய் பச்
சாத்தாபப்படுகிற மூடர்களும், கண்ணெட்டமாடு என்ன ஒடி-

மூலமும் உரையும்

கண்கெட்ட மாடுபோல ஓடி, இரவலர்மீது-யாசகர்மேல், காய்ந்து வீழ்ந்திடும் மூடரும் - கோபித்து விழுகிற மூடர்களும் ஆகிய, இவர் எல்லாம்-இவர்களெல்லாரும், சுற்று அறிவு இல்லாத முழு மூடருக்கு - சுற்றும் அறிவில்லாத முழுமூடர்களுக்கு, கால்மூடர் அரைமூடர்-கால்மூடர் அரைமூடருமாக எண்ணப்படுவார்கள், அண்கற்ற - (உன்னைச் சரணமாக) சார்தலைக் கற்ற. நாவலர்க்காக - சுந் சுரமூர்த்தி நாயனார்பொருட்டு, தூது போம்-தூதுசென்ற, ஐயனே-இறைவனே, அருடையமதவேள்.

புறஞ்சொல்லுதல் - வெளியிட்டுப் பலாத்யச் சொல்லுதல், முகடேறுதல் - எதிரேறுதல். பண்பு - எல்லாப் பல்புகளையும் அறிந்து அவர்களுக்கேற்ப ஒத்துநடக்குங்குணம். சுற்றம் சுற்றிநிற்பது, சுபாசுபகாலங்களில் வந்து சூழ்ந்திருப்பது ஆதலால் சுற்றம் காரணப்பெயர். 'சுற்றத்திற்கழகு சூழவிருத்தல்' என்றார் ஔவையாரும். பரிதபித்தல் என்பது பரிதவித்தல் என வழங்கிவருகின்றது. பரிதாபம் வடசொல்-அறிவினமையை வற்புறுத்தற்கு கல்னியறிவில்லாதபெரியமூடர் என்றுரைப்பினு மமையும். அண்முதனிலைத் தொழிற்பெயர், சார்தல் என்பது பொருள். பற்று-ஆதரவு எனினுமமையும். நாவலர்க்காகவே என்பதில் ஏகாரம், கடவுளரெல்லார்க்கும் மேலாகிய தமது பெருந்தன்மையைத் தம்மைக்குறித்து கவிபாடிய ஒரு அடியவரிடத்துக்கொண்ட பெருங்கருணையால் இருந்தது தெரியாதபடி விட்டு அடியவர்க்கெனியவனாய்த் தூதுசெல்லுதலாகிய சிறுதொழிலை மேற்கொண்டமையை விளக்கவந்தது.

நாவலர்க்காகத் தூதுபோனதை:—சுந்தரமூர்த்திநாய
னார் தலயாத்திரை சென்றபோது திருவொற்றியூரிலே சங்கி
லியாரை லிவாகஞ் செய்துக்கொண்ட செய்தியைக் கேள்விப்
பட்டு மிகுந்த துக்கமும் கோபமுங்கொண்டிருந்த அவரது
முதல் மனைவியாகிய பரவையார் பிறகு நாயனார் திருவாரூரு
க்கு வந்தபோது தம்மிடம் வருதற் குடன்படாமல், வந்தால்
உயிர்விடுவேனென்று சொல்ல, அதனையறிந்த சுந்தரமூர்த்தி
நாயனார் பாமசிவனைத் தியானித்து பரவையாருடைய ஊடலை
தீர்க்கும் பொருட்டுத் தூதுசென்றருள வேண்டும் என்றுபிரா
ர்த்திக்க சிவபெருமான் சிவார்ச்சினை செய்கிற ஒரு ஆதிசை
வரது உருவங்கொண்டு அர்த்தராத்திரியில் இரண்டுதரந்தூது
சென்று சமாதானஞ்செய்து, அவள் கொண்டிருந்த கோவத்
தைத் தணித்து நாயனாரை அவளிடத்திற் போகும்படி செய்
வித்தருளினர் என்பதாம்.

இதற்கிது வேண்டுமெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகிலும் வேறொருவர்

தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்

தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே

தளசே கரங்கள் வேண்டும்

கனக்கின்ற வித்துவா னாகிலுந் தன்னினுங்

கற்றோரை நத்த வேண்டுங்

காசினியை யொருகுடையி லாண்டா லும் வாசலிற்

கருத்துள்ள மந்திரி வேண்டும்

மூலமும் உரையும்

தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமர்த்திய ஓகிலுஞ்
சுதிகூட்ட வொருவன் வேண்டும்
சுடர்விளக் காயினு நன்றும் விளங்கிடத்
தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
அனற்கண்ண னேபடிக சங்கரிகர் வண்ணனே
பையனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தரு=தூ கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

உக

(இ-ள்.) தனக்கு வெகு புத்தி உண்டாயினும் - (ஒருவன்)
தனக்குமிக்க அறிவுண்டா யிருந்தாலும், வேறு ஒருவர்தம்
புத்திகேட்கவேண்டும் - வேறொரு தகுதியுள்ளவர் சொல்லும்
அறிவையுங்கேட்கவேண்டும். தான் அதிக குரனே ஆயினும் -
தான்மிகு வீரனேயானாலும், தளசேகரங்கள் கூடவே வேண்
டும் - சேனைகளைத் தன்னுடன் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள
வேண்டும், கனக்கின்ற வித்துவான் ஆயினும் - (எவ்விடத்தும்)
பெருமையடைகிற வித்துவானாலும், தன்னிலும்கற்றோரை
நத்தல்வேண்டும். தன்னிலும் மிகுதியாய்ப் படித்தவர்களை
விரும்பிச்சேரவேண்டும், காகினியை-பூமிமுழுதும், ஒருகுடை
யில் ஆண்டாலும்-ஒருகுடநிழலில்வைத்து ஆண்டாலும், வாச
லில்-தன்வாசலில், கருத்து உள்ள மந்திரி வேண்டும் - ஆலோச
னைபுள்ள மந்திரியை யுடைத்தா யிருக்கவேண்டும், தொனிக்
கின்றசங்கீத சாமர்த்தியன் ஆயினும்-இனிமையாகப் பாடுகிற
சங்கீதத்தில் சமர்த்தனாலும், சுதிகூட்ட ஒருவன் வேண்டும்
-உடனிருந்து சுதிகூட்டித்தர ஒருவனிருக்கவேண்டும், சுடர்

விளக்கு ஆயினும்-ஒளியுள்ள தீபமேயானாலும், நன்றாய்விளங்
கிட-நன்றாக ஒளிசெய்வித்தற்கு, தூண்டுகோல் ஒன்றுவேண்
டும் - தூண்டிவிடுங்கோல் ஒன்றிருக்கவேண்டும், அனல் கண்
ணானே-நெற்றியில் நெருப்புக்கண்ணை யுடையவனே, பழகசங்
கம் நிகர்வண்ணனே-பழகத்தையும் சங்கையும்கொன்ற வெண்
ணிமுடையவனே, ஐயனே-இறைவனே, அருமைமதவேள்.

“கற்றோர்ச்குச் சென்ற விடமெல்லாங் கிறப்பு” ஆதலால்,
“கனக்கின்ற வித்துவான்” என்றார். வித்வான் அறிவுடையவன்,
வித் அறிதல். நீதிவழுவாத அரசாட்சியைக் குடையென்றல்
மரபு. ஒருகுடையில் ஆளுதலை, ‘ஏக சக்ராதிபத்யம், என்ப
வர் வடநூலார். வாசல் என்றது சபையை. மந்திரம் - ஆலோ
சனைபாதலால் அதனை யுடையவனை மந்திரி யென்பவர் வடநூ
லார். பழகசங்கம் - பழகத்தொகுதியெனினு மமையும். சுதி-
கருதி. சுதிகூட்டல் என்பது - முதல் நாதமாகிய ஷட்ஜமத்
தோடு பஞ்சமம் என்னும் ஸ்வரத்தை மனோரஞ்சக மாகும்படி
சுத்தமாகப் பொருந்துதல், யோகிகளுக்கு ஞானோபதேசம்
செய்யும் சிவபெருமானது மூர்த்தி தெளி பளிங்குகிற மாத்
லால் பழகசங்க நிகர்வண்ணனே, என்றார்.

வறுமையின் கோடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தாலு மதிமென்ன
வெகுவித்தை கற்று மென்ன
மிக்கவதி ருபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
மிகுமானி யாகி மென்ன

மூலமும் உரையும்

பாலான மொழியுடைய னுயென்ன வாசார

பரனா யிருந்து மென்ன

பார்மீது வீரமொடு ஞானவா னுயென்ன

பாக்கிய மிலாத போது

வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திவேன்

வந்த சுற்றமு மிகமுமே

மரியாதை யில்லாம லனைவரு மேகவார்

மனைவியுந் தூறு சொல்வான்

ஆலால முண்டகனி வாயனே நெயனே

யனகனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரீவள

ரறப்பளீ சுர தேவனே.

கூட

(இ-ள்.) மேலான சாதியில் உதித்தாலும் - மேன்மை யாகிய சாதியிற் பிறந்தாலும், அதில் என்ன - அதனால் என் னபயன், மிக்க அதிருபமொடு - மிகந்த அதிக செளந்தரியத் துடன். சுற்றமு இருந்து என்ன - நற்குண மிருந்தும் அத னால் என்னபயன், மிகுமானி ஆகில் என்ன - மிக்க மாணமு டையவ னானாலும் அதனால் என்ன பயன், பால் ஆன மொழி உடையனாய் என்ன - பால்போன்ற இன்சொல்லை யுடையவனா னாலும் அதனால் என்னபயன், ஆசாரபரனாய் இருந்தும் என்ன நல்ல ஒழுக்கமுடையவனா யிருந்தாலும் அதனால் என்னபயன், பார்மீது - பூமியின்மேல், வீரமொடு - வீரக்துடன், ஞான வான் ஆய் என்ன - ஞானத்தை யுடையவனானாலும் அவந் தால் என்ன பயன், பாக்கியம் இல்லாதபோது - செல்லமில்

லாத காலத்தில், வாலாயமாய் - தாராளமாய், பெற்றதாயும்
 சலித்திடுவள் - பெற்றதாயும் சலித்துக்கொள்வாள், வந்த சுற்
 றமும் இகமும் - வந்த உறவும் இகழ்ந்திடும், மரியாதையில்
 லாமல் அனைவரும் பேசுவார் - மரியாதை யில்லாமல் எல்லா
 ரும் பேசுவார்கள், மனைவியும் தூறுசொல்வாள் - மனையாளும்
 பழிசொல்வாள், ஆலாலம் உண்ட - ஆலகால விஷத்தையுண்ட
 கனிவாயனே - கனிவாயையுடையவனே, நேயனே - (எல்லாவு
 யிர்களின்மேலும்) அருளுடையவனே, அநகனே - பரிசுத்த
 னே, அருமை மதவேள்.

உதித்தாலும் என்பது முதலியவற்றிலுள்ள உம்மைகள்
 உயர்வு சிறப்பு ஆசாரபான் - நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவன்
 எனினுமமையும், பான் - சிறந்தவன் வாலாயம் - மிகுதியுடைய
 சலித்திடுதல் - வெறுத்திடல்.

ஈனத்துவம்.

இரப்பவன் புவியீதி லீனனவ னுக்கில்லை

யென்னிமவ னவனி லீன

னீகின்ற பேர்தமை யீயாம லேகலைத்

திடுமுட னவனி லீனன்

உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி

புதவிடா னவனி லீனன்

னுதவவே வாக்குறைத் தில்லையென் றேசொலு

முலுத்தனோ வவனி லீனன்

மூலமும் உரையும்

பரக்கின்ற யாசகர்க் காகைவார்த் தைதகன்சொல்லி

பலகா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாவிபே

பாரிலெல் லோர்க்கு மீனன்

அரக்கிதழ்க் குமுதவா யுமைநேச னேயெனிய

ரமுதனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதூ கிர்வள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

உசு

(இ-ள்.) புனிமீதில்-பூமியின்மேல், இரப்பவன்யாசிப்பவன்
 ஈநன்-இழிந்தவன், அவனுக்கு-அந்தானனுக்கு, இல்லைஎன்னு
 மவன்-இல்லையென்பவன், அவனில் ஈநன்-அவனிலும் இழிந்த
 வன், ஈகின்றபோர் தமை - கொடுப்பவர்களை, ஈயாமல்-கொடுக்க
 வோட்டாமல், கலைத்திடும் மூடன் - கலைக்கின்ற மூடன், அவ
 னில் ஈநன்-அவனிலும் இழிந்தவன், உரைக்கின்ற பேச்சிலே
 சொல்லுகின்ற சொல்லிலே, பலன் உண்டு என காட்டி-பயனு
 ண்டென்று காண்பித்து, உதவிடான்-கொடாதவன், அவனில்
 ஈநன் - அவனிலும் இழிந்தவன், உதவ வாக்கு உரைத்து-
 கொடுக்கும்படி வாக்குக்கொடுத்து, இல்லை என்று சொல்லும்
 உலுத்தனோ - இல்லை யென்று சொல்லுகிற லோபியோ, அவ
 னில் ஈநன் - அவனிலும் இழிந்தவன், பரக்கின்ற யாசகர்க்கு-
 மிகுதியாகிய யாசகர்களுக்கு, ஆசை வார்த்தைகள் சொல்லி-
 ஆசை மொழிகளைச் சொல்லி, பலகால்-பலதரம், அலைந்துதிரி
 ய்ப்சண்ணி - அலைந்து திரியச்செய்து, (முடிவில்) இல்லையென்
 றிடு கொடியபாவிபே - இல்லையென்று சொல்லுகிற கொடும்பா

விடைய, பாரில்-பூவியிலுள்ள, எல்லோர்க்கும் - (நநர்) எல்லாநீ
 னும், நநன் - இழிந்தவன், அரக்கு இதழ்-செவந்த இதழ்களை
 புடைய, குமுதம் - செவ்வல்லி மலர்போன்ற, வாய் - வாயினை
 புடைய, உமை நேசனை - உமாதேவிக்குப் பிரியனை, எளியர்
 அமுதனை - எளியவர்க்கு அமுதம் போல்பவனை, அருமை
 மதவேள். ஏ-று.

இரப்பவன் முதலிய நநர் யாவரினும், யாசகரைப் பண
 கால் அலைபச் செய்து முடிவில் இல்லையென்று சொல்லுகிற
 நநன்மிக்க நநன் என்பது இச்செய்யுட் கருத்து, அரக்கு-செவ
 ப்பு-இதழ்-தளம்.

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்.

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுந்
 தீதில் கிரகச் சாரமுந்
 தின்றுவரு மௌடதமு மேலான தேசிகன்
 செப்பிய மகா மந்த்ரமும்
 புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
 புனையு மடவார் கலவியும்
 புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது
 புந்திக்குளை வைப்பதே
 தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்றார் கருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும் பசியைபுந்
 தான்செய்த பாவமு மிவையெலாம் வேறொருவர்
 தஞ்செவியில் வைப்ப தியல்பாம்

மூலமும் உரையும்.

அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு பீன் நவுமை

யன்பனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினே தருசுதூர கிரிவன

ரறப்பளி சுடி தேவனே.

உசு

(இ-ள்.) சொன்மித்த வருடமும்-பிறந்த வருஷத்தையும்
உண்டான அத்தமும் - உண்டாயிருக்கிற பொருளையும், நீதி
இல்கிரகச்சாரமும் - தீமையில்லாத கிரகசாரத்தையும், (சன்
மைபாகிய கிரகசாரத்தையும்) தின்று வரும் ஓளடதமும்-உட்
கொண்டு வருகிற மருந்தையும், மேலான தேகிகன் செப்பிய
மகாமந்த்ரமும், புன்மை அவமானமும்-(தமக்குநேரிட்ட) இழி
வான அவமானத்தையும், தாநமும் - (தாக்கெய்த) தாநத்தை
யும், கைப்பொன் அணிபுனையும் - பசும்பொன்னுற் செம்பப்ப
ட்ட ஆபரணங்களை மணிந்த, மடவார் கலையும் - மாதிரோடு
(தாம்செய்த) புணர்ச்சி யிண்பத்தையும், புகழ்மேவும் மாநமும்
கீர்த்தி பொருந்திய பெருமையையும் இவை ஒன்பதும்-இவை
யொன்பதையும், தமது புத்திக்குள் வைப்பதே - தமது மன
த்தில் வைப்பதே, தன்மம் என்று - தர்மமென்று, உரைசெய்
வர் - (பெரியோர்) சொல்லுவர், ஒன்னார் கருத்தையும் - பகை
வரது அபிப்பிராயத்தையும், தன் பிணியையும் - தனதுநோ
யையும், பசியையும் - பசியினையும், தான் செய்த பாவமும் -
தான் செய்த பாவத்தையும், இவை எல்லாம் - இவைபாவும்
வேறு ஒருவர் தம் செவியில் வைப்பது - வேறொருவர்க்குக்
கேட்கும் படி செய்வது, இயல்பு ஆம் - (தரும நூலின்) துணி
பாம், அன்மருவு கண்டனே - இருட்டே பொருந்திய கண்டத்

விழை, பாரில்-பூமியிலுள்ள, எல்லோர்க்கும் - (ஈநர்) எல்லாநி
 னும், ஈநன்.- இழிந்தவன், அரக்கு இதழ்-செவந்த இதழ்களை
 புடைய, குமுதம் - செவ்வல்லி மலர்போன்ற, வாய் - வாயினை
 புடைய, உமை நேசனை - உமாதேவிக்குப் பிரியனை, எளியர்
 அமுதனை - எளியவர்க்கு அமுதம் போல்பவனை, அருமை
 மதவேள். ஏ-று.

இரப்பவன் முதலிய ஈநர் யாவரினும், யாசகரைப் பன்
 கால் அலையச் செய்து முடிவில் இல்லையென்று சொல்லுகிற
 ஈநன்மிக்க ஈநன் என்பது இச்செய்யுட் கருத்து, அரக்கு-செவ
 பு-இதழ்-தளம்.

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்.

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுந்
 தீதில் கிரகச் சாரமுந்
 தின்றுவரு மெளடதமு மேலான தேசிகன்
 செப்பிய மகா மந்த்ரமும்
 புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
 புனையு மடவார் கலவியும்
 புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது
 புந்திக்குளே வைப்பதே
 தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்றார் கருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும் பசியைபுந்
 தான்செய்த பாவமு மிவையெலாம் வேருருவர்
 தஞ்செவியில் வைப்ப தியல்பாம்

அன்மருவு கண்டனே முன்றுலகு மீன்றவுமை

யன்பனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவன

ரறப்பளி சுர தேவனே.

நசு

(இ-ள்.) சொன்மித்த வருடமும்-பிறந்த வருஷத்தையும்
உண்டான அத்தமும் - உண்டாயிருக்கிற பொருளையும், தீது
இல்கிரகச்சாரமும் - தீமையில்லாத கிரகசாரத்தையும், (நன்
மைபாகிய கிரகசாரத்தையும்) தின்று வரும் ஓளடதமும்-உட்
கொண்டு வருகிற மருந்தையும், மேலான தேகிகள் செப்பிய
மகாமந்திரமும், புன்மை அவமானமும்-(தமக்குநேரிட்ட) இழி
வான அவமானத்தையும், தாநமும் - (தாக்கெய்த) தாநத்தை
யும், கைப்பொன் அணிபுணையும் - பசும்பொன்னுற் செய்ப்பப்
பட்ட ஆபரணங்களை மணிந்த, மடவார் கலவியும் - மாதரோடு
(தாங்கெய்த) புணர்ச்சி யின்பத்தையும், புகழ்மேவும் மாநமும்
கீர்த்தி பொருந்திய பெருமையையும் இவை ஒன்பதும்-இவை
யொன்பதையும், தமது புத்திக்குள் வைப்பதே - தமது மன
த்தில் வைப்பதே, தன்மம் என்று - தர்மமென்று, உரைசெய்
வர் - (பெரியோர்) சொல்லுவர், ஒன்னார் கருத்தையும் - பகை
வரது அபிப்பிராயத்தையும், தன் பிணியையும் - தனதுநோ
யையும், பசியையும் - பசியிணையும், தான் செய்த பாவமும் -
தான் செய்த பாவத்தையும், இவை எல்லாங் - இவையாவும்
வேறு ஒருவர் தம் செவியில் வைப்பது - வேறொருவர்க்குக்
கேட்கும் படி செய்வது, இயல்பு ஆம் - (தரும நூலின்) துணி
பாம், அன்மருவு கண்டனே - இருட்டுப் பொருந்திய கண்டத்

தை யுடையவனே, மூன்றுஉலகும் - மூவிலகத்தையும்த், என்ந
பெற்ற, உமை அன்பனே - உமாநேதவிக்கு நேசனை, அருமை
மதவேள். எ-று.

அத்தம் - பொருள் த்தில் சிரகச்சாரம் - நன்மையாகிய
க்ரஹசஞ்சாரம்; உரைசெய்வார் என்னும் வினைக்கு எழுவாயா
கிய பெரியோர் என்பது வருவிக்கப்பட்டது பாற்கடலிற்பிறந்த
நஞ்சை யுண்டு கறுத்த கழுத்தை யுடையனாதலால் சிவபெரு
மானை 'ஆன்மருவு கண்டனே' என்றார் மூன்றுலகு - சுவர்க்க
மத்யபாதாள லோகங்கள்.

தேவர்கள் காலவளவை

சதுரயுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
சதுமுகற் கொருதினமதாஞ்
சாற்றுமித் தினமொன்றி லேயித்ந்ர பட்டங்க
டாழு மீரேழ் சென்றிடும்
மதிமலியு மித்தொகையு னயனாய் னூறுபோய்
மாண்டபோ தொரு கற்பமாம்
மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுனெடிய
மாறனக் கோர் தினமதாம்
துதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
ரேன்றியே போய் மறைந்தா
ரேகையோர் பாகனே நீநகைத் தணிமுடி.
துளங்கிடுந் கால மென்பார்

அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
கரசனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூ கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) சதுரயுகம் ஒரிரண்டாயிரம் பிற்படின - ஒருஇர
ண்டாயிரம் சதுரயுகங்கள் கழிந்தால், சதுமுகற்கு-நான்குமுக
ங்களையுடைய பிரமதேவனுக்கு, ஒரு தினமது ஆம்-ஒருநாளா
கும் சாற்றும்-சொல்லப்பட்ட, இத்திரம் ஒன்றிலே-இந்த ஒரு
நாளிலே, இந்ரபட்டங்கள் தாமும்-இந்திரபட்டங்களும் ஈரேழ்
சென்றிடு-பதினான்கு கழிந்துவிடு, மதிமலியுமித் தொகையின்
கருதுதற்குரிய இந்தத் தொகையின்படி, அபன் ஆபன்-பிரம
னது ஆபுளானது, நூறுபாய் மாண்டபோது-நூறுசென்று
(அவனும்) இறந்தபொழுது, ஒருகற்பம் ஆம்-ஒருகற்பகாலமா
கும், மாறிவரும் கற்பம் - மாறிமாறிவருகிற கற்பங்கள், ஒரு
கோடிசென்றால்-ஒரு கோடிகழியுமானால், நெடியமால்தனக்கு-
நெடுமாலுக்கு ஓர் தினமது ஆம் - ஒருநாளாகும், துதிசெயும்
இத்தொகையில்-துதிக்கப்பட்ட இத்தொகையில், ஒரு கோடி
நெடியமால் - ஒருகோடி நெடுமால்கள், தோன்றி - பிறந்து,
போய்மறைந்தால் - சென்று மறைந்தார்களானால், தோகை-
உமாதேவியை, ஓர்பாகனே - ஒருபாகத்தி லுடையவனே, நீ
நகைத்து-நீசிரித்து, அணிமுடி - அழகிய தலையை-துளக்கிடும்
காலம் என்பார் அசைக்கிறகாலமென்று சொல்லுவர் (அறிஞர்)
அதிகம் உள்ள-மிகுதியாயுள்ள, பலதேவர் தேவனே - பலதே
வர்களுக்கும் தேவனே, தேவர்கட்கு அரசனே - தேவர்க
ளுக்கு வேந்தனே, அருமைமதவேள்.

சதுரபுகம் - க்வேதாபுகம், த்வேதாபுகம், துவாபபுகம், கலிபுகம் என்னும் நான்கு புகங்களாகச் சேர்க்கது. பிற்படுதல், கழிதல். ஆயுள்-வயது. கெடியமால்-திரிவிக்கிரமன் லீதாதை-மயிற்சாயலை அடையவான், உவமைபாடு பெயர். துளக்கல்-அசைத்தல்.

தூய்மையிடமும் தூய்மை செய்வனவும்.

வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுத மதனி லை

மறையவர்க் குயர் புனிதவே

மலையாழி லேபுனித மொளிகொடங்கண் ணுடிக்கு

மாசின்முற் புற மதனி லை

மேர்படும் புகளினுக் குயிற் புறத்தி லை

மிக்கமட மாத முக்கை

மேனியெல் லாம்புனித பாடு மொ கொளமொடு

மேவு வனிகையர் தாங்கும்

தாம்பிர மதற்குமிசு வெள்ளிவெண் கலையக்

தங்க மீயக் தமக்குக்

தரும்புனிதம் வருபெருக் கொநுழி கணங், சாம்பல்

சாருமண் டாது சாணம்

ஆம்புனித மிவையென்பர் மாகீம நு வில்லி லை

யானகனை யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதிலினை தநுதுப றிவள

ரதாபளி சுப தேவனை.

சுரு

(இ-ள்.) வாம்பரி தனக்கு - தாம்பிர கொல்லுநின்ற குதி
ரைக்கு, அதிக புனிதம் - மிகுந்தபரிசுத்தம், முகமதனி லை-

(அதனது) முகத்திலேயாம், மறையவர்க்கு - வேதிபர்க்கு, உயர்புரிதம் - உயர்ந்த பரிசுத்தம், மலர் அடியிலே - தாமரை மலர்போலுந் திருவடியிலேயாம், ஒளிகொள் கண்ணாடிக்கு - ஒளியையுடைய கண்ணாடிக்கு, புரிதம்-பரிசுத்தம், மாசு இல்-குற்றமில்லாத, முன்புறமதனிலே - முற்பக்கத்திலே யாம், மேம்படும்-மேன்மைபொருந்திய, பசுவினுக்கு-பசுவுக்கு, (புரிதம்-பரிசுத்தம்), பின்புறத்திலே-பின்பக்கத்திலேயாம், மிக்க மட மாதருக்கோ-மேன்மையாகிய இளமைபொருந்திய மங்கை யர்க்கோவென்றால் மேனியெல்லாம்-உடம்புமுழுதும் புரிதமா கும்-பரிசுத்தமாகும், ஆசௌசமொடுமேவு வனிதைபர் தமக் கும்-அசுத்தத்தோடிருக்கிற மாதருக்கும், தாம்பிரமதற்குந்-செம்புக்கும், மிகு-மேலான, வெள்ளி வெண்கலம் இரும்பு பொன் ஈயம் என்பவைகளுக்கும், தரும்புரிதம் - பரிசுத்தத் தைத் தருவன யாவையெனின், வருபெருக்கொடு - வருகிற நீர்ப்பெருக் குடனே. புளி சுண்ணம் சாம்பல் சாரும் மண் தாது சாணம் இவை புரிதம் ஆம் என்பர் - வருகின்ற நீர்ப்பெ ருக்கு புளி சுண்ணம்பு சாம்பல் மண் காவிக்கல் சாணம் ஆகிய இவைகள் பரிசுத்தஞ் செய்வனவாம் என்று சொல்லுவர்(அறி ஞர்), மாமேரு வில்லியே - மகமேரு மலையை வில்லாகவுடைய வனே, அநகனே - பரிசுத்தனே, அருமை மதவேள். ஏ-று.

ஆசௌசம்-பூப்புக்காலம், ஆசௌசத்தோடிருக்கும் பெ ண்களுக்கு நீர்ப்பெருக்கும்- தாம்பிரத்துக்குப் புளியும், வெள் ளிக்குச் சுண்ணம்பும், வெண்கலத்துக்குச் சாம்பலும், இரும் புக்கு மண்ணும், தங்கத்துக்குத் காவிக்கல்லும், ஈயத்துக்குச்

சாணமும் சுத்திசெய்யும் பொருள்களாம் என்பது இச்செய்யு
ளிற் கூறப்பட்டது.

அடங்காதவற்றை யடக்குமுபாயம்.

கொடியபொலி யெருதையிரு முக்கிலுங் கயிரென்று

கோத்துவச விர்த்தி கொள்வார்
சுவலயந் தனின்மதக் களிததனை யங்குசங்

கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினுற்

பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாளமது கொடுநடை

பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு

வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
மிக்கபெரி யோர்களுங் கோபத்தை யறிவால்

விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்

தையனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

சஉ

(இ-ள்.) கொடிய பொலியெருதை - கொடிதாகிய பொலி
யெருதை, கயிறு ஒன்று - ஒருகயிற்றை, இருமுக்கிலும் கோ
த்து - இரண்டு முக்கிலும் கோர்த்து, வசவிர்த்தி கொள்வார் -
வசவிர்த்திக்குக் கொண்டுவருவார்கள், சுவலயம் தனில் - பூம

ண்டலத்தில், மதக்களிற்றதனை - மதபானையை, அங்குசங்கொ
ண்டு - அங்குசத்தினால், வசவிர்த்தி கொள்வார் - வசவிர்த்தி
க்குக் கொண்டுவருவார், படியில்-பூமியில், விடம் அரவை-விஷ
த்தையுடைய பாம்பை, மந்திர தந்திரத்தினால்-மந்திர தந்திர
ங்களாலே பற்றி-பிடித்து வசவிர்த்தி கொள்வார்-வசவிர்த்திக்
குக் கொண்டுவருவார்கள், பாய்பரியை-பாய்கின்ற குதிரையை
நெடிய கடிவாளமதுகொடு - நீண்ட கடிவாளத்தினால், நடை
பழக்கி-நடைபழகச்செய்து, வசவிர்த்தி கொள்வார்-வசவிர்த்
திக்குக் கொண்டுவருவார்கள், விடம் உடைய துட்டரை - விஷ
முள்ள துஷ்டரை, சோர்பந்து கைக்கொண்டு - கொறடாவைக்
கைக்கொண்டு, வீசி-அடித்து, வசவிர்த்தி கொள்வார்-வசவிர்த்
திக்குக் கொண்டுவருவார்கள், மிக்க பெரியோர்களும்-மேலான
பெரியோர்களும் கோவத்தை-கோபத்தை, அறிவால்விலக்கி-
அறிவினால் விலக்கி, வசவிர்த்தி கொள்வார் - வசவிர்த்திக்குக்
கொண்டுவருவார்கள், அடியவர் துதிக்க அடியார் துதித்தலும்
வரு-(அவர்க்கு எதிரே) எழுந்தருளுகிற, செந்தாமரை - செந்
தாமரை மலர்போன்ற பதத்து-திருவடியையுடைய, ஐயனை-
கடவுளே, அருமை மதவேள், எ-று.

வசவிர்த்தி கொள்ளுதல் - வசப்படுத்துதல். அங்குசம்-
தோட்டி. வீசுதல்-அடித்தல். செந்தாமரை - முதலாகுபெயர்.

ஒளியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமொளி
செய்யகச் சோத மெனவே

செப்பிடுங் கருமிக்கு மிக்கவொளி யதனினுந்
 தீபத்தி னொளி யதிகமாம்
 பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
 பகல்வர்த்தி யதி லதிகமாம்
 பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மத லுமோ
 பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்
 விழைவு தரு பரிதிக்கு மனுநீ தி மன்னர்க்கும்
 வீரவித ரணிக ருக்கும்
 மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கடுமென்ன
 விரகுளோ ருரை செய்குவார்
 அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனவே டனைவென்ற
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

சாந்

(இ-ள்.) செழுமணிக்கு ஒளி-செழுமையாகிய இரத்தினத்
 துக்கு ஒளியிருப்பது, அதன்மட்டிலே - அதினைவிலேயே,
 அதினும்-அதைப் பார்க்கிலும், செய்ய-செவ்விய, சச்சோதம்
 என செப்பிடும் கருமிக்கு-கச்சோதமென்று சொல்லப்படுகிற
 கருமிக்கு, மிச்சம் ஒளி-மேலான ஒளியுண்டு, அதனினும்-
 அதைப்பார்க்கிலும், தீபத்தின் ஒளி அதிகம் ஆம்-தீபத்தின்
 ஒளி அதிகமாகும் தீபத்தின்-தீபத்தினொளியைப் பார்க்கிலும்,
 பழுதுஇல்லாதீவர்த்தி அதிகம் ஆம்-குற்றமில்லாத தீவர்த்தி
 யின் ஒளி அதிகமாகும், அதின் - அதைப்பார்க்கிலும், பகல்
 வர்த்தி அதிகம் ஆம்-பகல்வர்த்தியின் ஒளி அதிகமாகும்,

அதின்-அதைப்பார்க்கிலும், பாரம் மத்தாப்பின் ஒளி அதிகம்
பெரிய மத்தாப்பின் ஒளி அதிகமாகும், அதினும் - அதைப்
பார்க்கிலும், பனிமதிக்கு ஒளி அதிகம் ஆம் - குளிர்ச்சியைப்
டைய சந்திரனுக்கு ஒளி அதிகமாகும், விழைவுதரு பரிதிக்
கும்-விருப்பத்தைத் தருகிற சூரியனுக்கும், மதுரீதி மன்னர்க்
கும்-மதுரீதியுள்ள அரசருக்கும் வீரம் விதரணிகருக்கும்
வீரத்தையுடைய விதரணிகருக்கும் - உள்ளே, மிக்க ஒளி
மேலான ஒளியானது, திசைதொறும்போய் விளங்கிடும்
மன்ன - எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று விளங்குமென்று,
விரகு உள்ளோர் - அறிவுடையோர், உரைசெய்குவார்-சொல்
வார்கள், அழல்லிழிகொடு - நெருப்புக் கண்ணினால், மத
நவேளத்தை-மன்மதனை, எரிசெய்துவென்ற - எரித்துவென்ற,
அண்ணலே-பெரியோனே, அருமைமதவேள்.

கச்சோதம்-மின்மினிப்பூச்சி. இதனைகத்யோகம் என்பர்
வடநூலார். கிருமி-புழு.

குணங்குற்றமாதல்.

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோமர்கா முகருக்கு

மாறுத வல் விடமதாம்

மகிழ்நன் றனைக்கர்ணி விதமிலா விபசரிய

மாதருக் கோ விடமதாம்

மேன்மைதரு நற்கவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக

மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்

வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப

வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்

நானம்மிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி

லேலாத கொடிய விடமா

மேற்றமில் லாதபடு பாவிகட் கறமென்னி

லெந்நாளு மதிக விடமாம்

ஆன தல யோகிபர்க ளிதயதா மரையுறையு

மண்ணலே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளிக்ர தேவனே.

சச

(இ-ள்.) வான்மதியை நோக்கின் - ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனைப்பார்த்தால், சோரர் காழுகருக்கு திருடருக்கும். காழுகருக்கும், மாறுதவல்லிடமது ஆம் - நீங்காத வலியவிஷமாகும், மகிழ்நன்தனைகாணில் - கணவனைக்கண்டால், இதம் இல்லாவிபசரியமாதருக்கு - நன்மையில்லாதவிபசார மங்கையர்க்கு, விடமது ஆம் - விஷமாகும், மேன்மைதரும் நல்சுவைபதார்த்தமும் - மேன்மையைக் கொடுக்கிற நற்சுவையுள்ள பதார்த்தங்களும், சுரரோகம் மிக்கபேர்க்கு - சுரவியாதி மிகுந்த பேர்களுக்கு, அதிகவிடம் ஆம் - அதிக விஷமாகும், வித்தியாதிபர்தமை கண்டபோது வித்தையிற் சிறந்தவர்களைக் கண்டகாலத்தில், அதிலோப வீணர்க்கு எல்லாம் - அதிகலோப குணமுள்ள வீணர்களுக்கெல்லாம், விடமது ஆம் - விஷமாம், நானம்மிகு - இழிவிற் சிறந்த புன்கவிவல்லோர்க்கு - அற்பமாகிய கவிவாணருக்கு, அதிக சபைகாணில் - மேலான சபையைக்கண்டால், ஏலாத கொடியவிடம் ஆம் - ஏற்கொண்ணாத கொடிய விஷமாகும், ஏற்றம் இல்லாத படுபாவிகட்கு - உயர்வில்லாத படுபவிர

களுக்கு, அறம் என்னில் தருமமென்றால் எந்நாளும் அதிக விடம் ஆம்-எக்காலத்தும் அதிகவிஷமாகும், ஆனதவயோகி யார்கள் உண்டான தவத்தையுடைய யோகியர்களுடைய, இதய தாமரை உறையும்-இருதயமாகிய தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற, அண்ணலே-பெரியோனே, அருமை மதவேள்.

வான்மதி என்பதன் வால்மதியெனப்பிரித்து வெண்மை யாகிய சந்திரன் எனினும் பொருந்தும். வித்தியாதிபர் - வித் வான்கள்.

உயர்வன்றித்தாழ்வும் சிறக்குமிடம்.

வெகுமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
விழைமங்கை செய்யி லழகாம்

தகுதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க னைச்செய்து
சாரிலோ பேரழக தாஞ்
சரீரத்தி லோருன மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்

நகமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு
நாளுமது வோரழக தாம்
நாய்மீதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன் நென்பர்காண்

ஆகமாய நற்றவர்க் கருள்பரியு மையனே
யாதியே யருமை மதவே
எனலுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
பறப்பளி சர தேவனே.

(இ-ள்.) வெகுமானம் ஆகிலும் அகமானம் ஆகிலும் - வெகுபானத்தையாயினும் அவமானத்தை யாயினும், மேன்மையோர் செய்யில் - மேன்மையுடையோர் செய்தால், அழகு ஆம் - அழகாகும், விரகமே ஆகிலும் சரசமே ஆகிலும்-விரகமேயாயினும் சரசமே யாயினும், விழைமங்கை செய்யின்-விருப்டமுள்ளபெண் செய்தால், அழகு ஆம் - அழகாகும், வெகுதருமங்களைச் செய்து - அநேக தருமங்களைச் செய்து, தகு தாழ்வு வாழ்வு சாரில் - தகுதியாகிய தாழ்வு வாழ்வுகள் உண்டானால், பேரழகதாம் - பேரழகாகும், சரீரத்தில் - உடம்பில், ஓர் ஊனம் மானம் எது ஆகிலும் - ஒரு ஊனமானங்கள் எதுவாயினும், சமர்செய்து வரின் - போர்செய்து உண்டானால், அழகதாம் - அழகாகும், நகம் மேவு மதகரியில்-மலை போன்ற மதயானைமேல், ஏறினும் தவறிலும்-ஏறினாலும் தவறிவிழுந்தாலும், அது-அது, நானும் - எந்நானும், ஓர் அழகதாம் - ஒப்பற்ற அழகாகும், நாய்மீதில் ஏறினும் வீழினும் நாயின்மேல் ஏறினாலும் தவறிவிழுந்தாலும், கண்டபோர்-பார் த்தபோர்சள், நகைசெய்து - சிரித்து, அழகு அன்று என்பர்-அழகல்லவென்று சொல்வார்கள், அகம்மாயும் - அகங்காரங் கேட்ட, நல் தவர்க்கு - நல்ல தன்முடையோர்க்கு, அருள்புரியும் ஐயனே - அருள்செய்கிற இறைவனே, ஆதியே - முதல்வனே, அருமைமதவேள் எ-று.

விழைதல்-விரும்புதல், தாழ்வுவாழ்வு-வறுமை செல்வம். ஊனமானம்-காயம். (வெட்டுக்காயம் குத்துக்காயம்) நகம்-மலை மேவு-உவமவுருவு. அகமாயும் என்பதை அகம் ஆயும் எனப் பிரித்து, மனத்தால் தியாதிக்கிற என பொருள் கூறினும்மையும்.

நல்வினை செய்தோர்.

சரணெனக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
 ஞான மினையா துதவினான்
 தந்தைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
 ஞாப்பழி துடைத்த நெடியோன்
 வருபி தர்க் குதவினான் நெய்வமே துணையென் து
 மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
 மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
 மாய்த்துலகின் மகிமை பெற்றோன்
 கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபலி
 கணிச்சியோன் சுமித்திரை சுதன்
 கருடன் பகீரத னுடன்சிறுத் தொண்டனோடு
 கானவன் பிரக லாதன்
 அரியவல் விபீஷண னெனுமகா புருடரா
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

சசு

(இ-ள்.) சரண் என காத்தனை - அடைக்கலமென்ற மா
 த்திரத்தில் காத்தவனும், மெய்யினால் வென்றவன் - சத்திய
 த்தால் வென்றவனும், இனையாது தானம் உதவினான் - இனை
 க்காமல் தானங் கொடுத்தவனும், தந்தைசொல் மருதவன் -
 தந்தையின் சொல்லை மறுக்காதவனும், முன்னவற் கானவன்
 தமையனுக் கானவனும், தாம்பழி துடைத்த நெடியோன் - தாய்
 பழியை நீக்கிப் பேரியோனும், வருபிதர்க்கு உதவினான் -

வருகின்ற பிதிரர்களுக்கு உதவினவனும், தெய்வமே துணை
பென்று நம்பி, மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன் - புதல்வ
னையும் மனைபாளையும் வதைத்தவனும், மாறு ஆன தந்தையை
தமையனை பிழைகண்டு மாய்த்து உலகில் மகிமை பெற்றோன்
மாறுபட்ட தந்தையும் தமையனையும் அவர்களுடைய குற்றத்
தை கண்டு அவர்களைக்கொன்று உலகில் பெருமை யடைந்தவ
னும் (ஆகிய இவர்கள் யாரெனின்), (முறைமேய), கருது அரிய
சிபி - (நினைத்ததற்கரிய சிபிச்சக்ரவர்த்தி, அரிச்சந்திரன் -
அரிச்சந்திரன், மாபலி - மஹாபலி, கணிச்சியோன் - பரசுரா
மன், சுமித்திரை முதன் - இலக்குமணன், கருடன் - கருடன்
புராதனுடனே, சிறுத்தொண்டனெடு - சிறுத்தொண்டனெடு
கானவன் - லோடன், பிரகலாதன், அரியவல் விபீஷணன் -
அரிதாகிய வலியவிபீஷணன், என்னும் - என்று சொல்லப்படு
கிற, மகா புருடர் ஆம - மஹாபுருஷராவர், அத்தனை - இறை
வனை, அருமைதேவன். எ-று.

தீவினை சேய்தோர்.

வாயிகழ்வு பேசிமிசு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
வைதுதன் தலை போயிரேனான்
மற்றொருவர் தாரத்தி விச்சைவைத் தூடலெலா
மாறுத வடுவாயிரேனான்
தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
சும்பத் திழந்து மாய்ந்தோன்
தங்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினுற்
றந்தி வடிவா யலைந்தோன்

மாயனைச் சபையதனி னிந்தனைசெய் தொளிகொணவ

மணிமுடி துணிந்து மாயந்தோன்

வருநகுட னெடுதக்க னயிராவ தன்குடன்

மகன்வழுதி சிசு பாலனும்

ஆயுமறி வாளரோடு தேவர்பணி தாளனை

யவனிபுக முருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினனை தருசதுச கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனை.

சச

(இ-ள்.) வாய் இகழ்வுபேசி மிகுவாழ்வு இழந்தோன் - வாயினால் நின்றை சொல்லி மிகுந்த வாழ்வை யிழந்தவனும், சிவனைவை குதன் தலைபோயினான் - சிவனைத் திட்டித் தன்சொ ளையிழந்தவனும், மற்றொருவர் தாரத்தில் இச்சைவைத்து உடல் எல்லாம் மாறுதலி ஆயினான் வேறொருவர் மனை விடம் விருப்பம் வைத்து உடம்பெல்லாம் வடுப்பெற்றவனும், தாயத்தினோர்க்கு உள்ள பங்கை கொடாமலே சம்பத்து இழந்து மாயந்தோன் தாயத்தார்க்குரித்தாயுள்ள பாகத்தைக் கொடாமல் தன் செல்வத்தையிழந்து தானும் மடியப்பெற்ற வனும் தக்க பெரியோர்தமை வணங்கா மதத்தினால் யானை யுருப்பெற்று அலைந்தவனும், மாயனை சபையதனில் நின்றனை செய்து ஒளிகொள் நதமணிமுடி துணிந்து மாயந்தோன் - மாய வனைச் சபையில் நிந்தித்து ஒளியைக்கொண்ட நவரத்ந கிரீட த்தையிழந்து மடிந்தவனும் (ஆகிய இவர்கள் யாரெனின் முறையே), வருநகுடனெடு-வருகின்ற நகுடனுடனே, தக்கன்-தக்கன், அயிராவதன்-அந்திரன், குடன்மகன்-துரியோச

வன், வழி-பாண்டியன், சிசுபாலன் ஆம்-சிசுபர்லன் என்ப
 ஸ்கனாவம். ஆயும் அறிவாளரொடு-ஆராய்கின்ற அறிவினரா
 யெ ஞானியருமனே, தேவர்பனி தாளனே-தேவரும் வணங்
 குகின்ற திருவடியை யுடையவனே, அவனிபுகழ்-உலகத்தா
 ளால் புகழப்படுகிற, அருமைமதவேள். எ-று.

நன்னகர்.

வாணிபல கூபமுட னுறநகு சேர்வதாய்
 மலைகாத வழியி லுளதாய்
 வாழைகழு கொடுதங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்நெல்
 வயல்கள் வாய்க்கால்க ளுளதாய்
 காவிகம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
 கனவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
 காணருய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
 காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
 தேவரா லயமாடல் பாடலணி மானிகை
 சிறக்கவுள தாய்ச் சற்சனார்
 சேருமிட மாகுமோ ஞார்கிடைத் ததிலதிக
 வேனமு மே கிடைத்தால்
 ஆவலொ டிருந்திடுவ மீதசொர்க்க வாசமென்
 றறையலா மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனநினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி கர தேவனே. (ச-அ)

(இ-ள்.) வாணிபலகூபமுடன்-பலவாவி கூபங்களுடனே
 ஆவ-அருகு சேர்வதாய்-நதியும் அருகே பொருந்தியிருப்பதாய்

மலைகாதவழியில் உளது ஆய்-மலை காததூரத்திலுள்ள தாகி,
வாழை கழுகொடு தெங்கு பயிர் ஆவதாய் - வாழை கழுகு
ளோடு தெங்கும் பயிராவதாகி, செந்நெல் வயல்கள் வாப்க்கால்
கள் உளதாய் - செந்நெல் வயல்களும் வாப்க்கால்களும் உள்ள
தாகி, காவிகமவம் குவளைசேர் ஏரி உள்ளதாய் - செவ்வல்லி
தாமரை கருங்குவளை என்பவைகள் பொரிந்திப ஏரிபையுடை
யதாகி, கனவர்த்தகர்கள் - பெரிய வியாபாரிகளும், மறைவ
லோர்வேதியரும், காண் அரிய-காணுதற்கு அரியதாகிய, பல
குடிகள் - பலவகைக்குடிகளும், நிறைவுள்ளதாய் - நிறைவுள்ள
தாகி, நல்லகாவலன் இருக்கை உளது ஆய் - நல்ல அரசன்
இருப்பிடமுள்ளதாகி, தேவர் ஆலயம்-தேவாலயங்கள், ஆடல்
பாடல் - ஆடல் பாடல்கள். அணிமாளிகைகள், சிறக்க உள்ள
தாய்-மிகவுள்ளதாகி, சற்சுநர்சேரும் இடம் ஆகும் - சற்சுநர்
கள்சேர்கின்ற இடமாகிற, ஓர் ஊர்க்கிடைத்தது - ஒரு ஊர்வாப்
த்து, அதில் அவ்வூரிலே, அதிக சீவனமும் கிடைத்தால்-அதிக
கமான சீவனங்களும் கிடைத்தால், (அவ்விடத்தில்) ஆவ
லொடு-விருப்பத்தோடு. இருந்திடுவதே - இருந்து விடுவதே,
சொர்க்கவாசம் என்று அறையவாம் - சொர்க்கலோக வாச
மென்று சொல்லாம், அருமைமதமவள்.

தீநகர்.

சனசாதிகள் குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி

யில்லில்லி னுக்குமுளதா

யிணைமுலை திறந்துதந் தலைவிரித் திடுமாத

ரெங்கு நடமாட்ட முளதாய்க்

கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
 காய்ச்ச றப்பாதவிடமாய்க்
 கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிறிட் டிறைக்கின்ற
 கற்பகணி நீருண்ப தாய்
 மானமில் லாக்கொடிய தூர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
 மணியமொன் றுண்டன தாய்
 மாநிலத் தேதார்யல மிகுந்ததனில் வெகுவாழ்வு
 மாழ்வதிலு மரு நாகிலே
 ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
 வமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிகர தேவனே.

(இ-ள்.) ஈனசாதிகள் குடியிருப்பதாய்-ஈனசாதிகள் குடியிருப்பதாகி, முள்வேலி-முள்வேலியானது, இல்-இல்லினுக்கும், உளதாய் - வீட்டுவிட்டுக்கும் உள்ளதாகி, இணைமுலை திறந்து, இரண்டு முலைகளையும் திறந்துகொண்டு, தம்தலை விரித்திடும் மாதர்-தமதுதலையை விரித்திடிகிற மாதர்கள், எங்கும்-எவ்விடத்தும், நடமாட்டம் உளதாய்-நடமாட்டமுள்ளதாகி, கானம் ஒருபக்கமாய் - காடொருபக்கமாகி, மலை ஓரமாய் - மலையோரமாகி, முறைக்காய்ச்சல் தப்பாத இடமாய் - முறைக்காய்ச்சல் தவருத இடமாகி, கள்ளர்பயமாய் - திருடர் பயமுள்ளதாய், நெடியகயிறு இட்டு இறைக்கின்ற - நெடுங்கயிருகட்டி யிறைத்தற்குரிய, கல்கேணிநீர் உண்பதாய்-கற்கிணற்று நீரைக்குடிப்பதாகி, மானம் இல்லா - மானமற்ற, கொடிய-கொடுமையுள்ள

துற்சநர் தமக்கு ஏற்ற - துற்சநர் களுக்குத் தகுதியாகிய
மணியம் ஒன்று உண்டானதால் - மணிய மொன்றுள்ளதாகி
மாசிலத்து - பெரிய நிலவுலகத்தில், ஓர்தவம் இருந்து - ஒரு
இடமிருந்து, அதனில் - அந்த இடத்தில், வெருவாழ்வு வாழ்
வதிலும் - வெருவாழ்வு வாழ்வதைப்பார்க்கிலும், அரு நாகி
லே - சகித்தற்கரிய நாகத்திலே, ஆனநெடுநாள் கிடந்து அமி
ழ்தலே சுகம் ஆகும் - உண்டாகிய நெடுநாள் கிடந்து அமிழ்
வதே இன்பமாகும், அமலனை - பரிசுத்தனை, அருமைமத
வேள். எ-று.

முழுக்குநாள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
வடிவமிரு மழகு போகும்
வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கா
வாரந் தனக் கிடர்வரும்
திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுஞ்
செம்பொனுக் குய ரறிவுபோந்
தேடிய பொருட்சேத மாம்பெள்ளி சனிபெண்ணெய்
செல்வமுண் டாவு ளுண்டாம்
பரிகாச முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
பௌமனுக் கான செழுமண்
பச்சறுகு பொன்னவற் நாமெருத் தூளொளிப்
பாக்கவற் காரு மெனவே
அரிதா வறிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேழுமுக
காவொ ரருமை மதவே

எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே.

௫௫

(இ-ள்.) வரும் ஆதிவாரம் - தொடர்ந்து வருகிற ஆதிவாரத்தில், தலைக்கு எண்ணெய் ஆகாது - தலைக்கு எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளாதல் ஆகாது, (என்னின்) வடிவம்மிகும் அழகு போகும் - வடிவிலுள்ள மிகுந்த அழகழியும் (ஆதலால்) வளர்திங்களுக்கு - வளர்கின்ற சோமவாரத்தில் எண்ணெயிட்டுக்கொண்டால், அதிகபொருள்சேரும் - அதிகமான திரவியம் சேரும், அங்காரவாரம் தனக்கு - மங்களவாரத்தில் எண்ணெயிட்டுக்கொண்டால், இடர்வரும் - துன்பமுண்டாகும், திருமேவு புதனுக்கு - அழகுபொருந்திய புதவாரத்தில் எண்ணெயிட்டுக்கொண்டால், மிகுபுத்தி வந்திடும் - மிகுந்த புத்திவரும், செம்பொன்னுக்கு - எண்ணெயிட்டுக்கொண்டால், உயர் அறிவுபோம் - உயர்ந்த அறிவு நீங்கும், வெள்ளி - சுக்ரவாரத்தில் எண்ணெயிட்டுக்கொண்டால், தேடிய பொருட்சேதம் ஆம் - சம்பாதித்த பொருளுக்கு நஷ்டமுண்டாகும், சனி - சனிவாரத்தில், எண்ணெய் - எண்ணெயிட்டுக்கொண்டால் செல்வம் உண்டு - செல்வமுண்டாகும், ஆயுள் உண்டாம் - ஆயுளும் உண்டாகும்,

(மேற்கண்ட இந்த வாரங்களுள் ஆகாதென்று விலக்கப்பட்ட நாட்களுக்கு) பரிகாரம் உளது - பரிகாரமுண்டு, (என்னின்) ஆதிவாரம் தனக்கு-ஆதிவாரத்துக்கு அலரி-அலரியும் பெளமனுக்கு-மங்களவாரத்துக்கு ஆனசெழுமண்-உண்டா

சிய செழு மண்ணும், பொன்னவற்கு-குருவாரத்துக்கு, - - -
 றகு - பச்சை அறுகழ் புல்லும் ஆம்-ஆதும், ஒளிபார்க்கவந்த
 ஒளியையுடைய சுக்ரவாரத்துக்கு, எருத்தான் - எருத்தான்,
 ஆகும் என - ஆகுமென்று, அரிதா - அருமையாக, அறிந்த
 பேர் - அறிந்தபேர்கள், (விதித்த நாட்களில்) எண்ணெய்
 தேய்த்து முழுக்காரிவார் - எண்ணெய் யிட்டுக்கொண்டு தலை
 முழுகுவார்கள், அருமைமதவேள். எ-று.

மருத்துவன்.

தாதுப் பரீகைவரு காலதே சத்தொடு
 சரீர லக்ஷண மறிந்து
 தன்வந்தரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமது வாகட மறிந்து
 பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரயோக மோடு பஸ்மம்
 மிழையாது மன்றோ செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குண வாகடம்
 சோதித்து மூலிகா விதிகண் டிங்கண்டு
 தூயு தைலம் லேகியஞ்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
 தோற்றியே யமிர்த காமாய்
 ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையன யுர்வேத
 னாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவன
 ரறப்பளி சுர தேவனே,

(இ-ள்.) தாதுபரீசைஷ-தாதுபரீசைஷ, வரு-வருகிற, கால-
 தேசத்தொடு - காலதேசங்களோடு. சரீரலக்ஷணம் அறிந்து-
 சரீரலக்ஷணமும் தெரிந்துக்கொண்டு, தந்வந்தரி கும்பமுனி
 தேரர் கொங்கணர் சித்தர் தமது வாகடம் அறிந்து-தந்வந்தரி
 ஆகஸ்தியர் தேரையர் கொங்கணர் மற்றைய சித்தர்கள் ஆகிய
 இவர்களால் சொல்லப்பட்ட வாகடங்களை ஆராய்ந்தறிந்துகொ
 ண்டு. பேதம்-(ஒன்றற்கொன்று) வேறுபாடுடைய. பெருகுளி
 கை சுத்திவகை - பெரிய குளிகை சுத்திவகையும், மாத்திரை
 பிரயோகமோடு - மாத்திரைப் பிரயோகத்துடனே, பஸ்பம்-
 பஸ்பமும், பிழையாது-தவறாமல், மணரேசெந்தூர லட்சணம்
 மணரே மசந்தூர லட்சணமும், பேர்பெறும் குணவாகடம்-
 பேர்பெற்ற குணவாகடமும், சோதித்து - சோதனைபண்ணி,
 மூலிகாவித நிகண்டும் கண்டு - மூலிகை வகைகளைச் சொல்லு
 கிறநிகண்டையும் பார்த்து, தூயதைதலம் லேகியம் சொல்பக்கு
 வம் கண்டு -பரிசுத்தமானதைதலம் லேகியம் இவற்றிற்கு நூள்
 களாற் சொல்லப்படுகிற பக்குவத்தையும் அறிந்து, வரு-உண்
 டாகிற, ரோகநிண்ணயம் தோற்றி-ரோகத்தின் நிச்சயம் இது
 வென்று கண்டுகொண்டு, அமிர்தக்கையனாய், ஆதிப்பெருங்
 கேள்வி உடையவன்-முதன்மையாகிய பெரிய கேள்வியையுடை
 யவன், ஆயர்வேதன் ஆகும்-ஆயர்வேதமுடையவனாவன், எம
 தருமைமதவேள். எ-று.

தாதுபரீசைஷ-நாடிசோதனை, வாகடம் - வைத்தியநூல்.
 பிரயோகம் - செலுத்தல். அமிர்தகான்-ஹஸ்தவிசேஷமுள்ள
 வன், கைவாசியுள்ளவன்.

உண்மை யுணர்குறி.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிப
 சூழ் கிரகணஞ் சாட்சியாஞ்
 சொற்பெரியவாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
 தூய மாத்திரை சாட்சியாம்
 ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
 காளடிமை யேசாட்சி யா
 மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதலு
 லரிச்சுவடி யேசாட்சி யாம்
 நாதனேமாதேவ னென்பதற் கோருத்ர
 நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
 நாயேனை ரட்சிப்ப துன்பார மரியய
 னாளுமீர்ச் சனைசெய் சரணத்
 தாதிநா யகமிக்க வேதநா யகனான
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

ருஉ

(இ-ள்.) சோதிடம் - சோதிடனால், பொய்யாது-பொய்க்
 காது, மெய் என்பது - உண்மையென்பதற்கு, அறிவு அரிய-
 அறிவதற் கருமையாகிய, சூழ்-வளைந்த, கிரகணம் - கிரகணங்
 களே, சாஷி ஆம் - சாஷிபாகும், சொல்பெரிய வாகடம் - புக
 ழாற் சிறந்த வைத்தியனால், நிசம் என்கை-உண்மையென்பத
 ற்கு, பேதிதரு - பேதியை யுண்டாக்குகிற, தூயமாத்திரை -

பரிசுத்தமான பாத்திரையே, சாக்ஷி ஆம் - சாக்ஷியாகும் ஆதி
யில் - முற்காலத்தில், செய்ததவம் உண்டு இல்லை என்பதற்கு
செய்ததவம் உண்டு இல்லையென்றறிவதற்கு, ஆன் அடிமையே
சாக்ஷி ஆம் - ஆளடிமைகளது உண்மை இன்மைகளே சாக்ஷியா
கும், அரி - திருமால், தேவதேவன் என்பதை அறிய - தேவ
ர்களுக்குத் தேவன் என்பதை யறிவதற்கு, முதன்னூல் -
முகல் தூலாகிய, அரிச்சுவடியே சாக்ஷி ஆம் - அரிச்சுகரிடியே
சாக்ஷியாகும், மாதேவன் - சிவபெருமான், நாதன் என்பதற்கு
தலைவன் என்பதற்கு, ருத்ரநமகசமகம் சாக்ஷி ஆம் - ருத்ரநம
கசமகமே சாக்ஷியாகும், நாயேனை ரக்ஷிப்பது உன்பாரம் - நாயி
னேனைக் காப்பாற்றுவது உன்கடமையாகும், அரி அயன் - திரு
மாலும் பிரமனும், நானும் - நான்தோறும், அர்ச்சனைசெய் -
அர்ச்சிக்கிற, சரணத்து - திருவடியையுடைய, ஆதிநாயக -
ஆதி நாயகனே, மிக்க - மேலான, வேதநாயகன் ஆன் -
வேத நாயகனாகிய, அண்ணலே - பெரியோனே, அருமைமத
வேள். எ-று.

கிரகணம் - சூரியசந்திர கிரகணங்கள். சூரிய சந்திரர்
கள் ராகுகேது என்னும் பாம்புகளால் வளைக்கப்படுதல் பற்றி
'சூழ்கிரகணம்' என்றார், பேதி - விரோதம். முதலில் ஓதப்
படுதலால் அரிச்சுவடி முதன்னூல் எனப்பட்டது ருத்ரநமகச
மகம் - ருத்ர மூர்த்தியைகுறித்து வேதத்திற் சொல்லப்படுவ
வதாகிய ஒரு மந்திர விசேடம் அரிபயன் - உம்மைத்தொகை
வேதநாயகன் - வேதமுதல்வன்.

பிரவிக்குண மாருமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமும் ஞானமும்
 கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
 கருதரிய வடிவமும் போகமுந் த்யாகமும்
 கனரூப முள மங்கையும்
 அலங்காத வீரமும் பொறுதையுந் தந்திரமு
 மாண்மைபு மமுத மொழியு
 மானவிச் செயலெலாஞ் சன்னவா சனைபிண
 லாகுவரு மன்றி நிலமேல்
 நலஞ்சேரு தொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
 னண்ணுமோ ரஸ்தாளி தன்
 னற்குவை தனக்குரை வேம்புதவ மேநெடிது
 நாள்செயினும் வாராது காண்
 அலங்கார மாகமலர் கொன்றைமா லிகைசூடி
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனை,

௩௩

(இ-ள்.) கலங்காதசித்தமும்-கலங்காதமனமும், செல்வ-
 பொருளும், ஞானமும் - ஞானமும், கல்வியும் - வித்தையும்,
 கருணை விளைவும்-அருளுண்டாதலும், கருது அரியவடிவமும்-
 தினைத்தற் கரிதாகிய உருவமும், போகமும் - போக சுகமும்,
 த்யாகமும் - கொடையும், கனரூபம் உள்ள மங்கையும் - பேர
 முகுள்ள மனைவியும், அலங்காத வீரமும்-சலிக்காத வீரத்தன்

மையும், பொறுவையும் - பொறுமையும், தந்திரமும் - உபாய
மும், ஆண்மையும் - ஆண் தன்மையும், அமுத மொழியும் -
அமிர்த வாக்கம், ஆன - ஆகிய இச்செயல் எல்லாம் - செய்
கைகளெல்லாம், சநவாசனையினால்-பிறவிவாசனையினால்- ஆகி
வரும் அன்றி - உண்டாய் வருவதேயன்றி, நிலமேல் பூமியின்
மேல், நலம்சேரும்ஒருவரை பார்த்து - (மேற்சொல்லப்பட்ட)
நன்மைகள் அமையப்பெற்ற வருவரைப்பார்த்து, அவைபெறக்
கருதின் - அவற்றைப் பெற நினைத்ததால் நண்ணுமோ-(அவை)
உண்டாகுமோ, ரஸ்தாளி வாழைப் பழத்தினது நல்ல சுவை
யானது, தனக்குவர - தனக்குண்டாகும்படி, வேம்பு - வேப்
பம்பழமானது, நெடிதுநாள் தவம்செய்யினும் - நெடுங்காலம்
தவம் செய்தாலும், வராது உண்டாக மாட்டாது, அலங்கார
மாக - அழகாக, மலர் - மலர்ந்த, கொன்றை மாலிகை சூகம் -
கொன்றை மலர்மாலையைத் தரித்த, அண்ணலே - பெரியோ
னே, அருமை மதவேள். எ-று.

ஞானம் - பேரறிவு வடிவம்-அழகுமாம். போகம்-பெண்
போகம் ரூபம் இவ்விடத்து உருவையும் அழகையும் உணர்த்
திற்று அமுத மொழி - செவிக்கினிய செஞ்சொல் ரஸ்தாளி -
வாழைபிற சிறந்த சாதிவாழை, நல்குவை - இன்குவை, ரஸ்
தாளி, வேம்பு, கொன்றை என்பன முதலாகுபெயர்கள் காண்
முன்னிலையசை யிடைச்சொல்.

ஊழ்வலி.

கடலள வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
காணும் படிக்குரைசெய்வார்

காசினியி னளவு பிர மாணமது சொல்லுவார்
 காயத்தி நிலைமை யறிவார்
 விடலரிய சீவநிலை காட்டுவார் முச்சைபும்
 விடாமற் தடுத்த தடக்கி
 மேன்மேலும் யோகசா தனைவினைப் பாரெட்டி
 விண்மீதி னுந் தாவுவார்
 தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
 தொகையான சித்தி யறிவார்
 சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
 துடைக்கவொரு நான் முகற்றும்
 அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல தூல்சொல்லு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

சு

(இ-ள்.) கடல் அளவு உரைத்திடுவர்-கடலினளவைக் கவ
 னித்து இவ்வளவென்று சொல்லுவார்கள், அரிபிரமர் உருவ
 மும் - அரிபிரமார்களுடைய உருவத்தையும், காணும்படிக்கு
 உரை செய்வார் - காணும்படியாகச் சொல்லுவார்கள், காசினி
 யின் - நிலவுலகத்தின், அளவு பிரமாணம் சொல்லுவார்-அளவு
 பிரமாணங்களையும் சொல்லுவார்கள், காயத்தின் நிலைமை அறி
 வார்-உடம்பினது நிலைமையையும் அறிவார்கள், விடல் அரிய
 சீவநிலை காட்டுவார்-நீங்குவதரிய உயிர் நிலையையும் காட்டுவார்
 கள், முச்சைபும் விடாமல் தடுத்து அடக்கி - முச்சைபும்விடா
 மல் தடைசெய்தடக்கி, மேன்மேலும், மேலுமேலும் யோக

சாதனை விளைப்பார்-யோகாப்பியாசம் செய்வார்கள், விண்மீதி
 னும் - ஆகாயத்தின்மேலும், எட்டி தாவுவார் - எட்டிக் குதிப்
 பார்கள், தொடல் அரிய-பற்றுதற்கரிய, பிரமநிலை காட்டுவார்-
 பிரமநிலைமையும் காட்டுவார்கள், எண்வகைத் தோகையான
 சித்தி அறிவார் - அஷ்டமா சித்திகளையும் அறிவார்கள், சூழ்
 விளைவரும்பொழுது - வளைந்து கொள்வதற்குரிய விளைவருங்
 காலத்தில், கிக்கி உழலுவார்-அதில் அகப்பட்டு அலைவார்கள்,
 அது துடைக்க-அந்த வினையை வெல்ல, ஒரு நான்முகற்கும்-
 ஒரு நான்கு முகங்களையுடையவனாகிய பிரமனுக்கும், அடைவு
 அல்ல என தெரிந்து-வசமல்ல வென்று தேர்ந்து, அளவு இல்
 அள்வுவில்லாத, பலநூல் சொல்லும் - அநேக நூல்கள் சொல்
 லாநின்றன, அண்ணலே-பெரியோனே, அருமைமதவேள்.

காயத்தினிலைமையறிதலாவது இந்தவுடம்பு இத்தனை
 நாள் நிற்கும் என்று யோகாப்பியாசம் நாடித்தாநம் முதலிய
 வற்றாலறிதல். மூச்சு-சுவாசம், எண்வகைத் தோகையான சித்
 தியாவன-அணிமா, மகிமா, கரிமா வகிமா பிராப்தி, பிராகாமி
 யம், ஈசத்துவம், விசித்வம் என்பன. இவற்றின் விரிவெல்லாம்
 யோகநூல்களிற் காண்க

ஒப்புயா வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியிங் கனகமக

மேருவுக் கதிக மலையும்

வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக

மேதினியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவற் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
 குழ்கனற் கதிக சுசியுந்
 தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
 சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
 ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுதக
 ரன்ன தானந் தனி லுமோ
 ரதிசுதா நமூமில்லை யென்றுபல நூலெலா
 மாராய்ந்த பேருரை செய்வார்
 ஆதவன் பிரமன்விண் ணவர் முனிவர் பாவவரு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினை தருசுதா கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

நடு

(இ-ள்.) வேதியர்க்கு-அந்தணரைப்பார்க்கிலும், அதிகம்
 ஆம்சா தியும் - சிறந்ததாகியசா தியும், கனகம் - பொன்மயமா
 கிய, மகமேருவுக்கு - மகமேரு மலையைப் பார்க்கிலும், அதிக
 மலையும்-சிறந்தமலையும், வெள்திமைகொழி த்துவரு-வெண்மை
 யாகிய அலைகளேவிசிக்கொண்டு வருகிற, கங்காநதிக்கு-கங்கை
 யாற்றைப் பார்க்கிலும், அதிகம் - சிறந்ததாய், மேதினியில்
 ஓடும்நதியும்-பூமியின்மேல் ஓடுகிறயாறும் - சோதிதரும் ஆத
 வற்கு-ஒளியைத்தருகிற சூரியனைப்பார்க்கிலும், அதிகம் ஆம்
 காந்தியும்-சிறந்ததாகிய ஒளியும், குழ்கனற்கு-வளைந்துகொள்
 ளுதற்குரிய அக்கினியைப் பார்க்கிலும், அதிக சுசியும்-சிறந்த
 சுத்தியும், தூயதாய்தந்தைக்கு - பரிசுத்தமாகிய தாய்தந்தை
 தரைப்பார்க்கிலும், மேலானதெய்வமும் - சிறந்ததெய்வமும்,

சுருதிக்கு-வேதத்தைப்பார்க்கிலும், உயர்ந்தகலையும் - சிறந்த
நாலும், ஆதிவடமொழிதனக்கு-(எல்லாப்பாஷைக்கும்)முத
லாகிய வடமொழியைப்பார்க்கிலும், அதிகம் ஆம் மொழியும்-
நாகர்-உண்ணப்படிசிற, அன்னதானம் தன்னிலும் - அந்நதா
னத்தைப்பார்க்கிலும், அதிகதானமும்-சிறந்ததானமும், இல்லை
யென்று-இல்லையென்று, பலநூல் எல்லாம் ஆராய்ந்தபேர்-பல
வாகிய நூல்கள்முழுதும் ஆராய்ந்தபேர்கள், உரைசெல்வார்-
சொல்லுவார்கள், ஆதவன் - சூரியன், பிரமன் - பிரமதேவன்,
விண்ணவர்-தேவர்கள், முனிவர்-முனிவர்கள், (ஆகிய எல்லா
ரும்) பரவவரும் அண்ணலே-வழிபடும்படி எழுந்தருளி யிருக்
கிறபெரியோனே, அருமைமதவேள். எ-று.

வேதியர்-வேதத்தில்வல்லவர். ஆதவம்-வெயில், அதனை
புடையவனாகலால் சூரியனை ஆதவன் என்றார். சுருதி-கேட்கப்
படுவது, வேதம் எழுதிப்படிக்காமல் கேட்டறியப் படுதலால்
சுருதியெனப்பட்டது.

வீண்சேயல்.

வேட்டசுஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணுரை
விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
விரகிலோ ரவரின் வீணர்
நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
நாடியவர் மேற்கவி சொல்வார்
நானிலந்தணில் வீண ரவரினும் வீணரே
நாரைச் சமக்கு மெளியோர்

தோட்டறிவி லாதபெரு வீணரே பவானுஞ்
 சேரோரு வரத்து மின்றிச்
 செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணனுப்த்
 திரியுமெளி யேனை யாட்கோன்
 டாட்டஞ் செய்ப்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
 வயலனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினனை தருத்தா கிரிவா
 மறப்பள் சுர தேவனை.

சு =

(இ-ள்.) வேட்டகம் சேர்வோரும் வீணரே-கவியானுஞ்
 செப்துகொண்ட வீட்டில் சேர்ந்து வாழ்வோரும் வீணரேயா
 வர், வீண் உரை விரும்புவோர்-பயனற்ற சொற்களைச் சொல்ல
 விரும்புகிறவர்கள், அவரின்வீணர்-அவரைப்பார்க்கிலும் வீண்
 ரேயாவர், விருந்துகண்டு - விருந்தினரைக் கண்டு, இல்லாந்
 தனக்கு அஞ்சி - மனையாளுக்குப்பயந்து, ஓடிமறை - ஓடிமறை
 கின்ற, விரகு இலோர்-அறிவில்லாதவர், அவரின்வீணர்-அவ
 ரைப்பார்க்கிலும் வீணரேயாவர், நாட்டம்தரும் கல்வி இல்
 லோரும் வீணரே- (யாவரும்) நாடுதற்குரிய வித்தையில்லாத
 வரும் வீணரேயாவர், நாடி-விரும்பி, அவர்மேல் கவிசொல்
 வார்- அவர்மீது கவிபாடுவோர், நானிலந்தனில்வீணர்-இவ்வல
 கத்தில்வீணரேயாவர், நாரைசுமக்கும் எளியோர்-மனிதரைச்
 சுமக்கின்ற எளியவர், தேட்டறிவிலாத பெருவீணரே - தேடு
 தற்குரிய அறிவில்லாத பெரிய வீணரேயாவர், அவரினும்-
 அவரைப்பார்க்கிலும், ஒரு வரத்தும் இன்றி - உண்டான ஒரு
 வருமானமு மில்லாமல், செலவுசெய்வோர்-செலவுசெய்வோர்;

அசிகவீணார் அம் - நிகுந்த வீணராவர், வீணனாய் திரியும்-
வீணனாகத்திரிகிற, எளி போனை - எளி பவனாகிய என்னை, ஆட்-
கொண்டு- அடிமைகொண்டு ஆட்டம்செய்யும் - நடந்தெய்துகிற,
பக அடியும் - திருவடித் தாமரை, மலரை, முடிபின் மேல்
வைத்த - (என்று கிரகின் மேல் வைத்த, அரலனை - பரிசுத்
தரீர, அருமைமதனைன், எ-று.

வேட்ட அகம் வேட்டகம் என நிலைமொழியீறு தொகுத்
தலாயிற்று. அவரின் என்பதில் இன் ஐந்தனுந் பு உழற்பொரு
ளில் வந்தது. வீணர்-பயனில்லாதவர். நரரைச்சுமக்கு மெளி
போர் என்றது பல்ருக்குச் சுமப்பவரை. தேட்டம்-நீந்தல்,
எம்பாதித்தல் - தேட்ட அறிவு தேட்டறிவு என நிலைமொழி
யீறு தொகுத்தலாயிற்று.

உதவியின்றிக்கேவேன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிசுடி வாழ்க்கை
மூதா ணிலாத நகருங்
மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமென்க
மோனையில் லாத கவியும்
காப்பமை விலாதவோர் நந்தனை மும்பல்ல
கையிலா நிறை போரியுங்
கசடற்க் கற்காத வித்தையு முபதேச
காரண ணிலாத தெளிவும்
கொப்பன வினோதமுடை யோரருந் புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்

குளிர்புன னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்று
கோடுயர்ந் தோங்கு தருவும்
ஆப்பத்தில் லாததே ரிவையெலா மென்றகு
மையனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை எருசதுர கிரிவள
ரறப்ங்ளி சுர தேவனே

௩௭

(இ-ள்.) மூப்பு ஒருவர் இல்லாத-முதுமைப் பருவமுள்ள
ஒருவரில்ல, குமரி குடிவாழ்க்கையும் - இளம் பெண்ணின் குடி
வாழ்வும், முது அரண் இல்லாத நகரும் - பழமையாகிய அர
ணில்லாத நகரமும், மொழியும் - சொல்லப்பட்ட, வெகு நாய
கம்சேர் இடமும் - அநேகாது அகிகாரம் சேர்ந்த இடமும்,
வரும்-வருகின்ற, எதுகை மோனை இல்லாத கவியும் - எதுகை
மோனைகளில்லாத பாட்டும், காப்பு அமைவு இல்லாதது ஓர்நந்
தவநமும்-காவலமைந்திராத ஒரு நந்தவநமும், நல்லகரை இல்
லாநிறை ஏரியும் - நல்லகரையில்லாத (நீர்) நிறைந்த ஏரியும்-
கசடு அற கற்காத வித்தையும்-கசடு நீங்கக் கல்லாத கல்வியும்
உபதேசகாரணன் இல்லாத தெளிவும் - உபதேசத்துக்குக்
காரணனாகிய குருவில்லாத மனத்தெளியும், கோப்பு உள்ளவி
நோத முடையயோர் - உல்லாசமுள்ள அகசியக்காரர், அருகு
புகழாத - அருகேயிருந்து புகழாத, கோதையர் செய்கூத்தாட்
டமும்-பெண்கள் செய்யுங் கூத்தாட்டும், குளிர்புனல் நிறைந்து
வரும்-குளிர்ந்த நீர் நிறைந்துவருகிற, ஆற்றோர மதினின்று-
ஆற்றோரத்திலிருந்து, கோடு உயர்ந்து ஓங்குதருவும் - கிளை
ருயர்ந்ததோங்குகிற மாமும், ஆப்பு இல்லாததேர்-ஆப்பு இல்

ஸாததேதர்-ஆப்பில்லாத தேநும் (ஆகிய) இவைஎல்லாம்-இவை
யாவும், ஒன்று ஆகும்-ஒரு இனமேயாகும் ஐயனே-இறை
வனே அருமைமதவேள். எ-று.

குமரி-சிறுபெண். ஆரண்-காவல். அது மதிலரண் நீரரண்
காட்டரண், மலையரண்என நான்குவகைப்படும். நந்தவநம்-பூந்
தோட்டம். கசடு-குற்றம். வித்தையில் குற்றமாவது ஐயமும்
திரிபும். ஐயம்-சந்தேகம். திரிபு-ஒன்றையொன்றாக அறிதல்.
கோப்புள விநோகமுடையோரருகு புகழாத என்ற அடை
மொழியால், கோதையர் கழைக்கூத்தியர் என்றறிக. ஆப்பு-
சிறுசுள்ளாணி. ஆப்பது என்பதில் அதுபகுதிப்பொருள்விசுதி
ஒன்றாகும் என்றது சமமாகும் என்றபடி, அதாவது பயனற்
றனவாகும் என்க

இவையேபோதுமேனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்

பூவலஞ் செயவேண்டுமோ

பொல்லாத கொலைகள் விலாதநன் னெறியுளோர்

புகழறஞ் செயவேண்டுமோ

நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்

நல்லறஞ் செயவேண்டுமோ

நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு

நதி படிந்திட வேண்டுமோ

மெய்யாநி னடியரைப் பரவுவோ ருன்பதம்

விரும்பி வழிபட வேண்டுமோ

வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை

வேண்டி யர்ச்சனை செய்வரோ

ஐயா றுடன்கமலை சோனா சலந்தில்லை

யதிபனே யருமை மகவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கீரிவன

ரதப்பளி சுர தேவனே.

டுசி

(இ-ள்) பொய்யாத வாய்மையும் - பொய்க்காத சொல்லை
யும். சிலமும் நல்லொழுக்கத்தையும், சார்ந்துளோர் - அடைத்
திருப்பவர்கள், பூவலம் செயவேண்டுமோ - பூப்பிரதானம்
செய்ய வேண்டுமோ, பொல்லாத கொலை களவு இல்லாத-பொ
ல்லாத கொலைத் தொழிலும் திருட்டுத்தொழிலும் இல்லாத,
நல்லெறிஉளோர் - நல்வழியுள்ளவர்கள் புகழ் அறம் செயவே
ண்டுமோ - புகழ்ப்பட்ட தருமம்செய்யவேண்டுமோ, நையாத
காமத்தையும் லோபத்தையும் விட்டபேர்கள், நல் அறம் செய
வேண்டுமோ - நல்ல தருமம்செய்ய வேண்டுமோ, நல்மனோச
த்தி உண்டானபேர் நல்மனசுத்தியுள்ளபேர்கள், மேலும் ஒரு
நதி படிந்திடவேண்டுமோ - வேறும்ஒரு புண்ணியநதியிற்
போய் முழுகவேண்டுமோ, மெய்ஜும்சின் அடியரைபரவுவோர்
உண்மையாகிய உன் அடியார்களை வழிபடுவோர், உன்பதம்
விரும்பி வழிபடவேண்டுமோ - உன் திருவடிபைவிரும்பி வழி
படவேண்டுமோ, வேதியர் தமைப்பூசைப்பண்ணுவோர் - வேதி
யரைப்பூசிப்பவர்கள், வானவரை - தேவர்களை, வேண்டி அர்ச்
சனை செய்வரோ - விரும்பி அர்ச்சனை செய்வார்களோ, ஐயா

ருடன் - திருவையாரோடு, கமலை - திருவாரூர், சோணாசலம் -
திருவண்ணாமலை, தில்லை - திருத்திள்ளை (என்பவற்றுக்கு) அதி
பனை இறைவனே - அருமை மதவேள். எ-று.

சீலம்-ஒழுக்கம், அதுபொய்யாத வாய்மையோடுசார்ந்து
வந்தமையால் நல்லொழுக்கத்துக்காயிற்று பூ-பூமிபடிதல்-முழு
குதல் நெருப்புமலையாதலால் சோணாசலம் எனப்பட்டதுசோ
ணம்-அசலம் எனப்பிரித்துக்கொள்க-சோணம்-சிவப்பு, அச
லம்-மலை கமலாலயம் என்பது கமலை பென்றாயிற்று.

அரிய ராவோர்.

பதின்மரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்

பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்

பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்னிதி தப்பாது

பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்

இதனருமை யறிகுவோர் பதினா யிரத்தொருவ

ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா

லீகின்ற பேர் புவியி லேயருமை யாகவே

யிலட்சத்தி லேயொருவ சாம்

அதிபெருக வருமுன்று காலமு மறிந்தமெய்த்

னாயர் கோடியி லொருவரான்

தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பாங்கைலை

சூழ மவிநாசி பேரூர்

அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி

யத்தனே யருமை மதவே

எனதுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

இஃ

(இ-ள்.) சபைமெச்சிடப் பேசுவோர் - சபையார் மெச்சும்
படிபேசுகிறவர்கள், பதின்மரில் ஒருவர் - பத்துப்பேரிலொரு
வர், பாடுவோர் - பாடுகிறவர்கள், தூற்றில் ஒருவர் - தூறுபேரி
லொருவர், விதிதப்பாது பாடிப்ரசங்க மிடுவோர் - விதிதவகு
மற்பாடிப்ரசங்கம் செங்கிறவர்கள், பார்மீதில் - உலகத்தின்
மேல், ஆரிரத்து ஒருவர் - ஆரிரம்பேரிலொருவர், இதன் அரு
மை அறிஞுவோர் - இந்தப் பிரசங்கத்தின் அருமையை அறி
வார்கள். பதினாறத்து ஒருவர் - பதினாறம் பேர் லொருவர்
இதை அறிந்து இந்த அருமையை அறிந்து இதயமகிழ்வால் -
மனமகிழ்ச்சியால் ஈகின்றபேர் - கொடுக்கிறபேர்கள், பூமியிலே
பூமியிலே, அருமையாகவே - அருமையாகவே, இலட்சத்திலே
ஒருவர் ஆம் - லட்சத்தில் ஒருவர், துதிபெருகவரும் - தேர்த்தி
ரம் பெருகவந்த, முக்காலமும் அறிந்த - முக்காலத்தைப்பற்றி
ந்த, மெய்துயர் - உண்மையாகிய பரிசுறந்தர், கோடில் ஒரு
வர் ஆம் - கோடிபேரில் ஒருவராவர், தொல்உலகுபுகழ் - பழை
மையாகிய வுலகம் புகழ்கின்ற காசி-காசி, ஏகாம்பரம் - திரு
வேகம்பம், கைலை-கயிலாயம், திருமும் அவிநாசி-மதித்தற்குரிய
அவிநாசி. பேரூர் - திருப்பேரூர், அதிகம்உள்ள வெண்காடு -
மேன்மையுள்ள திருவெண்காடு, செங்காடு - திருச்செங்காடு,
காளத்தி-திருக்காளத்தி, (இந்தத்திருப்பதிகளில் எழுந்தருளி
யிருக்கிற) அத்தனே-கடவுளே, அருமை மதவேள் எ-து.

சபையென்றது சபையிலுள்ளோரை, முக்காலம் - இடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்பன.

கற்பு மேப்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
 றனக்கிணங் காத நிறையா
 டழற்கதி ரெழாமலும் பொழுதுவிடி யாமலுஞ்
 சாபங் கொடுத்த செயலாள்
 மன்னிவள ரழன்முழ்கி யுலகறிய வேதனது
 மகிழ்நனைக் சேர்ந்த பரிவாள்
 மைந்தனைச் சுடவந்த விடைவன் றடிந்தவடி
 வாண்மலை யான கனிவாள்
 என்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்முழ்கி
 நாயகனை மேவு தயவா
 னுனிலம் புகழ்சாலி பேர்பெறு நாளாயினி
 நளினமலர் மேல் வைதேகி
 அன்னமென வருசந்திர மதிதுரோ பதையென்ப
 ராதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

சு(1)

(இ-ள்.) தன்கணவன் உருவமாய் - தன்கணவனுருக்கொண்டு, தற்புணரவந்தோன் தனக்கு தன்னைப் புணரவந்தவனுக்கு இணங்காத நிறையாள் - இசையாத நிறையுடையவளாம்,

தழல்கதிர் எழாமலும் - சூரியன் உதிக்காமலும், பொழுதுவிட
 யாமலும்-பொழுது விடியாமலு மிருக்கும்படி, சாபங்கொடுத்த
 செயலாள்-சாபங்கொடுத்த செய்கையையுடையவளும், மன்னி
 வளர்-அழல்முழ்கி-நிலைபெற்று வளராநின்ற நெருப்பில்முழுகி
 உலகு அறிய - உலகமுழுதும் அறியும்படி, தனது மகிழ்ச்சி
 சேர்ந்தபரிவாள் - தன் கணவனைக்கூடின அன்புடையவளும்,
 மைந்தனை சுடவந்த - புதல்வனைச் சுடவந்த, இறைவன் - தன்
 கணவன், தடிந்த - வெட்டின, வடிவாள் - கூர்மையாகிய வாளா
 னது, மாலை ஆன-மாலையாகப்பெற்ற, கணிவாள் - அன்புடைய
 வளும், நல்நதி படிந்திடுவது என்ன-நல்ல நதியில் முழுதவது
 போல், ஆர் அழல் முழ்கி-(சகித்தற்கு) அரிதாகிய நெருப்பில்
 முழுகி, நாயகனை மேவுதயவாள்-தன்னாயகனைச்சேர்ந்த தயை
 புள்ளவளும், யாரெனின், (முறையே) நால் நிலம் புகழ்சால்-
 உலகத்தாரால் புகழப்படுகிற அருந்ததியும், பேர்பெறு - நளா
 யிரியும், நளிமலர்மேல் வைத்தேகி-தாமரைமலர்மேல் வாழ்கின்
 றதேதவியும், அன்ன என வருசந்தரமதி - அன்னம்போல
 நடக்கிற சந்திரமதியும், துரோபதை - துரோபதையும் ஆவர்,
 என்பர் - என்று சொல்லுவர் (பெரியோர்), ஆதியே - முதல்
 வனை, அருமை மதவேள், எ-று.

கோடி யுக்குநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதிவா ரந்தனிற்
 கட்டலாம் புதிய சீலை

கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
 கடிது நனைவுற் றெழிதரும்
 குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
 குருதி வாரந் தனக்குக்
 கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புந்தியிற்
 குருவார மதி லணிந்தால்
 மடைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
 வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
 வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
 வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
 அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனே யருமை மதவேள்
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

சு.க

(இ-ள்.) கறைபடாது ஒளிசேரும் - ஒருகறையும் படாமல்
 ஒளியைப் பொருந்துமா தலால், ஆதிவாரம் தன்னில் - ஆதிவா
 ரத்தில், புதியகலை கட்டலாம்-புதிய ஆடையுடுக்கலாம், பலகா
 லும்-பலதாமும், மழையினில்-மழையினால், கடிது நனைவுற்று
 ஒழிதரும்-மிகுதியாகநனைந்து நைந்தொழியும் ஆதலால், கலை
 மதிக்கு ஆகாது-கலைகளையுடைய சோமவாரத்தில் ஆடையுடுக்
 கலாகாது, அரியகுருதிவாரம் தனக்கு-அருமையாகிய மங்கள
 வாரத்தில் உடுத்தால், குறைபடாத இடர்வரும் வீரியம்போம்
 குறைபடாத இடர்வரும் வீரியம்போம் - குறையாத துன்பங்

கள் உண்டாகும் வீரியமும்போகும், புந்தியில் புதவாரத்தித்
உடுத்தால், கொஞ்சநாள்கிழியும் வெற்றிபோம்-அற்பகாலங்
தில் கிழியும் வெற்றியும்போகும், குருவாரமதில் அணிந்தால்
குருவாரத்தில் உடுத்தால், மறைபடாத அழகு உண்டு-மறை
படாத அழகுண்டாகும், மேன்மேலும் நல் ஆடைவரும்-மேலு
மேலும் நல்ல ஆடைகள்வரும், இனியசுக்கிரற்கோ இனிதா
கிய சுக்கிரவாரத்தில் உடுத்தாலோ, வாழ்வு உண்டு - ஆயுள்
உண்டு, திரு உண்டு-செல்வமும் உண்டு, பொல்லாதசனிபற்கு
பொல்லாத சனிவாரத்தில் உடுத்தால், வாழ்வுபோம் மரணம்
உண்டாம் - ஆயுள்குறைந்து மரணமும் உண்டாகும், அறை
கின்ற - சொல்லப்பட்ட, வேதாகமத்தின் வழியாய் விளங்கு
வேதாகம ரூபமாகவிளங்குகிற, அமலனை-பரிசுத்தனை, அரு
மைமதவேள். எ-று.

கறை-கறுப்பு, புள்ளி, மதிசுந்திரன் (சோமன்), குருதி
செல்வாய். புந்தி-புதன். குரு - வியாழன். சுக்கிரன்-வெள்ளி-

ச கு ன ம்.

சொல்லரிய கருடன்றூ னரமாவ மூஞ்சுறு

சுகாங் கீரி கலைமான்

றுய்யபா ரத்வாச மட்டையெலி புன்குகை

சொற்பெருக மருவு மாந்தை

வெல்லரிய கரடிகோட் டான்பூனை புவிமேல்

விளங்குமிரு நா வுடும்பு

கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
 கடிது நனைவுற் றெழிதரும்
 குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
 குருதி வாரந் தனக்குக்
 கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புந்தியிற்
 குருவார மதி லணிந்தால்
 மடைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
 வருமினிய சுக்க ரற்கோ
 வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
 வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
 அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனே யருமை மதவேள்
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

கூத

(இ-ள்.) கறைபடாது ஒளிசேரும் - ஒருகறையும் படாமல்
 ஒளியைப் பொருந்துமா தலால், ஆதிவாரம்தன்னில் - ஆதிவா
 ரத்தில், புதியகலை கட்டலாம்-புதிய ஆடையுடுக்கலாம், பலகா
 லும்-பலதரமும், மழையினில்-மழையினால், கடிது நனைவுற்று
 ஒழிதரும்-மிகுதியாகநனைந்து நைந்தொழியும் ஆதலால், கலை
 மதிக்கு ஆகாது-கலைகளையுடைய சோமவாரத்தில் ஆடையுடுக்
 கலாகாது, அரியகுருதிவாரம் தனக்கு-அருமையாகிய மங்கள
 வாரத்தில் உடுத்தால், குறைபடாத இடர்வரும் வீரியம்போம்
 குறைபடாத இடர்வரும் வீரியம்போம் - குறையாத துன்பங்

கள் உண்டாகும் வீரியமும்போகும், புந்தியில் புதவாரத்தித்
உடுத்தால், கொஞ்சநாளில்கிழியும் வெற்றிபோம்-அற்பகாலங்
தில் கிழியும் வெற்றியும்போகும், குருவாரமதில் அணிந்தால்
குருவாரத்தில் உடுத்தால், மறைபடாத அழகு உண்டு-மறை
படாத அழகுண்டாகும், மேன்மேலும் நல் ஆடைவரும்-மேலு
மேலும் நல்ல ஆடைகள்வரும், இனியசுக்கிரற்கோ இனிதா
கிய சுக்கிரவாரத்தில் உடுத்தாலோ, வாழ்வு உண்டு - ஆயுள்
உண்டு, திரு உண்டு-செல்வமும் உண்டு, பொல்லாதசனிபற்கு
பொல்லாத சனிவாரத்தில் உடுத்தால், வாழ்வுபோம் மரணம்
உண்டாம் - ஆயுள்குறைந்து மரணமும் உண்டாகும், அறை
கின்ற - சொல்லப்பட்ட, வேதாகமத்தின் வழியாய் விளங்கு
வேதாகம ரூபமாகவிளங்குகிற, அமலனை-பரிசுத்தனை, அரு
மைமதவேள். எ-று.

கறை-கறுப்பு, புள்ளி, மதிசுந்சிரன் (சோமன்), குருதி
செல்வாய். புந்தி-புதன். குரு - வியாழன். சுக்கிரன்-வெள்ளி-

ச கு ன ம்.

சொல்லரிய கருடன்று னரமாவ மூஞ்சுறு
சுகாங் கீரி சுலைமான்
றுய்யபா ரத்வாச மட்டையெலி புன்குகை
சொற்பெருக மருவு மாந்தை
வேல்லரிய கரடிகோட் டான்பூனை புவிமேல்
விளங்குமிரு நா வுடும்பு

மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடுமாகில்
 வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
 எல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
 லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற
 லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
 வுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
 அல்லறரு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்பரவு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிகர தேவனே.

+ 2

(இ-ள்.) சொல் அரிய கருடன் - சொல்லுதற்கரிய கருட
 னும், வாராம்-குரங்கும், அவம்-பாம்பும், முஞ்சுறு - முஞ்சு
 றும், சுகரம்-பன்றியும், கீரி - கீரிப்பிள்ளையும், கலைமான் கலை
 மானும், துய்ய பாரத்வாசம்-பரிசுத்தமாகிய - கரிக்குருணியும்,
 அட்டை - அட்டையும, எலி-எலியும், புல்குடை - அற்பமாகிய
 குடையும், கொல்பெருக மருவும் ஆந்தை - சொற்களை மிகுதி
 யாய்ப் பொருந்திய ஆந்தையும், வெல் அரியகரடி-வெல்லுதற்
 கரிதாநியகரடியும், காட்டு ஆன்-காட்டுப்பசுவும், பூனை - பூனை
 யும், புலி-புலியும், மேல்-மேலும், விளங்கும் - காணப்படுகிற
 இருநாஉடும்பு - இரண்டுநாக்களையுடைய உடும்பும், மிக-அதிக
 மாக, உரைசெய்-சொல்லப்பட்ட, இவையெலாம்-இவையாவும்
 வலம் இருந்து-வலப்பக்கத்திலுந்நு, இடம் ஆகில் இடப்பக்
 கத்திற்போனால், வெற்றி உண்டு - செயமுண்டு, அதிகநலம்
 ஆம் - அதிகநன்மையும் உண்டாகும், ஒல்லையின் - விரைவாக

வழிப்பயணம் ஆகுமவர் - வழிப்பயணப்படுவோருடைய, தலை
தாக்கல்-தலைபடுதலும், ஒருதொடை இருத்தல் - ஒருதொடை
மேல் நிற்றலும், பற்றல்-பிடித்தலும், ஒருதும்மல், ஒற்றைத்
தும்மலும், ஆணையிடல் - ஆணையிடுதலும், இருமல் - இரு
முதலும், போகேல்என்ன - போகாதேயென்று, உருசருதி
சொல்ல - உபசருதிசொல்லுமாகிய, இவையெலாம் - இவையா
வும், அல்லல்தரும்-துன்பத்தைபுண்டாக்கும் ஆதலால், நல்ல
அல்ல என்பார் - நற்சகுனங்களல்ல என்று சொல்லுவார் (பெரி
யோர்,) முதியோர் பரவும் அமலனை-ஞானிகளால் வழிபடப்
படுகிற பரிசுத்தனை, அருமை மதவேள், எ-று.

ஒல்லை-விரைவு, தலைதாக்கல் - வாசற்படியில் தலைகட்டு
தல் உபசருதிசொல்-வேறொருவனுக்கு மற்றொருவன் சொல்
லுஞ்சொல். முதியோர்-அறிவினால் முதிர்ந்தவர்.

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகொக்கை
நாவி சிச்சிலி யோந்திதான்
நமையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
நாடரிய சுரபி மறையோர்
வரியுழுவை முதலியவை யனைத்தும்வல மாயிடின
வழிப்பயண மாகை நன்றாய்
மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்

தருவளை தொனித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
 தப்பட்டை யொலிவல் லேட்டுத்
 தனமளி முழக்கெழுத லிவைபெலா முர்வழி
 தனச்சேக நன்மை பென்பார்
 அருணகிர னோதயத் தருணபா னுவையனைய
 வண்ணில யருமை மதகைவ
 ளனுதினமு மன தினினை சுருசுதூர கிரிவள
 மறப்பளி சர தேவனை.

கூந்.

(இ-ள்) நரி-நரியும், யரில்-யரிலும், பசுங்கிள்ளை-பச்சை
 நிறமுள்ள கிளியும், கோழி-கோழியும், கொடுக்கொடு காக்கை
 கொட்டுடனே ளாகமும், நானி-நானியும் சிச்சிலியும், ஒந்தி-
 ஒனாணும், நரைபான் - நரைபாணும், கடுத்தவாய் செம்போத்
 துடன்மேதி-உரத்த சத்தத்தைப்படைய செம்போத்துடனே
 வருமையும், நாடு ஆரிய சுரபி காண்பதற்கறிய பசுவும், மறை
 யோர் - வேதியரும், வரிஉழுவை - கொடுகனையுடைய புலியும்,
 முயல்-முயலும் ஆகிய, இவை ஆனைத்தும்-இவைகளெல்லாம்,
 வலையிட-வலத்திற்போக, வழிப்பயணம் ஆகை-வழிப்பயண
 மாதல், நன்று ஆம் - நன்மையாகும், மற்றும்-மேலும், இவை
 யன்றியே-இவையெல்லாமலே, குதிரை அநுமாதித்தல் - குதி
 ரைகனைத்தலும், வாய்ச்சொல்லாலா என்றிடல்-(ஒருவரையொ
 ருவர்) வாய்ச்சொல்லாலே வாவாவென்று அழைத்தலும், தரு
 வளை தொனித்திடுதல்-தருகிற சங்குதொனித்தலும் கொம்பு
 கிடுமுடிமுரசு தப்பட்டை ஒலி-கொம்பு கிடுமுடி முரசு தப்பட்

டை ஆகிய இவற்றின் ஒலியும், வல்லேவட்டு-வலியவெடியும், தனி ஒப்பற்ற், மணிமுழக்கு ஒழுதல்-மணியோசை யுண்டாதலும் ஆகிய, இவையெலாம் - இவையாவும், ஊர்வழி தனக்கு ஏக-ஊர்ப்பிரயாணம் போவதற்கு, நன்மை என்பார்-நன்மையென் றுசொல்லுவார் பெரியோர், அருணகிரணம்-செவந்த சிரணங் களையுடைய, உதயதருண பாதுவை அனைய - உதயகாலத்துச் சூரியனை நிகர்த்த, அண்ணலே - பெரியோனே, அருமை மத் தேவன். எ-று.

நாவி-கஸ்தூரி மிருகம், புழுக்குளை யெனினுமாம். சிச் சிவி - பொன் வாய்ப்பறவை. நரையான் - செங்காஞ்சை, மீன் குத்திப்பறவை யெனினுமாம். வேட்டு - துப்பாக்கி பிரங்கி களின் வேடி.

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
 றவசி சன்னாசி தட்டான்
 றனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் விரகுதலை
 தட்டைமுடி மோட்டைத் தலை
 கலன்கழி மடைந்தையர் சூசக்கலஞ் செக்கான்
 கதித்ததில தைல மிவைகள்
 காணவெதிர் வரவொண நீர்க்குட மெருக்கடை
 கனிபுலா லுபய மறையோர்
 கலமிகு சுபங்கலை கிழங்கு சூதகமங்கை
 நாளும் வண்ணா னழுக்கும்

நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவைக
 னாடியெதிர் வர நன்மையாம்
 ஆலேகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பரசணியு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

சுசு.

(இ-ள்.) தலைவிரித்து எதிர்வருதல்-தலைமயிர் விரித்துக்
 கொண்டு எதிரில்வருதலும், ஒற்றை பிராமணன் - ஒருபிராம
 னும், தவசி-தவசியும், சன்னாசி-சந்நியாசியும். தட்டான் - தட்
 டானும், தனம் இல்லா வெறுமார்பி-முலையில்லாத வெறுமார்
 பையுடையவனும், முக்கறை-முக்கறையும், புல்-புல்லும், விற்
 குதலேயரும், தட்டைமுடி-சப்பைத்தலையும் மொட்டைத்தலை-
 மொட்டைத்தலையும், கலன்கழி மடந்தைபர்-விதவைப்பெண்
 கள், குசக்கலம் - குசக்கலங்களும், செக்கான் - வாணியனும்,
 கதித்ததில தைலம் - பெருத்த எள்ளெண்ணெயும் ஆகிய,
 இவைகள் - இப்பொருள்கள், காண-பார்க்கும்படி, எதிர்வர
 வொண-எதிரில் வரவொண்ணாதனவாகும், நீர்க்குடம்-நீர்க்கு
 டமும், எருக்கடை - எருமுட்டைக் கடையும், கனி பழமும்,
 புலால்-மாமிசமும், உபயமறையோர்-இரட்டைப்பார்ப்பாரும்.
 நலம்மிகு சுமங்கலை-நன்மை மிகுந்த சுமங்கலையும், கிழங்கு-
 கிழங்கும், சூதகமாதும் நாளும் - நாள்தோறும், வண்ணான்
 அழுக்கும், நசைபெருகு-ஆசைபெருகுதற்குரிய பால்கலசம்
 பாற்குடமும், மணி - இரத்திரமும், வளையல் - வளையலும்,
 மலர்-பூவும் ஆகிய, இவைகள்-இந்தப்பொருள்கள், நாடி எதிர்வர

தேடியெ திரில்வரின். நன்மை ஆம்-நன்மையுண்டாகும், அலை
கோண்ட-அலைகளையுடைய, கங்கை-கங்காநதியை, புனை-தரித்
தவேணியாய் - சடையை யுடையவனை, பாசு அனியும் அண்
ணலே ம முவைத் தரித்த பெரிபோனே, அருமை மதவேள்.

மூக்கறை-மூக்கற்றவன். கலன்-மங்கிலியம். குசக்கலம்
குசவன்செய்த மட்கலங்கள். உபயம்-இரண்டு. குதகமங்கை
பூப்புள்ளபெண். பாற்கலசம் - பாற்குடுவை. குடுவை - கலயம்
அணி வளையல் எனப்பிரித்து தரிக்கின்ற வளையல் என்றுரை
த்தலும் பொருந்தும்,

உணவில் விலக்கு.

கைவிலைக் குக்கோளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கறந்த வெண்பால்
காளான் முருங்கைகசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு
செவ்வையில் சிறுகிசை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
தென்னைவெல் லமலா வகஞ்
சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
எவ்வயில் சிலன்கோயி னிர்மாலி யங்கிரண
மிலசுசுட ரில்லாதலு
ணியையெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
வெனப்பழைய நூலுரை செய்யும்

ஐவகைப் புலன்வென்ற முனிவர்விண் ணவர்போற்ற

மமலனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மன தினை தருசு தூர கிரிவள

றாப்பளி சுர தேவனே.

சுரு

(இ-ள்.) கைவிலைக்கு கொள்ளும்பால்-கைவிலைக்கு வாங்
குதிற் பாலும், அசப்பால்-ஆட்டுப்பாலும். வரும் கார் ஆகறந்
தவெண்பால்-வருகிற காராவின்னிறும் கறக்கப்பட்ட வெள்ளி
யபாலும், காளான்-காளானும், முருங்கை-முருங்கையும், சுரை
சுரையும், கொம்மடி-கொம்மடியும், பழஞ்சோறு - பழயசோ
றும், காந்திக் கரிந்தசோறு-நீந்துகரிந்துபோன சோறும், செ
வ்வைலில் சிறுகிரை - நற்குணமில்லாத சிறுகிரையும், பீர்க்கு-
பீர்க்கங்காயும், அத்தி- அத்திக்காயும், வெள் உப்பு - வெள்ளை
யுப்பும், தென்னவெல்லம் - தென்ன வெல்லமும், மலாவதம்
பின்னாக்கும், சீர் இல்லா வெள் உள்ளி-சிறப்பில்லாதவெள்ளை
ள்ளியும், இங்குவாடு-பெருங்காயத்துடனே, சிறப்பு இல்-மே
ன்மையில்லாத, வெள் கத்தரிக்காய்-வெள்ளைக் கத்தரிக்காயும்
எவ்வம் இல்-குறைவில்லாத, சிவன்கோயில் நிர்மாலியம்-சிவன்
கோயில் நிர்மாலியமும், கிரணம் இலகு சுடர் இல்லாத உணன்
கிரணம்விளங்குகிற சூரியனில்லாத உணவும் (ஆகிய) இவை
யெலாம்-இவையாவும், சீலம் உடையோர்களுக்கு-நல்லொழுக்க
முடையோர்களுக்கு, ஆகா என-ஆகாதனவென்று, பழையதூ
லுரைசெயும்-வேதங்கள் சொல்லாநிற்கும், ஐவகை புலன் வெ
ன்ற-ஐவகையாகிய புலன்களைவென்ற, முனிவர் விண்ணவர்போ

ற்றும் அமலனே-முநிவர்களும் தேவர்களும் வணங்குகின்ற
பரிசுத்தனே அருமை மதவன். எ-து.

அசம்-ஆடு. காரா-காராம்பசு. கொம்மடி - கீர்மொலாம்
பழம். வெள்ளள்ளி-பூண்டு, ஈருள்ளி-வெங்காயம். வேதம் எல்
லா நூல்களுக்கும் முதனூலாதலால் அதனைப் 'பழையநூல்'
என்றார். ஐவகைப்புலன்கள்-ஐம்புலன்கள். அவை சத்த பரிசு
ரூப ரச கந்தங்கள்.

நற்போருளிற் குற்றம்.

பேரான கங்கா நதிக்குமதன் மேல்வரும்

பேனமே தோஷ மாகும்

பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே

பெரிதான தோஷ மாகும்

சீராத் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற

சீற்றமே தோஷ மாகுந்

திதினமுடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று

செய்வதவர் மேற் றோஷமாம்

தாராள மாமிகத் தந்துளோர் தாராமை

தானிரப் போர் தோஷமாஞ்

சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாது கைப்பதவர்

தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்

ஆராயு மொருநான் மறைக்குமேட் தாதொவிரு

மண்ணிலே யருமை மதவே

ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) பேர் ஆன கங்காநதிக்கும்-பேற்பெற்ற கங்கை
 மாற்றிக்கும், அதன்மேல்வரும் பேரமே-அதன்மேல் மிதந்து
 வருகிற நுரையே, தோஷம் ஆகும்-குற்றமாகும். பெருகிவ
 னர் (கலைகவால்) வளர்ந்து நிறைகிற, வெண்மதிக்கு - வெண்
 மரிமமான சந்திரனுக்கு, உள்ளூர் களங்கமே-நடுவினுள்ளகள
 க்கமே; பெரிது ஆன தோஷம் ஆகும்-பெரிதாகிய குற்றமா
 கும், சீர் ஆம் தபோதனர்க்கு-சிறப்பையுடைய முனிவர்களு
 க்கு, ஒருவர்மேல் வருகின்ற சீற்றமே-ஒருவர்மேல் உண்டாகி
 ன்ற கோபமே, தோஷம் ஆகும்-குற்றமாகும், தீது இல்-குற்
 றமில்லாத, முடிமன்னவர் - கிரீடாதிபதிகளாகிய அரசர்கள்
 விசாரித்திடாது-விசாரணைசெய்யாமல், ஒன்று செய்யின்-ஒரு
 காரியத்தைச் செய்தால், (அது) அவர்மேல் தோஷம் ஆம்
 அவர்மேல் குற்றமாகும், தாராளமா மிகதந்துளார்(முன்னே
 பலயாசகர்களுக்கு) மிகுதியாகத்-தாராளமாகப்பொருள்கொடு
 த்தவர்கள், தாராமைதான் (பின்னே அப்படி) கொடாமையே
 இரப்போர் தோஷம் ஆம் - அந்த யாசகரது குற்றமேயாகும்
 சாரம் உள்ள-இனிய சுவையுள்ள, நல்கருப்பஞ்சாறு, கைப்பது
 (சிலர்க்கு) கசப்பது, அவர் தாலம்செய் தோஷம் ஆகும்-அவர்
 களுடைய நாக்கள்செய்த குற்றமே யாகும், ஆராயும்-ஆராய்
 நின்ற, ஒரு நால்மறைக்கும் - ஒருநான்கு வேதங்களுக்கும்,
 எட்டாது-எட்டாமல், ஒளிரும் (அவற்றிற்கு மேற்பட்டு)விளங்
 குகிற, அண்ணலே-பெரியோனே, அருமைமதவேள். எ - று.

பேர்-பிரசித்தி. வெண்மதி பென்பதில் வெண்மை இயற்
 கையடை, தபோதனர்-தவத்தையே செல்வமாக வுடையவர்.

மூலமும் உரையும்

மனேகோல்வதற்கு மாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மனேகோல மனைபுகச்

செல்வமுண் டதினு நலமே

சேரும்வை காசிக்கு மேனா ளரன்புரத்

தீயிட்ட தானி யாகா

வெற்றிகொ ளிராகவன் நேவிசிறை சேர்கடகம்

வீறல்லவாவணி சுகம்

மேவிடுங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட தாகாது

மேன்மையுண் டைப்ப சிக்கே

உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழிய்

லோங்கு பாரதம் வந்தநா

ளுபர்வுண்டு மாகத்தின் மாசிமா தத்தில்விட

மும்பர்கோ னுண்ட தாகா

தத்தரீ மாரண யெரித்தபங் குனிதானு

மாகுமோ வருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

சுர

(இ-ள்.) சித்திரைத் திங்கள் தனில் - சித்திரைமாதத்தில்,
மனேகோலமனைபுக - மனேகோலினும் மனைபுகினும், செல்வம்
உண்டு-செல்வமுண்டாகும், வைகாசிக்கு-வைகாசிமாசியின்
அதினும் நலமே சேரும்-அதினும் மிகுந்த நன்மையே உண்

டாகும், மேல்நாள்-முன்னாலில், அரண்-சிவபெருமான், புரம்
முப்புரத்தில், திரிட்டது-செருப்பிட்டதாலில், ஆனி ஆகா
ஆனிமாதமாகாது, வெற்றிகொள் வெற்றியாக்கொண்ட, இரா
கவன் தேவி-புநீராமரது தேவியாகியதை, சிவநீசர்-கடகம்
சிவையடைந்த ஆடிமாதம், வீர ஆல்லவிறந்ததல்ல, ஆவணி
ஆவணிமாசமாரின், ககம் மேலிடம்-ககம் உண்டாகும், இரணி
யன்மாண்டது-இரணியன் மடிந்த தானகால், கன்னி ஆகாது
புரட்டாசிமாதம் ஆகாது, ஸ்பந்திக்கு மேன்மைமுண்டி-ஸ்பபி
யிலானால் மேன்மைமுண்டாகும், கார்த்திகைந்த உத்தமம்
கார்த்திகை மாசமானால் உத்தமம், தந்தியபாதம் வந்தநாள்
உயர்ந்த பாதமுண்டான காலமாதலில், மார்கழியில் ஆகாது
மார்கழி மாசத்திலாகாது, மகாத்திலை உயர்வுமுண்டி-தைமாச
த்திலானால் உயர்ச்சியுண்டாகும், மாகிமாதத்தில்-மாகி மாதத்
திலானால், உம்பர்கோன் விடம் உண்டது ஆகாது-தேவர் பெ
ருமானே நீ விஷமுண்டதால் ஆது ஆகாது, அக்க வுத்தனை
நீ மாணையெரித்த - நீ மன்மத்தை எரித்த, பங்குனிதானும்
ஆகுமோ-பங்குனிமாசமும் ஆகுமோ (ஆகாது) அநமை மத
வேள். எ-று.

மனைகோலுதல்-விடுகட்ட அடிப்படை போடுதல். மனை
புகுதல்-கிருகப்பிரவேசம் செய்தல். மாகிமாதத்தில் சிவபெரு
மான் விஷமுண்ட நாளையே சிவபாதத்தினை யென்பர்.

விருந்து வாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைகளும் விருந்தோருவர்
செய்யொன்று துண்ணொன்று

திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருத்
 செவ்வாய் விருந் தருந்தார்
 பொங்குபுத னன்மையுண் றெவாம் விருந்துடைப்
 பொன்னவர்க் கதிக பகையாம்
 புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
 போன வறவுந் திரும்பும்
 மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனிது
 மனமொத் திருந்த விடமே
 வாலாப மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துடை
 வாய்த்தநா ளென் றறிபலாம்
 ஆங்கையில் விளங்கவளர் னங்கமழு வாளனை
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூ கிரிவன
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

கஅ

(இ-ள்) செங்கதிர்க்கு-ஞாயிற்றுக்கிழமையில் விருதுசெய்தாலும் உண்டாலும், உறவுபோம் - நட்புக்கெடும் ஆகலால் ஒருவர் - ஒருவரும், விருந்து செய்பொழுது உண்ணுறாது விருந்து செய்தலுமாகாது உண்ணுதலுமாகாது, திங்களுக்கு உறவு உண்டு நன்மை ஆம்-திங்கட்கிழமையிலாய்க் நட்புண்டாம் நன்மையுமுண்டாகும், பகைவரும்-பகையுண்டாதலால் செவ்வாய் விருந்து அருந்தார்-செவ்வாய்க்கிழமையில் விருந்துண்ணமாட்டார்கள், பொங்குபுதன்-விளங்குகிற உதக்கிழமை யானால், நன்மை உண்டு உறவு ஆம்-நன்மையுண்டு உறவுமுண்

டாகும், மேல்நாள்-முன்னுளில், அரன்-சிவபெருமான், புரம்
முப்புரத்தில், தீயிட்டது-நெருப்பிட்டதாதலால், ஆனி ஆகா
ஆனிமாதமாகாது, வெற்றிகொள் வெற்றியைக்கொண்ட, இரா
கவந்தேவி-ஸ்ரீராமரது தேவியாகியசீதை, சிறைசேர்-கடகம்
சிறையடைந்த ஆடிமாதம், வீறு அல்ல-சிறந்ததல்ல, ஆவணி
ஆவணிமாசமாயின், சுகம்மேவிடும்-சுகம் உண்டாகும், இரணி
யன்மாண்டது-இரணியன் மடிந்த தாகையால், கன்னி ஆகாது
புரட்டாசிமாதம் ஆகாது, ஐப்பசிக்கு மேன்மையுண்டு-ஐப்பசி
யிலானால் மேன்மையுண்டாகும், கார்த்திகைக்கு உத்தமம்
கார்த்திகை மாசமானால் உத்தமம், ஒங்கு பாரதம் வந்தநாள்
உயர்ந்த பாரதமுண்டான காலமாதலால், மார்கழியில் ஆகாது
மார்கழி மாசத்திலாகாது, மகரத்தில் உயர்வுவுண்டு-தைமாச
த்திலானால் உயர்ச்சியுண்டாகும், மாசிமாதத்தில்-மாசி மாதத்
திலானால், உம்பர்கோன் விடம் உண்டது ஆகாது-தேவர் பெ
ருமானே நீ விஷமுண்டதனால் அது ஆகாது, அத்த-அத்தனை
நீ மாரணையெரித்த - நீ மன்மதனை எரித்த, பங்குனிதானும்
ஆகுமோ-பங்குனிமாசமும் ஆகுமோ (ஆகாது) அருமை மத
வேள். எ-று.

மணிகோலுதல்-வீடுகட்ட அடிப்படை போடுதல். மனை
புகுதல்-கிருகப்பிரவேசம் செய்தல். மாசிமாதத்தில் சிவபெரு
மான் விஷமுண்ட நாளையே சிவராத்திரி யென்பார்.

விருந்து வாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
செய்யொணு துண்ணொணுது

திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருத்
 செவ்வாய் விருந் தருந்தார்
 பொங்குபுத னன்மையுண் றெவாம் விருந்துண்ப்
 பொன்னவர்க் கதிக பகையாம்
 புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
 போன வறவுந் திரும்பும்
 மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனிது
 மனமொத் திருந்த விடமே
 வாலாய் மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்ததவ
 வாய்த்தநா ளென் றறிபலாம்
 அங்கையில் விளங்கிவளர் அங்கமழு வாளனை
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

கூஅ

(இ-ள்) செங்கதிர்க்கு-ஞாயிற்றுக்கிழமையில் திருந்செ
 ய்தாலும் உண்டாலும், உறவுபோம் - நட்புக்கேடும் ஆதலால்
 ஒருவர் - ஒருவரும், விருந்து செய்பொறுது உண்ணுறுது
 விருந்து செய்தலுமாகாது உண்ணுதலுமாகாது, திங்களுக்கு
 உறவு உண்டு நன்மை ஆம்-திங்கட்கிழமையிலாயின் நட்புண்
 டாம் நன்மையுமுண்டாகும், பகைவரும்-பகையுண்டாய்தலால்
 செவ்வாய் விருந்து அருந்தார்-செவ்வாய்க்கிழமையில் திருந்து
 ண்ணமாட்டார்கள், பொங்குபுதன்-விளங்குகிற புகன்கிழமை
 யானால், நன்மை உண்டு உறவு ஆம்-நன்மையுண்டு உறவுமுண்

டாகும், பொன்னவற்கு-வியாழக்கிழமையில், விருந்துஉண்ண
 விருந்து உண்டால், அதிகபகை ஆம் - மிக்கபகை யுண்டாகும்
 பகாவற்கு ஆகிலோ - வெள்ளிக்கிழமையில் ஆனால், நெடுநாள்
 விரோதமாய் போன உறவும் திரும்பும்-நெடுநாள் பகையாய்ப்
 போன உறவும் திரும்பி வந்துசேரும், மங்குலநிகர்சனிவாரம்
 நல்லது ஆம்-(நீல) மேகத்தை நிகர்த்த சனிக்கிழமை நல்லதா
 கும். இதனினும்-இதைப்பார்க்கிலும், மனம் ஒத்திருந்த விட
 மே - மனமிசைந்திருந்த இடமே, வாலாயமாய்போய்-தாராள
 மாகப்போய், விருந்து உண்ண விருந்து உதவ-விருந்துண்பதற்
 கும் விருந்து செய்வதற்கும், வாய்த்தநாள் என்று அறியலாம்
 பொருத்தமான நாளென்றறிந்துகொள்ளலாம். அங்கைபில்விள
 ங்கிவளர்-அகங்கையில் விளங்கி வளராநின்ற, துங்கம் மழுவா
 னே - உயர்ந்த மழுவாயுதத்தை யுடையவனே, அண்ணலே.
 பெரியோனே, அருமை மதவேள். எ-று.

செங்கதிர்-சூரியன் (செவந்த கிரணங்களை யுடையவன்)
 பொன்னவன்-வியாழம் (குரு) பகாவன்-சுக்கிரன். சனி கறுப்
 பாதலால் மங்குனிகர் சனி பென்றார் துங்கம் பரிசுத்தம் எனி
 னுமாம்.

பூப்புவாரம்.

அருக்கனாக் கதிரோகி யாவணற் சோமனாக்

கானகற் புடைய ளாவா

ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி

யளவில்பைங் குழவி பெறுவாள்

திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்திகொடு

சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பான்

சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமாப்

திருவு முண்டா யிருப்பன்

கருத்தழிற் தெழில்ருன்றி வறுமைகொண் டலுதவார்

காரிவா ரத்தி லாகில்

கனபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாய்வார்

காலபல னென்றுரை செய்ருவார்

அருத்திபுட னெளி யேனை யாட்கொண்ட சோதிபே

யண்ணலே யருமை மதவே

எனதுதினமு மனதினிகளை தருசூர கிரிவன

ரறப்ளி சுர தேவனை.

கக

(இ-ள்.) அருக்கனுக்கு-ஆதிவாரத்தில் புட்பவதியானால், அதிரோகி யாவன்-மிருந்த நோயுள்ளவனாவான், சோமனுக்கு சோமவாரத்திலானால், ஆனகற்பு உடையவன் ஆவான்-நன்மை யாகிய கற்புள்ளவனாவான், அங்காரகற்கு வெருதுக்கி ஆவான் மங்களவாரத்திலானால் மிருந்த துக்கமுள்ளவனாவான், புத்தி அளவு இலபல குழறிபெறுவான்-புதவாரத்திலானால் அளவில் லாத பலபிள்ளைகளைப் பெறுவான், திருத்தகு வியாழத்தின்- அழகுபொருந்திய குருவாரத்திலானால், மிக்கசம்பத்திகொடு மிக்க பாக்கியத்துடனே, சிறுவரை பெற்றெடுப்பன்-குழந்தை களைப்பெற்றெடுப்பன், சீர் உடைய பார்க்கவற்கு - சிறப்புள்ள சுக்கிரவாரத்தினால், அதிபோகவதியும் ஆம்-அதிக போகவதி

ஈழமாவான், திருவும் உண்டாயிருப்பாள்-செல்வ முண்டாயிருப்
பாள், காரிவாரத்தில் ஆகில் - சனிவாரத்திலானால், கருத்து
அழிந்து-மனம்கெட்டு, எழில் குன்றி-அழகு குறைந்து, வறு
மைகொண்டு ஆலைகுவாள்-தரித்திரமடைந்து திரிவாள், (இது
வே) களபம்-கலவைச்சந்தன மணிந்த, முலை - ஸ்தனங்களை
புடைய, மடமாதர்-இளம்பெண்கள், புட்பவதி ஆம்-புஷ்பவதி
களாகிய வாரகால பலன் என்று உரைசெய்வார் - வாரகாலபல
னென்று சொல்லுவார் (பெரியோர்) அருத்தியுடன்-அன்போடு
எளியேனை ஆட்கொண்ட, சோதியே-ஒளியே, அண்ணலே.
பெரியோனே அருமைமதவேள். எ-று.

அருக்கன்-சூரியன். சோமன்-சந்திரன். அங்காரகன்-செ
வ்வாய், புந்தி-புதன். வியாழன்-குரு. பார்க்கவன் - சுக்கிரன்.
போகவதி - போகத்தில் விருப்பமுள்ளவள். திரு - செல்வம்.
காரி-சனி. அருத்தி-கருணையெனினுமாம்.

பூப்பிலக்கணம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி விடபத்தின்

மாறுது விபசாரி யாம்

வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்

வலிதினிற் பிறரை யணைவாள்

சிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிருகேந் திரற்கெனிற்

சீர்பெறுவள் சுன்னி யென்னில்

செட்டுடைய டிலையெனுற் பிணியான் மெலிந்திடுவ

டேனினுக் குத் தனுசெனில்

நெறிசுதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா

நீண்மகர மான மிலளா

நிறைபோக வதிஞும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ

நெடிய பேரறி வுடையளாம்

அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ராசிபல

னதுவென்ப ருமை மதவே

ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

எடு

(இ-ள்.) மேடத்தில் - மேஷலக்கினத்தில் (புஷ்பவதியா
னா) வறுமைதப்பா துவரும் - தரித்திரம் தவரும லுண்டாகும்,
இடபத்தில் - ருஷபலக்கினத்திலானால், மாறாது விவசாரி ஆம்
இடையறாமல் விபசரிப்பவளாவாள், மிதுளம் - மிதுளலக்கினத்தி
லானால், வாழ்வு உண்டு - வாழ்வுண்டாகும், போகம் உண்டாகு
போகமும் உண்டாகும், கடகம் - கடலத்திலானால், வலிதனில்
பலாக்காரமாக, பிறரை அணைவாள் - அந்நியரைச் சேர்வாள்
மிருகேந்திரற்கு எனின் - சிங்கலக்கினத்திலானால், சிறுமைசெ
ய்யும் மிடிசேர்வள் - தாழ்வையுண்டாக்குகிற தரித்திரத்தை
யடைவாள், சுன்னியென்னில் - கந்யாலக்கினமென்றால், சீர்பெ
றுவள் - சிறப்புப்பெறுவாள், துலை எனில் - துலாலக்கினத்தி லா
னால், செட்டு உடையள் - செட்டுடையளா யிருப்பள், தேளிணு
க்கு - விருச்சிக லக்கினத்திலானால், பிணியால் மெலிந்திடுவள்
நோயினால் இளைத்துப்போவாள், தருசு எனின் - தநூர்லக்கின
த்திலானால், நெறிசுதைவள் பூருவத்தி - முன்னே கற்புவழியி

வின் றும் தவறுவன், (அதுவுமன்றி) அபரநெறி உடையளாம்
 பின்னெறியாகிய விபசாரத்தை யுடையவளாவன், நீள் மகரம்-
 பெரிய மகரலக்கினத்திலென்றாலோ, நெடியபேரறிவு உடை-
 யன் ஆம் - மிகுந்த பேரறிவை யுடையவளாவன், அறிவாளர்
 விவேகிகள், மடமாதர்தமை-இளம் பெண்களை, அறி-அறிந்து
 கொள்ளுதற்குரிய, இராசிபலன் இது என்பர் - இதுவேன்று
 சொல்லுவர், பெரியோர் அருமைமதவேள்.எ-று.

வாழ்வு-உயிர்வாழ்க்கை (ஆயுள்) செல்வம். கடகம் கற்கட-
 கள். சிங்கம் மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசனாதலால் அதனை
 மிருகேந்திரன் என்றார். செட்டு-சிக்கனவு (பிசுநத்தனம்)

தீவுங் கடலும்.

நாவலந் திவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
 லட்சம் யோசனை யிதனையே
 நாடொறுஞ் சூழ்வதில வந்தீ வதைச்சூழ்த
 னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
 மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
 மிகுமதுக் கட லதனையே
 விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வுஞ்சதீ வம்மிதனின்
 மேற்சூழ்த நெய்க் கடலதாம்
 பூவிலிது சூழ்தல்சா கத்தீவ மிங்கிதைப்
 போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
 போதவறு சூழ்தல்சான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
 புணரி யப்பாலு மப்பால்

ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ

தரும்புனற் றருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

எக

(இ-ள்.) நாவலந்தீவினை - நாவலந்தீவை சூழ்-வளைந்த

கருங்கடல் அளவு - கருங்கடலின் பிரமாணம், லட்சம் போ
சனை - லக்ஷம் போசனையாகும், இதனை - இதை, நான்மீதாறும்
சூழ்வது - எந்நாளும் வளைந்திருப்பது, இலவந்தீவு - இலவந்தீ
வாகும், அதைச்சூழ்தல் - அதை வளைந்திருப்பது நல்கழை
சாற்றின் கடல் - நல்ல கருப்பஞ்சாற்றுக்கடலாகும், மேவும்
இது சூழ்வது - பொருந்திய இதைச் சூழ்ந்திருப்பது குசத்தீவு
குசத்தீவாகும், அதை சூழ்தல் - அதைச் சூழ்ந்திருப்பது மிகு
மதுக்கடல்-மிகுந்த கள்ளுக்கடலாகும், அதனைப்ப விழைவோ
மும் சூழ்தல் - அதைவிருப்பத்தோடு சூழ்ந்திருப்பது, கிரவ
ஞ்சதீவும் - க்ரௌஞ்ச தீவாகும், இதனின்மேல சூழ்தல் -
இதன்மேற் சூழ்ந்திருப்பது, நெய்க்கடலதுஆம் - நெய்க்கடலா
கும் பூவில் - உலகில், இதுசூழ்தல் - இதைச் சூழ்ந்திருப்பது
சாகத்தீவம் - சாகத்வீபமாகும், இங்கு இதை போர்ப்பது,
இங்கிதனைச் சூழ்ந்திருப்பது, திருப்பாற்கடல் - திருப்பாற்கட
லாகும், போதஅது சூழ்தல்-மிகவும் அதைச் சூழ்ந்திருப்பது,
சால்மலிதீவாம் - சால்மலித்தீவுமாகும், அப்பாலும் - அதைச்
சூழ்ந்திருப்பதும், தலர்புணரி - தபிர்க்கடலாகும், அப்பால -
அதற்கப்புறத்திருப்பது, ஆவல்உறுப்பு புட்கரத்தீவாம் - விரு
ம்புதற்குரிய புஷ்கந்தவீபமாகும், இதைச்சூழ்வது - இதைச்

சூழ்ந்தருப்பது, அருபுநற்று - அருமையாகிய சுத்த நீர்க்க
டலாகும், அருமமதவேள் எ-று.

நாவலந்திவு - ஐம்பூதலீபம் கழை - சுரும்பு மது - கள்
புணரி - கடல்

மேலான பொருள்.

சூழ்சுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான

தூரகமோர் மாணிக்க மாஞ்

சூழ்புலிக் காசனா யதிலே விவேகமுள

தூரையமோர் மாணிக்க மாம்

பழுதற்ற வதிருப ததியுமாய்க் கற்புடைய

பாவலமோர் மாணிக்க மாம்

பலகலைகள் சுற்றறி யடக்கமுள பாவலன்

பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்

ஒழிவற்ற செல்வனா யதிலே தியாகியா

முசிதனோர் மாணிக்க மா

முத்தமகுலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான

முடையனோர் மாணிக்க மாம்

அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்

கமலனை யருமை மதவே

எனுதினமு மனதினனை தருசதூர கிரிவள

அறப்பளி சுர தேவனை.

எஉ

(இ-ள்.) சூழ்சுத்தமாயிருந்து - சூழிகள் சுத்தமானவைக
ளாயிருக்கப்பெற்று, அதிலும் - இதனோடும், படைக்கு ஆன

தூரகம் - படைவகுப்புக்குரியதாகிய குதிரை, ஓர் மாணிக்கம்
 ஆம் - ஒரு மாணிக்கமாகும், சூழ்புவிக்கு அரசன் ஆய் - விளை
 ந்த இவ்வுலகத்துக்கு அரசனாகி, அதிலே - அதிலும், விவே
 கம் உள்ள - விவேகத்தையுடைய, தூரையும் - பிரபுவும். ஓர்
 மாணிக்கம் ஆம் - ஒரு மாணிக்கமாவான், பழுதுஅற்ற - குந்
 தமற்ற, அதிருபவதியுமாய் - அதிக செளந்தரிய முடையவனா
 மாகி, (அதனுடன்) கற்புடைய பாவை - கற்புள்ள பெண் ஓர்
 மாணிக்கம் ஆம் - ஒரு மாணிக்கமாவாள். பலகலைகள் பல நூல்
 களையும், கற்று - படித்து, அறி-(அவற்றின் பொருள்களை சந்
 தேதக விபரீதங்களில்லாமல்) அறிந்த, அடக்கம்உள்ள - அடக்
 கத்தையுமுடைய, பாவலன்-வித்துவான், பார்க்கில்-பார்க்கும்
 டத்து, ஓர் மாணிக்கம் ஆம் - ஒருமாணிக்கமாவான், ஒழிவு
 அற்ற செல்வன் ஆய் - தொலைவில்லாத பெருஞ் செல்வத்தை
 யுடையவனாய், அதிலே - அதிலும், தியாகி ஆம் - கொடையள
 னாகிற, உசிதன் - மேலோன், ஓர்மாணிக்கம் ஆம் - ஒருமாணிக்
 கடமாவான், உத்தமகுலத்து உதித்து - சிறந்தகுலத்திற் பிற
 ந்து, அதிலும்-அதிலும் மெய்ஞ்ஞானம் உடையன் - உண்மை
 ஞானத்தை யுடையவன், ஓர்மாணிக்கம் ஆம் - ஒருமாணிக்கமா
 வான், அழிவு அற்ற-அழிவில்லாத, வேதாகமத்தின் - வேதா
 கமங்களின். முடிவுஆய் விளங்கு - முடிவுபொருளாய் பிரகாசி
 க்கிற, அமலனே - பரிசுத்தனே, அருமைமதவேள் எ-று.

சூழ்புவிக்கு அரசனும் என்பதற்கு தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கிற
 உலகத்தார்க்கரசனாய் என்றாரைத்தலும் பொருந்தும் சூழ்புவி-
 கடலாற் சூழப்பட்ட வுலகம் எனினுமாம். பாவை - பிரதிமை

போல்வாள் இதுஉவமை யாகுபெயர் பாவலன் - கவிஞன் எனினுமமையும். ஒழிவற்ற என்ற விசேடணத்தால் செல்வம் பெருஞ்செல்வத்துக்காயிற்று.

உண்டி யிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புன்னைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணுத வோவரசு
வநசஞ் செழும் பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லேரண்ட பத்திரஞ்
சகதேவி முண் முருக்குச்
சாருமிசை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
தனினுமுண் டிடவொணு தரல்
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
சாதங்கள் பல வருந்தல்
சற்றுண்டன் மெத்தலு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை குழலகில் வேளாளர் குலதிலக
னுகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுரதேவனே,

என

(இ-ள்) வாழையிலை - வாழையிலையிலும், புன்னை - புன்னை யிலையிலும்; புரசுடன் - புரசு இலையொடு, நல்குருக்கத்தி - நல்ல குருக்கத்தி யிலையிலும், மா-மா விலையிலும், பலா-பலா யிலையிலும்

யிலும், தெங்கு - தென்னையிலேயிலும், பன்னீர் - பன்னீரிலே
யிலும், மாசு இல் - குற்றமில்லாத, அமுது உண்ணலாம் -
சோறுண்ணலாம். உண்ணாதவோ - உண்ணத்தகாதனவோ
என்றால், அரசு-அரசிலேயும் வனசம்-தாமரையிலேயிலும், செழு
பாடலம்-செழுமையாகிய பாதிரியிலேயிலும், தாழையிலே-தா
ழையிலேயிலும், அத்தி-அத்தியிலேயிலும், ஏரண்டபத்திரம் -
ஆமணக்கிலேயிலும் சாவேதம்-சிறுநாவல் இலேயிலும், முள்மு
ருக்கு-முள் முருக்கிலேயிலும், சாரும் இவையன்றி - பொருந்
திய இவைகளையன்றி வெள்பால்-வெள்ளிய பாலுள்ள எருக்கு
எருக்கிலே, இச்சில்இலை தன்னிலும் - உண்ணக்கூடாது, தா
ழ்வு இல்லா - குறைவற்ற, சிற்றுண்டி - சிற்றுண்டவும், நீர் அடி
க்கடி பருகல்-நீரை அடிக்கடி குடித்தலும், சாதங்கள்பல அரு
ந்தல்-பலவகையாகிய சோற்றையின்னுதலும் சற்று உண்டல்
கொஞ்சமா யுண்ணுதலும், மெத்த ஊண் - மிகவுண்ணுதலும்
ஆகிய இவையெல்லாம்-இவையாவும், மெய்ப்பிணி தனக்கு
இடம் என-சரீரவியாதிக்கு ஏதுவாமென்று, பருகிடார்-உண்
னார் (அறிவுடையோர்) ஆழி-கடலானது, புடைசூழ்-சுற்றி
லும் வளைந்திருக்கிற, உலகில்-உலகத்தில், வேளாள குலத்
தலகன் ஆகும்-வேளாளரது குலத்துத் திலகம்போல்பவனாகிற
எமதருமைதவேள் ஏ-று.

சாதங்கள்பல என்றது சித்திராந்நங்களை, சித்திராந்நங்க
வன புளியோரை, பொங்கல் சாக்கரைப்பொங்கல், தத்தியோ
நம் முதலியன.

கவிஞர் வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
 இணையிலாச் சேட னென்று
 மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
 இணையிலாக் கர்ணனென்றும்
 அழகற்ற வெகு கோர ரூபத்தை யுடையோனை
 யதிவடிவ மாரனென்று
 மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடி தனை
 யாண்மைமிசு விஜய னென்றும்
 முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சனை
 மொழி யரிச்சந்தர னென்றும்
 மூதலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
 முறையின்றி யேற்ப தென்றோ
 அழலென வுதித்துவரு விடமுண்டகண்டனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுநினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவன
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

சுர

(இ-ள்.) எழுதப்படிக்க-எழுதவும் படிக்கவும், வகைதெரி
 யாதமூடனை-வகையறியாதமூடனை இணையில்லா சேடன் என்
 றும்-நிகரற்ற ஆதிசேஷனென்றும் ஈவது இல்லாத கனலோபி
 யை-ஈகையில்லாத பெரியலோபியை சபையதனில்-சபையிலே
 இணையில்லாகர்ணன் என்றும்-நிகரற்ற கர்ணமஹா ராஜனென்
 றும் அழகு அற்ற-அழகில்லாத, வெகு கோர ரூபத்தையுடைய

யோனே - மிகுந்த கோவடிவத்தை புறம்பவன் உதிட்டும்
மாரன் என்றும்-மிக்க அழகிப் பூபத்தை புறம்ப மனமதனைன்
றும் ஆபுதம் எடுக்கவும் தெப்புபாத பேடித்தனை-ஆபுதத்தை பெ
டுக்கவும் அறியாத பேடிபை, ஆண்மைபிடு விஜயன் என்றும்
ஆண்மையில் மிகுந்த அருச்சுனன் என்றும், முழுதும் பொ
ய்சொல்லி-முழுதும் பொய்ப்பேசி அலைகின்ற வஞ்சகனை அலை
ன்றவனாகிய வஞ்சனைபுள்ளவனை மொழி அரிச்சந்திரன் என்
றும் முது உலகில்-பழமை யாகிய வலகத்தில், இவ்வண்ணம்
சொல்லி கவிராஜர்-கவிராயர்கள் முறைபின்றி ஏற்பது என்றோ
முறைபில்லாமல் ஏற்பது என்ன காரணத்தினாலோ (அறிந்தி
லேம் (அறிந்திலோம்) அழல் என-நெருப்புப்போல உதித்து
வரு-தோன்றிவந்த விடம் உண்ட நஞ்சையண்ட கண்டனை
நீலகண்டனை, அமலனை-பரிசுத்தனை அருமைதலைவன் எ-று

ஆதிசேஷன் கல்வியிற் சிறந்தவன் என்பதும் கர்ணன்
நாகயிற் சிறந்தவன் என்பதும் மன்மதன் அழகிற் சிறந்தவன்
என்பதும் அருச்சுனன் ஆண்மைபிற் சிறந்தவன் என்பதும்
இச்செய்யுளால் இனிது விளக்கப்பட்டன, பேடி-அவி.

க வி ள் ன்.

தெள்ளமிர்த தாரையென மதூவ் கதித்தரைப்

தேன்மடை திறந்த தெனவே

செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை காப்போரு

டெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே

விள்ளரிய காவியத் துட்போரு எலங்காரம்

விரிவிலக் கண விகற்பம்

வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு

நிக்கப்த் பந்த வண்மை

உள்ளவெல் லாமறிந் தலைபடங் குங்கடலை

யொத்ததிக சபை கண்டபோ

தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம

துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்

அள்ளிவிட முண்டசனி வாயனே நேயனே

யமலனே யருமை மதனே

ளனுதினமு மனதினினே வருசதுர கிரிவள

ரறப்பள்ளிகர தேவனே.

எரு

(இ-ள்.) தெள் அமிர் த்தாரை என-தெளிவாகிய அமிர் த்தா
ரை யைப்போலவும் மதுரம் கதித்த மதுரமிசுந்த பைந்தேதன்
மடை திறந்து என- பசிய தேன்மேடை திறந்தாற் போலவும்,
செப்பும் முத்தமிழினோடும் -சொல்லப்பட்ட முத்தமிழுடனே
நாற்கவிதை-நாற்கவிகள், நாற்பொருள்-நாற்பொருள்கள் (என்
பவற்றை), ரெிந்து உரைசெய்திறமையுடனே-அறிந்து சொல்
லத்தகுந்த சமர்த்துடனே விள் அரிய-சொல்லுதற்கரிய காவி
யத்துட்பொருள்-காவியங்களின் உட்பொருள் அலங்காலவியுவு
அலங்காரவிரிவு, இலக்கண விகற்பம்-இலக்கணவேறுபாடு வே
றும் உள்ள-மற்றுமுள்ள தொன்னூல் வழக்கும் - பழைநூல்
வழக்கும், உலகத்து இயல்பும்-உலகவியற்கையும்மிக்க ப்ரபந்த
வண்மை - மேறான பிரபந்த வண்மைபும், உள்ள எல்லாம்

அறிந்து-இன்னும் உள்ளவையாவும் கற்றறிந்து, அலை அடங்
கும் கடலை ஒத்து-அலையடங்கிய கடலை நிகர்த்து, அதிகசபை
கண்டபோது - மேலான சபையைக் கண்டபொழுது, ஒங்கு
அலை ஒலிக்கின்ற கடல்போல் - உயர்ந்த அலைகள் முழங்கப்
பெற்ற கடல்போல, பிரசங்கமது - உரைப்பவன் - பிரசங்கம்
செய்பவன், கவிஞன் ஆகும் - கவிஞனாவான், விடம் அள்ளி
உண்ட-நஞ்சை அள்ளிப்புகித்த, கனிவாயனே - கனிவாயைய
டையவுவனே. நேயனே-அன்புள்ளவனே, அமலனே பரிசுத்
தனே, அருமைமதவேள், எ-று.

முத்தமிழ்-இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்
பன. நாற்பொருள்-அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன.
காவியம் - சிந்தாமணிமுதலிய பஞ்சநாவியங்கள். அலங்காரம்
அலங்காந் சாத்திரம், இலக்கண விற்பம் - எழுத்திலக்கணம்,
சொல்லிலக்கணம், முதலிய வகை வேறுபாடு உலகத்திபல்பு-
லோகாசாரம். பிரபந்தவண்மை-பிரபந்தங்கள்செல்து உபகரித்
தல் வண்மை-கொடை.

நற் சார்ப்பு.

காணரிய பெரியோர்கள் டெரிசனம் லபிப்பதே
கண்ணினைகள் செய் புண்ணியங்
கருணையா யவர்கொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
காது செய்திடு புண்ணியம்
பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்

பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
 பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
 வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
 மேனி செய்திடு புண்ணியம்
 விழைவொடவர் சொற்படி நடத்திட லபிப்பதே
 மிக்க பூருவ புண்ணியம்
 ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
 வண்ணலே யருமை மதலே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே,

எசு

(இ-ள்) காண் அரிய பெரியோர்கள் தரிசனம் லபிப்பதே-
 காண்பதற்கரிய பெரியோர்களுடைய தரிசனம்வாய்ப்பதே கண்
 இளைகள் செய்புண்ணியம் - இருகண்கள் செய்த புண்ணியமா
 கும், கருணையாய்-கருபையுடனே, அவர் அந்தப் பெரியோர்
 சொல்-சொல்லுகிற, மொழி-சொற்களை, கேட்டிட லபிப்பதே
 கேட்கும்படி வாய்ப்பதே, இருகாதுசெய்திடு புண்ணியம் இரு
 செவிகள் செய்த புண்ணியமாகும், பேணி-விரும்பி, அவர் புக
 ளையே-அவரது கீர்த்தியையே, துதிசெய லபித்திடுதல்-தேதா
 த்திரம்பண்ண வாய்ப்பது, பேசில்-சொல்லுமிடத்து, வாய்
 செய்புண்ணியம்-வாய்செய்த புண்ணியமாகும், பிழையாமல்-
 தவறாமல், அவர்தமை தொழுதிட லபிப்பது-அவர்களை வண
 ங்க வாய்ப்பது, கை-கைகள், பெரிது செய்திடு புண்ணியம்-
 மிகவுஞ் செய்த பிண்ணியமாகும், வீணெறி சொல்லாமல்-
 வீண்வழியிற் சொல்லாமல், அவர் பணிவிடை லபிப்பது-அவ

ரது தொண்டுசெய்ய வாய்ப்பது, தன்மேனி செய்தி புண்ணியம்-தன் உடம்புசெய்த புண்ணியமாகும், விழைவோடு-விருப்பத்துடனே, அவர்சொல்படி-அவரதுசொற்படியே, நடந்திடலடிப்பது - நடக்கவாய்ப்பதே, மிக்க-மேலான, பூருவ புண்ணியம்-பூர்வபுண்ணியமாகும் ஆணவம் என்னும் கலை ஆணவமென்கிற கலையை, களைந்து-பறித்து, அறிவினைதந்த-அறிவாகிய பயிரைக்கொடுத்த; அண்ணலே - பெரியோனே, அந்நமைமதவேள், எ-று.

தரிசனம்-காட்சி சேவை. லபித்தல்-கிடைத்தல், வீண் நெறி-பயனில்லாத மார்க்கம். விழைவு-விருப்பம். பூருவபுண்ணியம்-முற்கரசத்திற் செய்த புண்ணியம் என்றது புண்ணியப்பயனை, இடு என்பதற்கு வேறுபொருளின்மையால் கேட்டிட, தொழுதிட, நடந்திட. என்பவற்றை ஒருசொற்களாகக் கொண்டு, கேட்க தொழுநடக்க எனப் பொருளுக்கலாயிற்று ஆணவம்-அகங்காரம்.

பிறந்த நாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நகைத்திரத்தாதிவா ரம்வரிற்

றீரா தலைச்ச லுண்டாந்

திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்தினெடு

திருமாதி னருளு முண்டாம்

வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்

வாராது சுகம் மென்பார்

மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் பந்தியென

வாரத் துடன் கூடினால்

பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
 பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
 வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
 மேனி செய்திடு புண்ணியம்
 விழைவொடவர் சொற்படி நடத்திட லபிப்பதே
 மிக்க பூருவ புண்ணியம்
 ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே,

எசு

(இ-ள்) காண் அரிய பெரியோர்கள் தரிசநம் லபிப்பதே-
 காண்பதற்கரிய பெரியோர்களுடைய தரிசநம்வாய்ப்பதே கண்
 இணைகள் செய்புண்ணியம் - இருகண்கள் செய்த புண்ணியமா
 கும், கருணையாய்-கிருபையுடனே, அவர் அந்தப் பெரியோர்
 சொல்-சொல்லுகிற, மொழி-சொற்களை, கேட்டிட லபிப்பதே
 கேட்கும்படி வாய்ப்பதே, இருகாதுசெய்திடு புண்ணியம் இரு
 செவிகள் செய்த புண்ணியமாகும், பேணி-விரும்பி, அவர் புக
 ளையே-அவரது கீர்த்தியையே, துதிசெய லபித்திடுதல்-தோ
 த்திரம்பண்ண வாய்ப்பது, பேசில்-சொல்லுமிடத்து, வாய்
 செய்புண்ணியம்-வாய்செய்த புண்ணியமாகும், பிழையாமல்-
 தவறாமல், அவர்தமை தொழுதிட லபிப்பது-அவர்களை வண
 ங்க வாய்ப்பது, கை-கைகள், பெரிது செய்திடு புண்ணியம்-
 மிகவுஞ் செய்த பிண்ணியமாகும், வீண்நெறி சொல்லாமல்-
 வீண்வழியிற் சொல்லாமல், அவர் பணிவிடை லபிப்பது-அவ

ரது தொண்டுசெய்ய வாய்ப்பது, தன்மேனி செய்தி புண்ணியம்-தன் உடம்புசெய்த புண்ணியமாகும், விழைவோடு-விருப்பத்துடனே, அவர்சொல்படி-அவரதுசொற்படியே, நடந்திடலபிப்பது - நடக்கவாய்ப்பதே, மிக்க-மேலான, சூருவ புண்ணியம்-பூர்வபுண்ணியமாகும் ஆணவம் என்னும் கலை ஆணவமேன்கிற களையை, களைந்து-பறித்து, அறிவினைதந்த-அறிவாகிய பயிரைக்கொடுத்த; அண்ணலே - பெரிதாயின, அநமைமதவேள், எ-று.

தரிசனம்-காட்சி சேவை. லபித்தல்-கிடைத்தல், கிண்நெறி-பயனில்லாத மார்க்கம். விழைவு-விருப்பம். பூர்வபுண்ணியம்-முற்சநசத்திற் செய்த புண்ணியம் என்றது புண்ணியப்பயனை, இடு என்பதற்கு வேறுபொருளின்மையால் கேட்டிட, தொழுதிட, நடந்திட. என்பவற்றை ஒருசொற்களாகக் கொண்டு, கேட்க தொழுநடக்க எனப் பொருளுகைக்கல-பிறகு ஆணவம்-அகங்காரம்.

பிறந்த நாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நகைத்திரத்தாதிவா ரம்வரிற்

றீரா தலைச்ச லுண்டாந்

திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்திடுகு

திருமாதி னருளு முண்டாம்

வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்

வாராது சுகம் மென்பார்

மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மைபாம் பந்திப்பனும்

வாரத் துடன் கூடினால்

நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
 நன்மை யுடனே வந்திடும்
 நாரிப ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
 நல் ல வாரத்தில் வந்தால்
 ஆன்மருவு பிடையுண் டாமென்பர் சனியனுக்
 கமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர சிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

எஎ

(இ-ள்.) சென்ம நகூத்திரத்து - ஜந்மநகூத்திரத்தில்,
 ஆதிவாரம்வரின்-ஆதிவாரம்வந்த தானால், தீராத அலைச்சல்
 உண்டாம்-ஒழியாத அலைச்சலுண்டாகும், திங்களுக்கு ஆகிச்
 சோமவாரத்துக்கானல், வெகுசுக போசநந்தினோடு - மிகுசுக
 ஜநம்துடன், திருமாதின் அருளும் உண்டாம்-இலக்குமியின்
 கிருபையுமுண்டாகும் வன்மைதரும் அங்காரவாரம் வந்தால்
 வலிமையைத்தருகிற மங்களவாரம் வந்தால். சிறிதும்-கொஞ்
 சமும் சுகம்வராது என்பர் சுகம் உண்டாகாதென்பர். மேன்
 மையும்-மேன்மையாகிய, புத்தி என்னும் வாரத்துகின் கூடி
 னால்-புதவாரத்தோடு சேர்ந்தால், மாசு இல்-குற்றமில்லாத,
 பலகலையில்வர்-பலநூல்களையும் கற்பார்கள். நன்மைதரு-நன்
 மையைத்தருகிற. குருவாரம் சேர்ந்துவரில்-குருவாரம் சேர்ந்
 துவந்தால், ஆடை-வஸ்திரம். நன்மையுடனே வந்திடும் - நன்
 மையோடும்வரும், ஒரு-ஒப்பற்ற, வெள்ளிநல்வாரத்தில் வந்
 தால்-சுக்திரனென்கிற நல்லவாரத்தில் வந்தால், நாரியருடன்
 மாதமோடு, மிகவும் போகம் உண்டு-மிகவும் சுகாநுபவமுண்

டாகும், சனியனுக்கு - சனிவாசத்துக்கு, அம்மருவு அந்தகா
சம்பொருந்திய, பிடை உண்டாம் என்பர் - பிடையுண்டாகு
மென்று சொல்லுவர், அமலனே-பரிசுத்தனே, அருமைமத
வேள். எ-று.

சுகபோசநம்-செளக்கியமான உணவு. திருமாதிரி நான்
என்றது. செல்வத்தை. குரு-வியாழம்.

இதனை யுடையவர்க் கீது வில்லையெனல்.

பொன்னுசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
போதவே சுகியேது ருசியேது மயல்கொண்டி
பொதுமாதர் விழி வலையிலே
எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
தென்றென்று முறு கல்விமே
விச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
வெளிதா யிருந்து கொண்டே
பன்னாளு மலைபவர்க் கிகழேது புகழேது
பாரி லொருவர்க் கதிகமே
பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறலாத்
பகாநிரய மொன் றுளதுகாண்
ஆன்னுன வருகரி யுரித்தணிபு மெப்பனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரீவன
பறப்பளீ சுர தேவனே.

(இ-ள்.) பொன் ஆசை உள்ளவர்க்கு பொன் விருப்பமுள் ளவர்களுக்கு, உறவுவது குருவது-உறவில்லை குருவில்லை பொ ன்குபசி உள்ளேபேர்க்கு-மிகுந்தபசி யுள்ளபேர்சளுக்கு, போத மிகவும், சுகியேது ருகியேது-சுத்தியில்லை சுவையில்லை. மயல் கொண்டு-காமமயக்கங்கொண்டு, பொதுமாதர் விழிவலையிலே- பொதுமாதரது சண்வலையிலே யசப்பட்டு, எந்நாளும் அலைப வர்ச்சு - எக்காலத்திலும் அலைந்துகொண்டிருப் பவர்களுக்கு, அச்சமோடு வெட்கம்வது அச்சத்தோடு நாணவில்லை, என் றென்றும்-எப்பொழுதும், உறுகல்லிலே - மிகுந்த கல்லியின் மீது, இச்சை உள்ளபேர்ச்சு-விருப்பமுள்ள பேர்சளுக்கு, அதிக கசுகம்வது துயில்வது-அதிக சுகமில்லை துக்கமில்லை, எளிதாய் இருந்துகொண்டே, எளிய நிலையிலிருந்துகொண்டே, பலநா ளும் அலைபவர்க்கு-பலநாளும் அலைவோருக்கு, புசழ்வது புக ழ்வது-இசுழ்ச்சியில்லை புசுழ்ச்சியில்லை, பாரில் உலகத்தில், ஒரு வர்க்கு-ஒருவருக்கு அதிகமே பண்ணியிடும் மூடருக்கு-(மிகை யே) சூற்றமேசெய்கிற மூடர்சளுக்கு, பறம் அல்லால் அறம் வது-பாவமல்லாமல் புண்ணியமில்லை, பகர்-சொல்லப்பட்ட நிச யம் ஒன்று உள்ளது-நாசமும் ஒன்றுண்டு, அந்நாணொரு-இரு ட்டும் நாணுப்படி வந்த, கரிஉரித்து அனியும்-யானையை யுரி த்து (அதன்தோலை) தரித்துக் கொண்ட, மெய்யனே - திரு பேனியை யுடையனே, அமலனே-பரிசுத்தனே, அருமம தவேள். எ-று.

வது என்னும்வினா எதிர்மறையாய் இல்லையென்னும் பொ ழுவில்வந்தது. பொதுமாதர்-வேசையர். தமதுகணவர்க்கே

யன்றி மற்றையர்க்குப்போகும் கொடாத குலமாத் போல
துதம்மை நாடிவந்து பொருள் கொடுப்போ ரெல்லாருக்கும்
பொதுவாய் போகம் கொடுப்பவராதல் வேசையர்க்குப் பொது
மாதர் எனப்பெயர்வந்தது.

மழைநாட் குறிப்பு.

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல

சீரான பரணி மழையுந்

தீதில் வைகாசிமீற் பூரணை கழித்தபின்

சேரு நாலா நாளியினில்

ஒத்துவரு மழையும்மவ் வானிவிற் தேப்பிழைநய்

லோங்கு மேகா தசியினி

லொளிப்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்மழையு

முண்டா யிருந் தாடியில்

பத்திவரு தேதிபைந் தினிலாதி வாரமும்

பகரு மாவணி மூலநாள்

பரிதிபு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்

பாரில்வேகு விளைவு முண்டாம்

அத்தனை பைங்குவளை மாலையணி மார்பனா

மண்ணலெம தருமை மதவே

ளனுதின மு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

எக

(இ-ள்.) சித்திரை திங்கள்-சித்திரைமாசம். பதின்மூன்
றுக்குமேல் - பதின்மூன்றுக்குமேலை, நல்ல - நனமையாகிய,
சீர் ஆன சிறப்பாகிய பரணிமழையும்பரணி நகூணத்திரத்தில்

பெய்கிறமழை, தீதுஇல்-குற்றமில்லாத, வைகாசியில்-வைகா
சிமாசத்தில். பூரணை கழித்தபின்-பெளர்ணமி கழித்தபிறகு,
சேருப்நாலாம் நாளினில்-வருகிறநான்காவது நாளில், ஒத்து
வரும் மழையும்-ஒத்துவருகிற மழையும், ஆ ஆணியில்-அந்த
ஆணிமாசத்தில், சேப்பிறையில் - அமரபக்ஷத்தில், ஒங்கும்
ஏகாதசியினில்-உயர்ந்த ஏகாதசியில். ஒளிர் பரிதி வீழ்பொழு
தில்-விளங்குகின்ற சூரியன் அஸ்தமிக்கும்போது மந்தாரமும்
மழையும் உண்டாயிருந்து-மந்தாரமும் மழையுமுண்டா யிரு
ந்து, ஆடியில்-ஆடிமாசத்தில். பத்திவருதேதி ஐந்தினில்-வரி
சையாய் வருகிற தேதிஐந்தில், ஆதிவாரமும் - ஆதிவாரமாக
வும் பகரும் ஆவணி-சொல்லப்பட்ட ஆவணிமாசத்தில். மூல
நாள்-மூலநக்ஷத்ரத்தில் பரிதியும்மறைந்திட-சூரியனும் மறை
ந்துபோகும்படி, ககனம் மழைபொழிந்திட - மேகமான்தாம
ழையைச்சொரிய, (அதனால்) பாரில்-பூமியித், வெகுவிளையும்
உண்டாம்-வெகுவிளைச்சலு முண்டாகும், அத்தனை-கடவு
ளைபெகுவளை மாலைஅணி-பசியகுவளை மலர்மாலையைத் தரித்
மரன்பன் ஆம் -மார்பையுடையவனாகிப், அண்ணல் - பெருமை
பொருந்திய, எமது அருமைமதவேள். எ-று.

திங்கள்-மாசம். ககனம் - ஆகாயம். அது இடவாகுபெய
ராய் அங்குள்ள மேகத்தை யுணர்த்திற்று, குவளை-முதலாகு
பெயர்.

இருந்து முதவாமை.

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
சார்பொழு திலாத கிளையேன்

சபைமுகத் துதவாத கல்வியே னெதிரிவரு
 சமரத் திலாத படைபேன்
 விமலனுக் குதவாத பூசையே னாளுமிருள்
 வேளைக் கிலாத சுடரேன்
 வெம்பசிக் குதவாத வன்னமே நீடுகுளிர்
 வேளைக் கிலாத கலையேன்
 தமதுதளர் வேளைக் கிலாதவோர் மனைவியேன்
 சரசத் திலாத நகையேன்
 சாமரண காலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
 றரணிமீ தென்பர் கண்டாய்
 அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
 வாதியே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

அ0

(இ-ள்.) தரணிமீது-பூமியின்மேல், சமயத்தில் உதவாத
 சமயத்தில் உதவியாகாத, நிதியம் ஏன் - திரவியம்பாதுக்கு,
 மிக்கதுயர் சார்பொழுது - மிகுந்த துன்பம் வந்தபோது, இல்
 லாத-உதவாத, கிலை ஏன்-உறவுபாதுக்கு, சபைமுகத்து உத
 வாத-சபையினிடத்தே உதவாத, கல்வி ஏன் - கல்வியாதுக்கு
 எதிரிவரு சமரத்து இல்லாத - பகைவன்வருகிற போர்ங்களத்
 தில் உதவாத, படை ஏன்-சேனைபாதுக்கு, விமலனுக்கு உத
 வாத-நிர்மலனாகிய சிவபிரானுக்கு ஏற்காத, பூசை ஏன் - பூசை
 யாதுக்கு, நாளும்-நாள்நேதாறும், இருள் வேளைக்கு இல்லாத
 இருட்டுக்காலத்தில் உதவாத, சுடர் ஏன்-தீபம்பாதுக்கு, வெம்

பசிக்கு உதவாத-கடும்பசிக்கு உதவாத, அன்னம் ஏன்-சாறு
யாதுக்கு, நீடுகுளிர் வேளைக்கு இல்லாத-பெரியகுளிர்காலத்தி
லுதவாத, கலை ஏன் - ஆடையாதுக்கு, தமது தளர்வேளைக்கு
இல்லாத - தமது தளர்ச்சிக்காலத்தில் உதவாத, ஓர்மனைவி
ஏன்-ஒருமனையாள் யாதுக்கு, சரசத்து இல்லாத - சரசவேளை
யில் இல்லாத, நகை ஏன் - சிரிப்பு யாதுக்கு, சாம்மரணகாலத்
தில் உதவாத, புதல்வன் ஏன்-புத்திரன்யாதுக்கு, என்பர்-என்
றுசொல்லுவர் (பெரியோர்), அமர்க்கும் - தேவர்களுக்கும்
முனிவர்க்கும்-முனிவர்களுக்கும், ஒருவர்க்கும்-வேறொருவர்க்
கும், எட்டாத-எட்டவொண்ணாத, ஆதியே-முதவனே, அரு
மைமதவேள். ஏ-று.

நிதியம்-புதையல் எனினும் பொருந்தும். உறவைக் கிளை
யென்றது உவமையாகுபெயர். சபைமுகத்து என்பதில் முகம்
ஓழனுருபு. சமரம்-போர். ஏன் என்றவினா பயனில்லை யென்
னும் பொருளைக் குறித்தது. என்பர் என்னும் பயனிலைக்கு
எழுவாயாகிய பெரியோர் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

மறையோர் சிறப்பு.

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் செளசவிதி

யொன்று தப்பாது புரிவா

ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படி கு வர்கால

மொருமுன்றி னுக்கு மறவா

தாராய்ந்து காயத்ரி யதுசெபிப் பார்நாளு

மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்

யாகாதி கருமங்கள் மந்தர்கிரி யாலோப
மின்றியே செய்த வருவார்
பேராசை கொண்டிடார் வைதிகன் மார்க்கமே
பிழையா திரிக்கு மறையோர்
பெய்யெனப் பெய்யபுக ஸ்ரீமகிமை யேவர்களும்
பேசுதற் கரிதரிது காண்
ஆரார் நெடுஞ்சடி வபலனே யெனையாளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளலுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பறீ சுர தேவனே.

அக

(இ-ள்.) ஓர் ஆறதொழிலையும் கைவிடா - ஒப்பற்ற அறு
தொழில்களையும் கைவிடமாட்டார்கள், சௌசவிதி ஒன்று
தப்பாது புரிவார் - சௌசவிதி ஒன்றையாயினும் தவருமற்
செய்வார்கள், உதயாதியில்சென்று நீர்படி குவார்-இதயாதியிற்
போய் நீரில்முழுக்குவார்கள், காலம் ஒருமுன்றினுக்கும்-காலம்
ஒருமுன்றிலும், மறவாது ஆராய்ந்து - மறவாமல் ஆராய்ந்து
காயத்திரியது செபிப்பார்-காயத்திரி மந்திரத்தைச் செபிப்பார்
கள், நாளும் - நாள்தோறும், அதிதிபூசைகள் பண்ணுவார்-
அதிதிபூசைகளைச் செய்வார்கள், யாகாதிகருமங்கள் -யாகமுத
லிய சங்கிரியைகளை, மந்தர்கிரியா லோபம் இன்றியே செய்து
வருவார் - மந்திரத்திலும் கிரியையிலும் குறைவில்லாமலே
செய்துவருவார்கள், பேராசை கொண்டிடார் - (எந்தப்பொருளி
லும்) பேராசைமையார்கள், (இப்படி) வைதிகம்-வைதிகமாகிய
நல்மார்க்கமே-நன்னெறியின்கண்ணே, பிழையாது இருக்கும்

மறையோர் - தவறாமலிருக்கிற வேதியர்கள், பெய் என .. பெய்
 பென்று சொல்லுதலும், முகில்பெய்யும் - மேகம் மழையைச்
 சொரியும், (ஆதலால்) அவர்மகிமை - அவர் பெருமைபானது,
 எவர்களும் - யாவரும், பேசுதற்கு-சொல்லுதற்கு, அரிது-மிக
 வும் அரிதாகும், ஆர் ஆர்-ஆத்திமலர்மலை பொருந்திய; நெடு
 சடிலம்-நீண்ட சடையையுடைய அமலனை-பரிசுத்தனை என்
 னை ஆளும் அண்ணலே-என்னைபாண்டருளுகிற பெரியோனே
 அருமைமதவேள். எ-று.

ஓராறு தொழில் என்றது ஒதல் - ஒதுவித்தல் வேட்டல்
 வேட்டித்தல் ஈதல் ஏற்றல் என்பவற்றை. படிதல் - முழுகுதல்
 காலமொரு மூன்று என்றது கால மலை பகல் என்பவற்றை
 அதிதி-தேசாந்தரி. விருந்தாளி லோபம்-குறைவு. வைவதீகம்
 வேதசம்பந்தம். அரிது அரிது என்ற அரிக்கில் முன்னது மிகு
 திப்பொருளைத் தரவந்தது.

அரசர் சிறப்பு.

மறநீதி முறைமையும் பரரசர் கொண்டாட்
 வருமதிக ரண வீரமும்
 வாள்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
 வாசி மதகரி யேற்றமும்
 கனமா மமைச்சரும் பலமான தூர்க்கமுங்
 கைகண்ட போர்ப் படைஞருங்
 சுஜாத பதாதியுந் தூகப்ர வாகமுங்
 கால தேசங்க ளெவையும்

இனிதா யறிந்தஸ்தா னுபதி னொடுசமர்

கிளைபாத தள காத்தரு

மென்றும்வற் றுததன தானிய சமுத்திரச்

மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்

அணைவோரு மெச்சலிங் கிவையிலா முடையபே

ரசரா மருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கீர்வன

ரறப்பளி சுர தேவனே.

அஉ

(இ-ள்.) மனூதி முறைமையும் - மனூதிமீன் கிரமமும்.

பாராஜர் கொண்டாடவரும் - வேற்றரசர் கொண்டாடும்படியுண்

டான, அதிகாணவீரமும் - மிகுதியாகிய போர்வீரத்தன்மை

யும், வரன்விசயவமாடு - வாட்பேரில் வெற்றியோடு, சரசாதந

விசேஷமும் - சரசமான சாதன விசேஷங்களும், வாசுமதகர்

ஏற்றமும், குதிரையேற்றம் மதயானை வேற்றம் என்பனவும்

கனம் ஆம் அமைச்சரும் - மேன்மையாகிய மந்திரிகளும், பலம்

ஆன துர்க்களும் - உறுதியாகிய அரணும், கஜாதபதாதிபும் - பா

னைதேர்காலால் முதலியவும், தூகப்ரவாகமும் - குதிரைவெள்

ளமும், காலதேசங்கள் எனையும் - காலதேசங்கள் யாவும்,

இனிதாய் அறிந்த - நன்றாயறிந்த, ஸ்த்தாநாபதிகளோடு - தானு

பதிகளுடனே, சமர்க்கு இளையாத தளகர்த்தரும் - போருக்கு

இளைக்காத தளகர்த்தர்களும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வற்

றுத - வடியாத, தந்தாநியசமுத்திரம் - தந்தாநியக்கடலும், ஏற்

றம் உள்ள - மேன்மையுள்ள, குடிவர்க்கமும் - குடித்தொனகையும்

(ஆகிய,) இங்கிவையெல்லாம் - இவையாவும், அணைவோரும்

மெச்ச- எல்லாரும்மெச்சம்படி, உடையபோர்கள் அரசர் ஆம்
அரசராவார்கள், அருமைமதவேள், எ-று.

மனுதீதி மனுநிஞற் செய்ப்பட்ட நீதி சாஸ்திரங்கள்
அவை மனுதர்ம சாஸ்திரம் மனுஸ்மருதி முதலியன. சாதந
விசேஷம் - பழக்கமிகுதி. ஏற்றம்-ஏறுதல். (சவாரிசெய்தல்)
அரண்மதிலரண்-நீரான், காட்டரண், மலையரண் என நால்வ
கைப்படும். அரண் - காவல் - பாவாகம் மிகுதிப் பொருளில்
வந்தது.

வைசியர் சிறப்பு.

நீள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவர்
நெடிது தூரந் திரிந்து
நினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
நீணிலத் தாசு புரியும்
வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராத விடமும்
மணதையு மறிந்துதனி யொன்றுநா றுயிட
வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்
ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில் பற்பல சரக்கு
மமைவுறக் கொழ்வர்விற் பார்க்கணக் கதிலினுய
மறவிடார் செலவு வரிலோ
ஆளியொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிய ரருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பள் சுர தேவனே.

அந்

(இ-ள்.) நீள்கடல் கடந்திடுவர் நெடியகடலைக்கடந்து
போவார்கள், மலையாளமும்போவர் - மலையாள தேசத்துக்கும்
போவார்கள், நெடிதுதாரம் திருந்தும் - நெறித்துரம்போய்த்
திரிந்தும், நினைவு தமோருர்கள்-நினைவு தமோறமாட்டார்கள்
சலியார்கள்-சலிக்கமாட்டார்கள், பொருள்தேடி-பொருள்சம்பா
தித்து, நீள்நிலத்து-பெரியபூமியில், அரசுபுரியும் - அரசாட்சி
செய்கிற, வான் உழவரை-வேந்தரை, தமதுகைவசம் செய்வா
கள், தமதுகைவசப் படுத்திக்கொள்வார்கள், வரும் இடம்
வராத இடமும்-வருமிடத்தையும் வராத இடத்தையும், மன
தையும்-கருத்தையும், அறிந்து - அறிந்துக்கொண்டு, உதவி-
(அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை) உதவிசெய்து, ஒன்றுதுறு
ஆயிடவளப்பர் - ஒன்றே துறாகும்படி விருத்தி செய்வார்கள்,
வருதுலைதுலைக்கும்-அதிகமான தோன தூரங்களுக்கும், அள்
விடுவர்-ஆளனுப்புவார்கள், (அனுப்பி அவ்விடங்களில்) மலிவு
குறைவது விசாரித்திடுவர் - மலிவும் குறைவும் விசாரித்துக்
கொள்வார்கள். அளவு இல் - அளவில்லாத, பற்பல சரக்கும்-
பலபலசரக்குகளையும், அமைவுற - அவசரப்படாமல் (அமைதி
யாக) கொள்வர் விற்பார் - வாங்குவார்கள் விற்பார்கள், கணக்க
கில்-கணக்கில், அணுவும் அறவிடா - அணுவாயினும் நழுவ
விடார்கள்; செலவுவரி லோ-செலவுநேரிட்டாலோ, ஆளி ஒத்து
சிங்கத்தையொத்து, மலையினளவம் கொடுத்திடுவர்-மலையளவு
பொருளையாயினும் கொடுத்துவிடுவார்கள், (இப்படிக்கெல்லாம்

செய்பவர்பார் என்றால்) அருள்வையிர்-கருணையுள்ளவையிடு
அருமைமதவேள். எ-று.

மலையாளமும் என்றவும்மையால் போதற்கருமை தோன்
றுகின்றது தமொறுதல்-கலங்குதல். சலித்தல் - வெறுத்தல்
அணு - மிகச்சிறியபாகம்,

வேளாளர் சிறப்பு.

பசனாதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிநல் லேர் பெறுவதும்
இராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லேர் பெறுவதும்
வசனாதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
ளசியர்நல் லேர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரொலா மிடியென் றிடா ததிக
வளமைபெற் றேர் பெருவதும்
திசைதோறு முள்ளபல தேவா லபம்பூசை
செய்யநல் லேர் பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்
அசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுர தேவனே.

(இ-ள்.) வேதியர் - மறையோர் யசநாதி கருமமும் - உத
நமுதலிய அறுதொழில்களையும், தப்பாமல் இயற்றி - தவரு
மற்செய்து, நல்வர் பெறுவதும் - நல்ல அழகை யடைந்திருப்
பதும் முடிமன்னர் - முடிவேந்தர், இராச்சியபாரம் செய்து -
சாஜ்யபாரத்தைத் தாங்கி, வெற்றிகொண்டு - ஜயமடைந்து,
என்றும்-எக்காலத்திலும், வசியர்-வைசியர், வசநாதி தப்பாது
வாக்குமுதலானவைகள் தவருமல், தனதானியம்கேட்ட - தன
தானியங்களைச் சம்பாதித்து, நல்வர் பெறுவதும்-நல்ல அழகை
யடைந்திருப்பதும், மற்றும்உள்ள பேர்எல்லாம் - இன்னமும்
உலகத்திலுள்ள பேரெல்லாரும், மிடிஎன்றடாது - வறுமை
என்றுசொல்லாமல், அதிகவளமைபெற்று ஏர்பெறுவதும்-பிது
ந்த செல்வத்தையடைந்து அழகுபெற்றிருப்பது, திசைதோ
றுஉள்ள - எல்லாத்திசைகளிலுமுள்ள, பலதேவாலயம் - பல
தேவாலயங்கள், பூசைசெய்ய - உலகத்தார்பூசைசெய்யும்படி
நல்வர்பெறுவதும் நல்ல அழகை யடைந்திருப்பதும் (ஆகிய
இவையெல்லாம்) சீர்கொண்ட - சிறப்புப்பெற்ற, பைசுவளை
மலைபுனை-பசியசுவளைமலர்மாலையையணிந்த, வேளாளர் செம்
யும்-வேளாளர் செய்கிற, மேழிபெருமை-மேழியின் பெருமை
யாலுண்டாவனவேயாம், அசையாது - அசையாமல், வெள்ளி
மலைதனில்-வெள்ளிமலைமேல், மேவிவாழ்கின்ற-பொருந்தி வா
ழ்கின்ற, அண்ணலே-பெரியோனே, அருமை மதவேள், எ-து

யசநாதிகருமம் என்றது வேட்டல்முதலிய அறுதொழி
ல்களை: அவை வேட்டல், வேட்டித்தல் முதல் ஒதுவித்தல்நத
ல், ஏற்றல் என்பனவாம், இவற்றையே முறையே யஜநயாஜந

அத்யயந அத்யாபந தாநப்ரதிக்ரக்தம் என்பர் வடநூலார் வச
நாதி-வாக்கு தொழில் முதலியவை, வசியர்-வணிகர் பலதே
வாலயம் என்றமையால் சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் யாவுங்கொ
ள்க ஆலயம்-கோயில் மேழி-கலப்பை,

தானுதிபதி மந்திரி சேனாதிபதிகளி னியல்பு.

தன்னரசன் வலுமையும் பராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேஸ் வரு கருமமமுந்
தானறிந் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாயினேன்
நானுதி பதியாகு வான்
மன்னவர் மனத்தையும் காலகே சத்தையும்
வாழ்குடி படைந் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வளமான மதி மந்திரி
துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரீசைகையே
சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாதி பன்
அன்னையிலு நல்லேமலை மங்கைபங் காளனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினைதருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

அரு

(இ-ள்.) தன் அரசன் வலுமையும் - தன் அரசனது வலி
யும், பரராஜர் எண்ணமும் - வேற்றரசர் கருத்தும், சால-மிக

வும் மேல்வரு கருமமும் - இனிமேல் வரப்போகிற காரியமும்
தான் அறிந்து - தான் தெரிந்துக்கொண்டு, அதிபுத்தி புத்தி
உண்டாயினேன் - அதிக புத்தியுத்திக ளுண்டாயிருப்பவன்,
தானாதிபதி ஆகுவான் - தானாதிபதியாவான், மன்னவர் மன
த்தையும் - அரசர் மனத்தையும், காலதேசத்தையும் - கால
தேசங்களையும், வாழ்-வாழ்கின்ற, குடிபடை திறமையும்-குடி
படைகளின் திறமையையும், மந்திராலோசனையும் - மந்திரா
லோசனையையும், எல்லாம் - மற்றெல்லாவற்றையும். அறிந்த
வன்-அறிந்திருப்பவன், வளம் ஆனமதிமந்திரி-வளமாகிய மதி
மந்திரியாவான், துன்னிய-நெருங்கிய, படைக்குணம் - சேனை
யின்குணம், கரிபரிபரீகை-யான குதிரைகளின்பரீகை-குழ்
வளைந்த, பகைவர்-பகைவரானவர், புரி-செய்கிற, குழ்ச்சியும்-
ஆலோசனையும், தோலாத வெற்றியும்-தோற்காத ஜெயமும்,
திடம்ஆன - உறுதியாகிய, சித்தி - காரியசித்தியும், உன்ன -
உடைய, ஞானே-ஞானே, சேனாதிபன்-சேனாதிபதியாவான்,
அன்னையிலும் நல்ல-தாயினுஞ் சிறந்த, மலைமங்கை பங்காள
னே-பார்வதிபாகனே, அன்பனே-பரிசுத்தனே, அருமைமத
வேள். எ-று.

காலதேசம்-காரியஞ் செய்யத்தகுந்த காலமும் இடமும்
மந்திராலோசனை-ரஹஸ்யாலோசனை, வளம்-அறிவின் வளம்
மதிமந்திரி-புத்திசாலியாகிய மந்திரி சித்தி-பலிதம்.

இராயச கருணீகர் சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
வரவிடுப் போன் மனதையும்

மருவிவரு கருமமுந் தேசகாலத்தையும்
 வருகாத லாமலக மாய்
 விரைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினைபள
 விடவெழுத வாசிக்கவும்
 வெற்றிகொண்டே பெரிய யுத்தியுடை யோன்புவியின்
 மேன்மை ராயச காரனும்
 சருவா யறிந்துதொகை யீராறு நொடியினிற்
 கடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
 கடுகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாய்க்
 காட்டுவோன் கருணை னால்
 அருவாகி யருவாகி யொளியாகி லெளியாகு
 மண்ணிலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

அரு

(இ-ள்-) வரும் ஒலை உத்தருத்து-வருகிற ஒலைப்புறத்தில்
 எழுதி வருபொருளினால்-எழுதிவருகிற அர்த்தத்தினால், வா
 விடுப்போன் மனதையும்-வரவிடுவோனுடைய மனக்கருத்தை
 யும் மருவிவருகருமமும-பொருந்திய வருகிற கருமத்தையும்,
 தேசகாலத்தையும்-தேச காலங்களையும், வருகாதலா மலக
 காய்-உண்டான காதலாமலகமாக, விரைவாய் அறிந்து-சீக்கிர
 மாயறிந்துகொண்டு, அரசர்-அரசருடைய, எண்ணில்-மனத்
 திலுள்ள, எண்ணினை-எண்ணத்தை. அளவிட - அளவிடவும்,
 எழுதவாசிக்கவும் - எழுதவும் வாசிக்கவும், வெற்றிகொண்டு-
 ஜயங்கொண்டு, பெரியபுத்தி யுடையோன்-பேரறிவை யுடைய

வன், மேன்மை-மேன்மையுள்ள, ராயசகாரன் ஆம்-ராயசகார
 னாவான், கருவாய் அறிந்து-நுட்பமாயறிந்து, தொகை - தொ
 கையை, ஈரானுநொடியினில்-பன்னிரண்டு நொடிப்பொழுதில்
 கூடிது ஏற்றிட குறைக்க - விரைவா யேற்றவும் குறைக்கவும்,
 கடுகை ஒரு மலைபாக-கடுகையொரு மலைபாகவும். மலையை ஒரு
 கடுகுமாய்-மலையை ஒரு கடுகாகவும், காட்டுவேன்-காண்பீப்ப
 வன், கருணைகன் ஆம். கருணை னாவான், அருஆகி - அருவமாகி
 யும். உருஆகி-உருவமாகிய, ஒளிஆகி-பிரகாசமாகியும், வெளி
 ஆகும்-வெளியுமாகிற, அண்ணலே-பெரியோனே அருமைமத
 வேள். எ-று.

உத்தரம்-பின்புறம். பொருள்-அர்த்தம். வரவிடுப்போன்
 அனுப்புகிறவன். கருமம் - காரியம். கரதலாமலகம் என்பதை
 கரதலம் ஆமலகம் எனப்பிரித்து, கைத்தலத்திலுள்ள நெல்
 லிக்கணியெனப் போருளுரைத்துக்கொள்க. கரு-நுட்பம், ஏற்
 றுதல்-அதிகப்படுத்துதல். கருணைகன்-கணக்கன்.

கோபத்தின் கோடுமை.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
 கோபமே குடி கெடுக்குங்
 கோபமே யொன்றையுங் கூடிவர வெட்டாது
 கோபமே துயர் கொடுக்கும்
 கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
 கோபமே யுற வறுக்குங்

கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பசையாள்
 கோபமே கருணை போக்கும்
 கோபமே யினமாங் கோமே யெவரையுங்
 கூடாம லொருவ னுக்குங்
 கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயநர
 கக்குழியி னிற் றள்ளுமால்
 ஆபத் தெலாந்தவிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

அள

(இ-ள்.) கோபமே-கோபந்தானே, பாவங்களுக்கு எல்
 லாம்-தீவினைகளெல்லாவற்றுக்கும் தாய்தந்தை-தாயும் தந்தை
 யுமாகும், கோபமே-கோபந்தானே-குடிசெடுக்கும்-(தன்னை யு
 டையவனுடைய) குடும்ப விருத்தியை அழித்துவிடும். கோப
 மே-கோபந்தானே, ஒன்றையும் கூடி வரவெட்டாது-(தன்னை
 யுடையவனுக்கு) ஒரு காரியத்தையும் கைகூடி வரவெட்டாது,
 கோபமே-கோபந்தானே, துயர்கொடுக்கும் (தன்னை யுடைய
 வனுக்கு) துன்பத்தை யுண்டாக்கும், கோபமே - கோபந்தா
 னே, பொல்லாது-கொடியது, கோபமே-கோபந்தானே, சீர்
 கேடு (தன்னையுடையவனுடைய) புகழையழிப்பது, கோபமே-
 கோபந்தானே, உறவு அறுக்கும்-(தன்னை யுடையவனது) பந்
 து ஜநங்களை அவனை விட்டு நீங்கச்செய்யும். கோபமே-கோப
 ந்தானே, பழிசெய்யும் - (தன்னையுடையவனுக்கு) பழிப்பை
 யுண்டாக்கும், கோபமே-கோபந்தானே- பசையாளி-(தன்னை

புடையவனுக்கு) விரோதியாகும், கோபமே-கோபந்தானே,
கருணைபோக்கும்-(தன்னை புடையவனிடத்தில்) கருபையக்
கெடுக்கும்: கோபமே கோவந்தானே, ஈனம் ஆம்-(தன்னை
புடையவனுக்கு) இழிவைத் தருவதாகும், கோபமே-கோபந்
தானே, எவரையும் கூடாமல்-(தன்னை புடையமனோடு) ஒருவ
ரையும் சேராமற்செய்து, ஒருவன் ஆக்கும்-(அவனை) தனிப
னாகச்செய்யும், கோபமே-கோபந்தானே, மறலிமுன் கொண்டு
போய் - (தன்னைக்கொண்டே உயிரை மறுமையில் யமனுக்கெ
திரேகொண்டுசெலுத்தி, தீய-கொடிதாகிய, நரகக்குழியினில்
தள்ளும்-நரகக்குழியிலே தள்ளிவிடும். ஆபத்து எல்லாம்
தவிர்த்து-(என்) துன்பங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கி, என்னை
ஆட்கொண்டருளும்-என்னையடிமைகொண்டருளுகின்ற அண்
ணளே-பெரியோனே, அருமைமதவேள். எ-று.

மறல்-கொடுமை, அதனை புடையவனாதலால் யமனுக்கு
மறலியென்னும் பெயர்வழங்கும், பகையாளி - பகைத்தன்மை
யை ஆள்பவன். (சத்துரு)

பல் துறை.

தான்புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புகழுவோர்

தங்களுக் கவை தழைவுறு

சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்

தயவிலோ ராபுள் பெருகார்

மேன்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்

வீடுநற் செந்நெ விவைகள்

வேறொருவர் தந்திடினு மநுமொழி யறிந்தபேர்
 விலைகொடுத்தே கொள்ளு வார்
 தேன்கனி கிழங்குவிட கிலையிவை யனைத்தையும்
 தீண்டரிய நீச ரெனினுஞ்
 சீர்பெற வளிப்பரே விகழாது கைக்கொள்வார்
 சீலமுடைய யோரென்ப மால்
 ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
 மண்ணிலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்ளி சுர தேவனே.

அஅ

(இ-ள்.) தான்புரிதவத்தையும்கொடையையும்) தாம்செய்த தவத்தையும் தானத்தையும், புகழுமேவார் தங்களுக்கு-தாமே புகழ்ந்து சொல்லிக்கொள்வோர்களுக்கு 'அவை-அந்தத் தவமும் தானமும் தழைவரு-விருத்தியடையமாட்டா, சற்றும்கூறிய இல்லாமல்-சிறிதும் விவகரமில்லாமல் அந்தணரை-பிராமணரை நிந்தனைசெய்-நிந்திக்கிறதபடி இல்லோர்-தையயில்லாதவர்கள், ஆயுள்பெருகார்-ஆயுள்விருத்தியை யடையமாட்டார்கள் மேம்படு-மேன்மைபொருந்திய. நறுசுவை-மணமுள்ள கலவைச்சந்தனம், மாலை-பூமாலை. தயிர்பால் - தயிர்பால், புலாஸ் மாமிசம். வீடு - வீடு, நல்செந்நெல் - நல்செந்நெல், இவைகள் இவைகளை, வேறு ஒருவர் தந்திடினும் - வேறொருவர் தந்தாலும், மநுமொழி யறிந்தபேர்-மநுநீதிமொழிகளையறிந்தபேர்கள், விலைகொடுத்தே கொள்ளுவார் - விலைகொடுத்தே வாங்கிக்கொள்வார்கள், தேன் - தேன் கனி - பழம் கிழங்கு - கிழங்கு

விநகு-விநகு இலை-இலை இவை அனைத்தையும்-இவையெல்லா
வற்றையும் தீண்டு அரிய நீசர் எனினும் - தீண்டவொண்ணாத
நீசராயிருந்தாலும், சீர்பெற அளிப்பமேல் - மேன்மைபெறத்
தருவாரானால், சீலம் உடையோர் - ஆசாரமுடையவரும், இக
ழாறு-தேன்முதலியவற்றை) அவமதிக்காமல், கைக்கொள்வர்
கைப்பற்றுவார், என்பர்-என்றுசொல்லுவர் (பெரியோர்) ஆன்
கொடி உயர்த்த-இடபக்கொடியை உயர்த்தின, உமைநேசனே
உமாதேவி பரியனே, ஈசனே - ஈச்சுரனே, அண்ணலே-பெரி
யோனே, அருமைமதவேள்.

‘தாம்புரி தவத்தையும் கொடையையும் புகழுமேவார்தங்க
ளுக்கவை தழைவுறு’ என்றமையால் பிறர்புகழலாம் தாமே
புகழ்ந்து கொள்ளலாகாதென்பதும், சற்று மறிவில்லாமலந்த
ணரை நிந்தனை செய்தயவிலோ ராயுள்பெருகார், என்றமை
யால் அந்தணரை நிந்திக்க லாகாதென்பதும், பெறப்பட்டன
கலவை முதலியவற்றை மறுமொழி யறிந்தபேர் விலைகொடுத்த
தேகொள்ளுவார் என்றமையால் அறியாதவர் விலைகொடாமற்
கொள்ளுவார் என்றும், வேறொருவர்தருதல் விலையில்லாமலே
என்றும் பொருள்படுத்தல் காண்க உமை நேசன் என்பதனை
ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு அதற்கு ஆனகொடி யுயர்த்த என்
பதை விசேடணமாக்குக.

தத்துவத் திரயம்.

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
பொருந்து மிந்திரிய மைந்து

வேறொருவர் தந்திடினு மநுமொழி யறிந்தபேர்
 விலைகொடுத்தே கொள்ளு வார்
 தேன்கனி கிழங்குவிட கிலையிவை யனைத்தையுந்
 தீண்டரிய நீச ரெனினுஞ்
 சீர்பெற வளிப்பரே லிகழாது கைக்கொள்வார்
 சீலமுடைய யோரென்ப மால்
 ஆன்கொடி யுபர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
 மண்ணிலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்ளி சுர தேவனே.

அஅ

(இ-ள்.) தான்புரிதவத்தையும் கொடையையும்) தாம்செய்த தவத்தையும் தானத்தையும், புகழுமேவார் தங்களுக்கு-தாமே புகழ்ந்து சொல்லிக்கொள்வோர்களுக்கு 'அவை-அந்தத் தவமும் தானமும் தழைவுறு-விருத்தியடையமாட்டா, சற்றும் அறிவு இல்லாமல்-சிறிதும் விவெகமில்லாமல் அந்தணரை-பிராமணரை நிந்தனைசெய்-நிந்திக்கிறதயவு இல்லோர்-தையயில்லாதவர்கள், ஆயுள்பெருகார்-ஆயுள்விருத்தியை யடையமாட்டார்கள் மேம்படு-மேன்மைபொருந்திய. நறுசுவை-மணமுள்ள கலவைச்சந்தனம், மாலை-பூமாலை. தயிர்பால் - தயிர்பால், புலால் மாமிசம். வீடு - வீடு, நல்செந்நெல் - நல்செந்நெல், இவைகள் இவைகளே, வேறு ஒருவர் தந்திடினும் - வேறொருவர் தந்தாலும், மநுமொழி அறிந்தபேர்-மநுநீதிமொழிகளையறிந்தபேர்கள், விலைகொடுத்தே கொள்ளுவார் - விலைகொடுத்த வாங்கிக் கொள்வார்கள், தேன் - தேன் கனி - பழம் கிழங்கு - கிழங்கு

விறகு-விறகு இலை-இலை இவை அனைத்தையும்-இவைபெல்லா
வற்றையும் தீண்டு அரிய நீசர் எனினும் - தீண்டவொன்றாத
நீசராயிருந்தாலும், சீர்பெற அளிப்போல் - மேன்மைபெறத்
தருவாரானால், சீலம் உடையோர் - ஆசாமுடையவரும், திக
ழாது-தேன்முதலியவற்றை) அவமதிக்காமல், கைக்கொள்வர்
கைப்பற்றுவார், என்பர்-என்றுசொல்லுவர் (பெரியோர்) ஆன்
கொடி உயர்த்த-இடபக்கொடியை உயர்த்தின, உமைநேசனை
உமாதேவி ப்ரியனை, நசனை - நச்சுனை, அண்ணலே-பெர்
யோனை, அருமைமதவேன்.

‘தாம்புரி தவத்தையும் கொடையையும் புகழுமேவார்தங்க
ருக்கவை தழைவுரு’ என்றமையால் பிறர்புகழலாம் தாமே
புகழ்ந்து கொள்ளலாகாதென்பதும், சற்று மறிவில்லாமலந்த
ணரை நிந்தனை செய்தயவிலோ ராயுள்பெருகார், என்றமை
யால் அந்தணரை நிந்திக்க லாகாதென்பதும், பெறப்பட்டன
கலவை முதலியவற்றை மறுமொழி யறிந்தபேர் விலைகொடுத்த
தேகொள்ளுவார் என்றமையால் அறியாதவர் விலைகொடாமற்
கொள்ளுவார் என்றும், வேறொருவர்தருதல் விலையில்லாமலே
என்றும் பொருள்படுத்தல் காண்க உமை நேசன் என்பதனை
ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு அதற்கு ஆனகொடி யுயர்த்த என்
பதை விசேடணமாக்குக.

தத்துவத் திரயம்.

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
பொருந்து மிந்திரிய மைந்து

பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மா திரியம்
புகலரிய கரண நான்கே

ஓதினோ ரிவையானம தத்துவ மெனச்சொல்வ
ருயர்கால நியதி கலையோ

டோங்கிவரு வித்தைதரா கம்புருடன் மாயையென்
றுமைசெய்யு மோ ரோழுமே

திதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்

சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
சிவத்த்வ மென் றறைகுவார்

ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யார்க்கருள்செ
யண்ணளே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

அக

(இ-ள்.) பூதம் ஓர் ஐந்துடன் - பூதங்கள் ஓரைந்துடனே
புலன் ஐந்து - புலன்களைந்து, ஞானம்பொருந்துங் இந்திரியம்
ஐந்து - ஞானேந்திரியங்களைந்து, பொருவில் கன்மேந்திரியம்
ஐந்தும் ஒப்பற்ற கர்மேந்திரியங்களைந்தும், மனம் அதி ஆம்.
மனமுதலாகிய, புகல் அரிய-சொல்லுதற்கரிய, கரணம்நான்கு
அந்தக்கரணங்கள்நாங்கு, இவை-இவைகளை, ஓதினோர்-கற்று
வல்லோர், ஆன்மதத்துவம் எனச்சொல்வார் - ஆத்மதத்துவம்
என்றுசொல்லுவார், உயர் - உயர்ந்த, காலம் நியதி கலையோடு
ஓங்கிவருவித்தை ராகம் புருடன் மாயை என்று உரைசெய்யும்.

தூர் ஏழும் - காலம் நியதிகலையுடனே பெருகி வருகின்றதெனத்
இராகம் புருடன்மாயை என்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற ஏழும்
தீது இல்-தீமையில்லாத, வித்யாததவம் என்றிவோர்-வித்தி-
தத்துவம் என்று சொல்லுவார், இவை அல்லால் - இவைகளால்
லாமல், திகழ்-விளங்குகிற, சுத்தவித்தை-சுத்தவித்தை, சுசு-
சுசுன, சீர்கொள் சாதாங்கியம் - சிறப்பைக்கொண்ட சாதாக்கி-
யம் சத்தி-சத்தி சிவம்-சிவம் ஐந்தும்சிவதத்வம் என்று அமை-
சுவார்-சிவதத்துவ மென்று சொல்லுவார், ஆதி-முற்காலத்தில்
வடநிழலில் - கல்லாலமாநிழலில், சனகாதியர்க்கு - சநகர்புத்-
விய நால்வருக்கும் - நால்வருக்கும் அருள்செய் - அருள்செய்த
அண்ணலே-பெரியோனே, அருமைமதவேள்.

மூதலோரைந்து-நிலமுதலிய ஐந்துபூதங்கள், புலனைந்து
மெய்ப்பூதலிய ஐந்துவிடயங்கள். ஞானம் பொருந்து மீந்திரிய
மைந்து-மெய்ப்பூதலிய ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள். கன்மேந்தி-
ரியமைந்து-வாக்குமுதலிய கர்மேந்திரியங்களைந்து. மனமாதி-
யாம் கரணநான்கு - மனமுதலிய அந்தக் கரணங்கள் நான்கு,
ஓதினோர் - தத்துவ சாத்திரங்களைக் கற்றுவல்லோர். வடம்
ஆலமாம்.

மனமதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.

வனசஞ் செழுஞ்சுத முடனசோ கந்தளவ

மலர்நீல மிவை யைந்துமே

மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி

மனதி வாசையை யெழுப்பும்

விணவிலொண் சூதமலர் மெய்ப்பச்சலை யுண்டாக்கு
 மிகவசோ கந்துயர் செயும்
 வீழ்ந்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
 மேவுமிவை செய் மவத்தை
 சினைவிலது வோநோக்கம் வேறென்றி லாசையற
 நெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
 னெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
 னோர்தன் மௌனம் புரிசுதல்
 அனையவுயி ருண்டில்லை யென்னலி ரைந்துமா
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

சு. 10

(இ-ள்.) வசனம்-தாமரைமலர், செழுஞ்சூதமுடன்-செழு
 மைபாகிய மாமலரோடு, அசோகம்-அசோகமலர், தளவமலர்
 முல்லைமலர், நீலம்-சுவளைமலர், (ஆகிய) இவை ஐந்தும்-இவை
 யைந்தும், மாரவேள் கணைகள் ஆம்-மன்மதலுடைய பாணங்க
 ளாகும், இவை செய்யும் குணம் - இவைசெய்யுங்குணங்கள்
 வன முளரி - தாமரைமலர்களை, மனதில் ஆசையை எழுப்பும்
 மனத்தில் விருப்பத்தை யுண்டாக்கும், வினவில் கேட்குமிட
 த்தில் ஒண் - ஒட்பமாகிய, சூதமலர் - மாமலர், மெய் - சரீரத்
 தில், பச்சலையுண்டாக்கும் - பச்சலை நிறத்தை யுண்டிபண்ணும்,
 அசோகம் - அசோகமலர், மிகதுயர்செயும் - மிகவுந் துன்பத்
 தை யுண்டாக்கும், குளிர்முல்லை - குளிர்ந்த முல்லைமலர் உயிர்
 வீழ்ந்திடும்-கிடத்திவிடும், நீலம்-சுவளைமலர், உயிர் போகிக்

விடும்-உயிர்நீக்கிடும், மேவும் - பொருந்திய, இவைசெய்யும்
 அவத்தை - இவைசெய்யும் அவஸ்தைகளாவன, நினைவில்அது
 வே நோக்கம்-நினைப்பில் அதுவே நோக்கமாயிருந்தால், வேறு
 ஒன்றில் ஆசை அறல்-வேறொருபொருளினும் ஆசையற்றிருத்
 தல், நெட்டுயிர்ப்போடு - பெருமூச்சிவிடுதலோடு, பிதற்றல் -
 வாய்பிதற்றுதல், நெஞ்சம் திடுக்கிடுதல் - நெஞ்சம் திடுக்கிடல்
 அன்னம் வெறுத்திடல் - சோற்றைவெறுத்தல், காய்ச்சல் -
 உடல் வெதுப்புதல், நோர்தல் - மெலிதல், மௌனம்புரி குதல்,
 மௌனமாயிருத்தல், அனையஉயிர்-அத்தன்மைத்தாகிய பிரா
 னன், உண்டு இல்லை மென்னல் - உண்டோ இல்லையோவென்
 று தோன்றுதல் (ஆகிய), நரைந்தும ஆம்-பத்துமாகும் அத்
 தனை-இறைவனை, அருமை மதவேள்,எ-று.

நீலம்-கருங்குவளைமலர்-வைவார்ணியம். பிதற்றல்-புலம்பு
 தல் நோர்தல்-உடலிளைத்தல் மௌனம் புரிகுதல்-வாய்பேசாதி
 ருத்தல்.

மன்மத னுபசரணங்கள்.

வெஞ்சிலை யேழுங்கழுவி னுரிசுரு வண்டின

மேல்விடுங் கணைக ளலராம்

வீசிடுந் தென்றறோர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்

வேழங் கெடாத விருளாம்

வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வானெடிய

வண்மைபெறு கடன் முரசராம்

மகரம் பதாபைவரு கோகிலங் காகளம்
 மனதே பெரும் போர்க்களம்
 சஞ்சரிகை விசைபாடல் குமுதநே யன்கவிகை
 சாரிரதி யேமனைவி யாந்
 தறுகண்மட மாதரிள முலைமகுட வாமல்கு
 தவரு திருக்கு மிடமாம்
 அஞ்சுகளை மாரவேட் கென்பரெளி யோர்க்கெலா
 மமுதமே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

கூ. 35

(இ-ள்) அஞ்சுகளை மாரவேட்டு-பஞ்சபாணங்களை யுண்டாக்க
 மன்மதனுக்கு, வெம்சிலை-கொடியவில், செழுகழை - செழுமை
 யாகிய சுரும்பாகும், வில்நாரி-வில்நாண், கருவண்டு இனம்-கரி
 யவண்டின் கூட்டமாகும், மேல்விடும்-மேலே பிரபோகித்திறை
 களைகள்-பாணங்கள், அலர் ஆம்-மலர்களாகும், வீசிடும்தென்
 றல்-வீசுகிற தென்றற்காற்றானது, தேர் தேராகும், பை-பசிய
 கிள்ளையே-கிளிகளே பரிகள்-குதிரைகளாகும், கெடாத இருள்
 நீங்காத இருளானது. வேழம் ஆம் - யானையாகும், வஞ்சியர்
 மாதர் பெருஞ்சேனை - பெரியபடையாகும், கைதை - தாழை
 யடல், உடைவாள் - உடைவாளாகும், நெடிய வண்மைபெறு
 கடல்-பெரிய ஒள்தார்யம்பெற்றகடல், முரசம் ஆம் - பேரிகை
 யாகும், மகரம்-மீன், பதாபை துவசமாகும், வருகோகிலம்
 வருகின்ற குயில்கள், காகளம் - ஊதுகொம்பாகும், மனதே
 மனமே பெருபோர்க்களம் - பெரிய யுத்தகளமாகும், சஞ்சுகரி

இசை - வண்டோசை, பாடல் - சங்கீதமாகும், குமுதநேயன்
சந்திரன், கங்கை குடையாகும், சார்பொருந்திய, இரதீய
ரதிதேவியே, மனைவி ஆம்-மனைவியாவாள், தறுகண் - அஞ்சா
மையுள்ள, மடமாதர் - இளம்பெண்களுடைய, இளமுலை - இள
முலைகள், மகுடம் ஆம்-கிரீடமாகும், அல்குல்-சிதம்பம், தவ
றாது - இடைவிடாமல், இருக்கும் இடம் ஆம்-விற்றிருக்குமிட
மாகும், என்பர்-என்றுசொல்லுவர் (பெரியோர்) எளியோர்க்கு
எல்லாம் - எளியவர்க்கெல்லாம், அமுதமே - அமிர்தம்போல்
பவனே, அருமைமதவேள். ஏ-று.

பைங்கிள்ளை - பச்சைநிறமுள்ள கிளி. வஞ்சியர் - கொடி
போல்வார் கைதை-தாழை. உடைவாள்-அறைபிடுங்கட்கும்வான்
மகரம்-மீன் காகளம்-ஏக்காளம்(ஊதுகொம்பு) சஞ்சரிகம்-வண்டு
இசை-ஓசை பாடல்-சங்கீதப்பாட்டு அல்லிமலர்களுக்கு நாயக
னாதலால் சந்திரனைக் குமுதநேயன் என்றார். குமதம் அல்லி
மலர்.

பகைகோளத் தகாதவர்.

மன்னவ ரமைச்சர்துச் சனர்கோளர் தூதரோடு

மாறாத மரம முடையோர்

வலுவர்களு னீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு

மடையர் மந்திர வாதியர்

சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்வோர்

சூழ் வயித்தியர் கவிதைகள்

சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரோடுஞ்

சொற்பனந் தனி லாகிலும்

நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய்திடார்களிந்
 நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
 நாரியோர் பாகனே வேதாக மம்பரவு
 நம்பனே யன்பர் நிதியே
 ஆன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணங் காணாத
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

கூஉ

(இ-ள்.) இ-இந்த நானிலத்து உலகத்தில், மன்னவர்-அரசர்
 அமைச்சர் - மந்திரிகள் துர்ச்சநர் - துர்ஜநங்கள் கோளர்
 கோள்சொல்லுவோர் தூதரொடு - தூதருடனே மாறுததர்மம்
 உடையோற்-நீல்காத மர்மமுள்ளவர்கள் வலுவர்-பலமுள்ளவர்
 கள் கருணீகர்-கணக்கர் மிகுபாகம்செய்து-மிகுந்தசமையல்செய்து
 ஆன்னம் இடும்மடையர் - ஆன்னம்பரிமாறுகிற மடையர்
 மந்திரவாதியர்-மந்திரவாதிகள் சொன்னம் உடையோர்-பென்னுடையவர்
 (திரவியமுள்ள.) புலையர்-நீசர் உபதேசமது செய்வோர்-
 உபதேசம்செய்கிறவர் சூழ்வயித்தியர்-ஆலோசனையுள்ளவைதியர்
 கவிதைகள் சொற்றிடும் புலவர் - கவிகள்பாடும் புலவர்கள்
 (ஆகிய) இவர் பதினைந்து பேரோடும்-இவர்கள் பதினைந்து
 பேர்களோடும், சொர்ப்பனம் தனிலாகிலும்-கனவிலாயினும்
 நன்னெறி அறிந்தபேர் பகைசெய்திடார்கள் - நல்வழியை யறிந்த
 பேர்கள் பகைத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள், என்பர் - என்று
 சொல்லுவார்பெரியோர் நாரி ஓர்பாகனே - உமாதேவியை ஒரு
 பாகத்திலுடையவனே, வேதாகமம் பரவும்நன்பனே - வேதா

கமங்கள் துதிக்கின்ற சிவபிரானே, அன்பர் சிதிரே - அன்பர்
செல்வமே அன்னம் ஊர்பிரமனும் - அன்னத்தை கடத்துகிற
பிரமதேவனும், கண்ணனும் - விஷ்ணுவும், காணாத - காண
வொண்ணாத அண்ணலே-பெரியோனே அருமைமகனேவன்.

வலுவர்-வலிமையுள்ளவர் மடையர் - சமையற்காரர். சொ
ன்னம்-பொன், அது இங்கு தந்தாரியாதிகளெல்லாவற்றைப்
குறித்தது. நாரி-பெண். நம்பன் - மங்களகுணங்கள் நிறைந்த
ருப்பவன். அன்பருக்குப் பொருட்செல்வஞ் செல்வமல்லாமையா
லும், இறைவன் அருட்செல்வமே செல்வமாதலாலும் 'அன்
பர் சிதிரே' என்றார்.

இதாகிதஞ்சேய்து பயன்கொள்வன.

சுவைசேர் கரும்பைபெண்ணை பாலைப் பருத்தியைச்
சொல்லுநன் னெல்லையெள்ளைத்
தூயதெங் கிணியை யொண்ணாத துட்டரைத்
தொண்டரை தொழு தொழும்பை
நவதீரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
போர் வீரரைத் தூயரைப்
போதவும் யரிவோ டிதஞ்சேய்ய மிருபயன்
புகழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்

அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வள்ளலே

யண்ணலே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனகினினை தருசூர கிரிவள

றரப்பலி சர தேவனே.

சுந

(இ-ள்.) சுவை சேர்க்கும்பை - (இன்) சுவையுள்ள கரும்பையும், வெண்பாலை - வெண்மைபாகிய பாலையும், பருத்தியை பருத்தியையும், (பாவா லும்புகழ்ந்து) சொல்லும் - சொல்லப்பட்ட, நல்லெல்லை - நல்லெல்லையும், என்னை - என்னையும், தூய தெங்கின்கனியை - பரிசுத்தமான தேங்காயையும், எண்ணுத தூட்டரை - மதிக்காததுஷ்டரையும், தொண்டரை - தொண்டு செய்வாரையும், தொழுதொழும்பை - தொழும்படியான அடிமைகளையும், நவைநீருறாறு - குற்றமொழியும்படி, கண்டித்தே கண்டித்துச் செய்தே, பயன் கொள்வர் - பயனடைவார்கள் நல் தமிழ் - இனிய தமிழைக்கற்ற, கனிவாணரை - கனிவாணர்களையும் நலம் மிக்கசெழுமலரை - நன்மைமிகுந்த செழுமைபாகிய பூவையும், ஒளியம் எனத்தக்க - இத்திரப்பாவையென்று சொல்லத்தகுந்த, நயம் உள்ள நாரியர்தமை - இன்பமுள்ள மாதரையும், புவீம்தில் - பூமியின்மேல், உபகார நெஞ்சரை - உபகார மனத்தை யுடையவரையும், சிறுவரை - சிறுவரையும், போர் வீரரை யுத்தவீரரையும், தூயரை - பரிசுத்தரையும், போதவும்பரிவோடு - மிகவும் அன்போடு, இதமசெய்ய - நன்மைசெய்ய, புகழ் பெற - கீர்த்தியடையும்படி, மிகு பயன்கொள்வர் - மிகுபயனை யடைவார்கள், அவமதி தவிர்த்து தூர்ப்புத்தியை நீக்கி, என்னை யாட்கொண்ட - என்னையாட்கொண்டருளின, வள்ளலே - உதாரனே, அண்ணலே - பெரியோனே, அருமைமதவேள் எ - று.

கரும்பாதலால் சுவை இன்சுவையென் துரைக்கப் பட்டது, வெண்பாலை யென்பதில் வெண்மை இயற்கை உடைந்தனெனல்-செந்நெல். கண்டித்து என்றது சித்தித்து என்றபடி நலம். மணமெனினுமமையும், உபகாரநெஞ்சர் - உபகரிக்கிறாண்டு மென்கிற மனவிருப்ப முள்ளவர். தூயர் என்றது இவையரை

தருமம்.

பெறுமில்பெறு வித்தலொடு காத்தோலை நாடோறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போகம் நாவீதன் வணான்
மறைமொழிக னாடிதன் ணீர்தலைக் கெண்ணெய்க
வாயினுறை பிண மடக்கல்
வாயிறு முயர்மீட்ட தின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல் சுண்ணாம்பு புதவுதல்
சிறையறு யவர்க்கமுது வேற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின் மணந்
திகழ்விலங் கூண்பிச்சை யறிசயமய ருக்குண்டி
தேவ ராலய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட் டறங்களுழு
னன்னசெய லருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

(இ-ள்.) பெறும் இல் - பிள்ளைபெறுதற்கு வீடுவிடல், பெறுவித்தல், பிள்ளை பெறுவித்தலோடு, காடேதாலை-(சுமங்கலி அருங்குடி) காடேதாலை கொடுத்தல், நான்தேதாறும்-தினந்தேதாறும் பிள்ளைகள் அருந்திடும்பால் - பிள்ளைகள் குடிக்கின்ற பாலுண் பித்தல், லீபன அரிய சத்திரம் - சொல்லுதற்கரிய சத்திரம், மடம் மடங்கட்டுவித்தல், ஆவுரிஞ்சுகல் ஆவுரிஞ்சுகல், பெண் போகம் பெண்ணோகம் கொடுத்தல், நாவிதன் - அம்பட்டனைக் கொண்டு சூலமாம் செய்வித்தல், வண்ணான்-வண்ணனைக்கொ ண்டி ஆடை நெணுப்பித்துக் கொடுத்தல், மறைமொழி - வேத மொழிவித்தல் கண்ணாடி கொடுத்தல், தண்ணீர்-(தாகத்துக்கு தண்ணீர் கொடுத்தல், தலைக்கு எண்ணெய்-தலைக்கெண்ணெய் கொடுத்தல். பகவாயின் உறை-பசுவுக்கு வாயுறை கொடுத்தல் பிணம் அடக்கல்-(திக்கற்ற) பிணத்தையடக்கஞ்செய்தல் வானி யிலும் உயிர்ப்பீட்டல்-பறக்கும் உயிர்களாகிய பறவைகளை பீட்டு வித்தல், தின்பொருள் அடைக்காய் வழங்கல் - திண்பண்டங் களைபும் வெற்றிலைப் பாக்கையும் கொடுத்தல், சுண்ணாம்பு உத வுதல்கண்ணாம்புகொடுத்தல், சிறை உறுபவர்க்கு அமுது- சிறைப்பட்டவர்க்கு அன்னங்கொடுத்தல். வேற்றிலம் காத்த ல் வேற்றில்லத்தைக் காத்தல். பொழில் செய்தல்-சோலை வைத்தல், முந்நாலின்மணம்-பூனாற்கலியாணஞ் செய்துவைத் தல் திகழ்விலங்குமணம்-விளங்குகிற விலங்குணவு கொடுத்தல் பிச்சா - பிச்சைபோடுதல், அறுசமயத்தார்க்கும் உணவளித் தல், தேவலாயம்-தேவாலயம்கட்டுவித்தல், ஓளஷதம்-(நோய் க்கு) மருந்துக்கொடுத்தல் அறைதல் கற்போர்க்கு அன்னம்-

படிப்பவர்க்கு அன்னம்தனித்தல், (இவைகளே) முன்-முற்காலத்தில். அன்னை-லோகமாதாவாகிய உமாதேவியார் நாலெட்டு அறங்களும் செயல் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் செய்தலாம், அருமைமதவேள். எ-று.

இல்லறம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்
சிந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
தீதிலா வதிதியைப்பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசார் தமைச்
சந்ததஞ் செய்கடனை பென்றுமிவை பிழைபாது
தான்புரிந் திட வில்லறஞ்
சாருநல முடையாரந் துறவறத் தோருமிவர்
தம்முடன் சரியா யிடார்
அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தனிநு நல்லவட்
கன்பனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே சருசதுர கிரீவள
ரறப்பளி சுர தேவனே

கூடு

(இ-ள்.) தந்தைதாய் சற்குருவை தந்தைதயாரையும் சற் குருவையும், இட்டதெய்வங்களையும் - இஷ்டதெய்வங்களையும்

(இ-ள்.) பெறும் இல் - பிள்ளைபெறுதற்கு வீடுவிடல், பெறுவித்தல், பிள்ளை பெறுவித்தலோடு, காடேதாலை-(சுமங்கனி களுக்கு) காடேதாலை கொடுத்தல், நாள்நேதாறும்-தினந்தேதாறும் பிள்ளைகள் அருந்திடும்பால் - பிள்ளைகள் குடிக்கின்ற பாலுண் பித்தல், பேசு அரிய சத்திரம் - சொல்லுதற்கரிய சத்திரம், மடம்-மடங்கட்டுவித்தல், ஆவரிஞ்சுகல் ஆவரிஞ்சுகல், பெண் போகம் டெண்போகம் கொடுத்தல், நாவிதன் - அம்பட்டனைக் கொண்டு க்ஷவரம் செய்வித்தல், வண்ணான்-வண்ணனைக்கொ ண்டு ஆடைவெளுப்பித்துக் கொடுத்தல், மறைமொழி - வேத மோதுவித்தல் கண்ணாடி கொடுத்தல், தண்ணீர்-(தாகத்துக்கு தண்ணீர் கொடுத்தல், தலைக்கு எண்ணெய்-தலைக்கெண்ணெய் கொடுத்தல். பசுவாயின் உறை-பசுவுக்கு வாயுறை கொடுத்தல் பிணம் அடக்கல்-(திக்கற்ற) பிணத்தைதயடக்கஞ்செய்தல் வான் யிடும் உயிர்மீட்டல்-பறக்கும் உயிர்களாகிய பறவைகளை மீட்டு விடுதல், தின்பொருள் அடைக்காய் வழங்கல் - திண்பண்டங் களையும் வெற்றிலைப் பாக்கையும் கொடுத்தல், சுண்ணாம்பு உத வுதல்-சுண்ணாம்புகொடுத்தல், சிறை உறுபவர்க்கு அமுது- சிறைப்பட்டவர்க்கு அன்னங்கொடுத்தல். வேற்றிலம் காத் தல்-வேற்றில்லத்தைக் காத்தல். பொழில் செய்தல்-சோலை வைத்தல், முந்நூலின்மணம்-பூணூற்கலியாணஞ் செய்துவைத் தல் திகழ்விலங்குணண்-விளங்குகிற விலங்குணவு கொடுத்தல் பிச்சை - பிச்சைபோடுதல், அறுசமயத்தார்க்கும் உணவளித் தல், தேவலாயம்-தேவாலயம்கட்டுவித்தல், ஓளஷதம்-(நோய் க்கு) மருந்துக்கொடுத்தல் அறைதல் கற்போர்க்கு அன்னம்-

படிப்பவர்க்கு அன்னம்தளித்தல், (இவைகளே) முன்-முற்காலத்தில். அன்னை-லோகமாதாவாகிய உமாதேவியார் நாலெட்டு அறங்களும் செயல் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் செய்தலாம், அருமைமதவேள். எ-று.

இல்லறம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்
சுந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
தீதிலா வதிதியைப்பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசார் தமைச்
சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமிவை பிழைபாது
தான்புரிந் திட வில்லறஞ்
சாருநல முடையாரந் துறவறத் தோருமிவர்
தம்முடன் சரியா யிடார்
அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தனினு நல்லவட்
கன்பனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினிகை சருசதுர கிரிவள
ரறப்பளி சுர தேவனே

சுரு

(இ-ள்.) தந்தைதாய் சற்குருவை தந்தைதயாரையும் சற்குருவையும், இட்டதெய்வங்களையும் - இஷ்டதெய்வங்களையும்

சன்மார்க்கம் உள்ளமனைவியை-நன்னெறியுள்ளமனைவியையும்,
 தவறுத சுற்றத்தை-நீங்காத சுற்றத்தாரையும், ஏவாதமக்களை
 எவவேண்டாதமக்களையும் தன்னைநம்பிவருவோர்களை-தன்னை
 நம்பிவருவோர்களையும், சிந்தைமகிழ்வு ஆக பணிவிடை செய்
 வோர்களை-மனமகிழும்படி தொண்டுசெய்வோர்களையும் தென்
 டுலத்தோர் வறிஞரை - தென்புலத்தாரையும் வறியரையும்,
 தீது இல்லா அதிதியை குற்றமற்ற அதிதியையும், பரிவு
 உடைய துணைவரை - அன்னள்ள கிளேகரையும் தேநுவை
 பசுவையும், பூசார்தமை வேதியரையும், சந்தம் எப்பொழு
 தும், செய்கடனை-செய்வேண்டிய கடன்களையும், (இவை-இவற்
 றை) என்றும்பிழையாது - எக்காலத்தும் தவறாமல், புரிந்
 திடல் - செய்தலே, இல்லறம் - இல்லறமாகும் சாரும்-பொரு
 ந்தியநலம் உடையர்ஆம்- நன்மையுடையோராகிய, துறவத்
 தோரும் - துறவறத்தாரும், இவர்தம்முடன் - இவர்க
 ளுடனே, சரிஆயிடார் - சமாநமாகமாட்டார்கள், அந்தரி
 அந்தரியாய், உயிர்க்கு எல்லாம் - சீவராசிகளுக்கெல்லாம்
 தாய்தனினும் நல்லவட்கு - தாயினும்நல்லவளாகிய உமாநே
 ளிக்கு. அன்பனே-காதலனே, அருமைமதவேள். ஏ-று.

சன்மார்க்கமுள்ளமனைவி - கற்புடையமனைவி ஏவாதமக்
 கள்-இன்னதைச்செய்யென்று தந்தைதாயார் ஏவாப்தாமே
 குறிப்பறிந்து செய்கிறமக்கள் தென்புலத்தோர்-பிதிர்ந்தேவ
 தைகள், வறிஞர்-எனியார், அதிதி-விருந்து (தேசாந்திரி) இல்
 லறம்-இல்வாழ்க்கையோடு கூடிச்செய்யவேண்டியதருமம் துற
 வறத்தோர் சந்தியாசிகள் அந்தரி - உயிருக்குயிராயிருப்பவள்.

புராணம்.

தலைமைசேர் பெளடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்

சாரும் வர்மன மச்சமே

சைவம் பெருங்கூர்மம் வருவரா கங்காந்த

சரிதமே பிர மாண்டமும்

நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்கிவ புராணமா

நெடிமால் கதை வைணகம்

நீ திசேர் காருட நாரதம் பாகவத

நீடிய புராண நான்காம்

கலைவளர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வர்த்தமே

கமலா வயன் காதையாம்

கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்

கனல்காதை யாக்கி னேயம்

அலைகொண்ட நதியும் வெண் மதியுமறு சும்புனையு

மத்தனே யருமை மதலை

ள னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

சுசு

(இ-ள்) தலைமைசேர் - முதன்மைபொருந்திய, பெளடிகம் பெளடிகமும், இலிங்கம்-இலிங்கமும், மார்க்கண்டம் - மார்க்கண்டமும், எழிற்சாரும்வாமம் - அழகுபொருந்திய வாமாமும் மச்சம்-மச்சமும், சைவம்-சைவமும் பெருகூர்மம்-பெரியகூர்மமும், வருவராகமும் - வருகின்ற வராகமும், கார்த்தசரிதம்-கார்த்தசரிதமும், பிரமாண்டம் - பிரமாண்டமும் ஆகிய, நிலைமை

சேர் இப்பத்தும் - சிலைபொருந்திய இந்தப்பத்தும் உயர்-
உயர்ந்த சிவபுராணம் ஆம்-சிவபுராணங்களாகும், நெடியமால்
கதை - நெடுமாவின்சரித்திரத்தைக்கூறுவன, வைணவம்-வை
ணவமும், நீதிசேர்காநுடம் - நீதிபொருந்திய காநுடமும், நா
சதகம்-நாரதமும், பாகவதம்-பாகவதமும்ஆகிய, நீடிய-பெரிய
புராணம்நான்குஆம்-நான்குபுராணங்களாகும், கலைவலர்சொல்
லால்வல்லாற்புகழ்கின்ற, பதுமமொடு - பதுமத்துடன், பிரம
கைவர்த்தம் - பிரமகைவர்த்தகமும், கமலாலன்காதைஆம் -
பிரமபுராணங்களாகும், கதிரவன்காதை - சூரியன்சரித்திரத்
தைச்சொல்வது, சூரியபுராணம்ஆம்-சூரியபுராணமாகும் கனல்
காதை - அக்நியின்சரித்திரத்தைச் சொல்வது, ஆக்கிநேயம்-ஆக்
நேய புராணமாகும், அலைகொண்ட நதியும் - அலைகளையுடைய
கங்காநதியையுமும், வெள்மதியும் - வெள்ளியசந்திரகண்டத்தை
யும், அறுகும் - அறுகம்புல்லையும், புனையும்-தரித்த, அத்தனை
இறைவனே, அருமைமதவேள் எ-று.

சரித்தம்-சரித்திரம் நெடியமால் என்றது திரிவிக்கரமாவ
தாரத்தைக் குறித்தது கமலாலயன் (கமலம்-ஆலயம்) தாம
ரைமலரை இடமாகவுடையவன் ஆலயம்-இடம் கனல்-அக்நி

புகழ்ச்சி.

பருகாத எழுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்

பாரின் மறையாத நிதியம்

பாரிதிகண் டலராத நிலைகண் டெராத

பண்புடைய பங்கே ருகம்

கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வேங்
காணி லுரையாத சீயங்
கருதரிய விக்குண மனைத்துமுன் டானபேர்
காசினிய லருமை யாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்தியரு கல்விபொடு
சீரிதய மீகை வதனங்
திடமான வீரமிவை பென்றறிகு வார்கனிச்
செகலொங் கொண்டா வே
அருள்கற்ப தருவென வோங்கிடுந் தானதுரை
யாகுமேம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிர்வள
ரறப்பளி சுர தேவனே.

கூள்

(இ-ள்) பருகாத அமுது-உண்ணாத அமிர்தம், ஒருவர்
பண்ணாத பூஷணம் ஒருவர்செய்யாத ஆபரணம், பாரில் மறை
யாத நிதியம்-பூமியில் மறைந்துபோகாத நிகேஷபம், பரிதி
கண்டு அலராத-சூரியனைக்கண்டு மலராததும் நிலவுகண்டு உல
ராதசந்திரனைக் கண்டு உலராததும் ஆகிய, பண்பு உடைய
குணத்தத்தையுடைய பங்கேருகம்-தாமரைமலர் கருகாதபுயல்-
கருகாதமேகம், கலைகள் அருகாத திங்கள்-கலைகள் குறையாத
சந்திரன் வேம்கானில் உரையாத சீயம்-கொடிதாகியகாட்ட
டிவிலகிக்காதசிங்கம், கருது அரிய - சொல்லுதற்கரிதாகிய, இக்
குணம் அனைத்தும் உண்டானபேர் - இந்தகுணங்களெல்லா
வற்றையு முடைய பேர், காசினியில் உலகத்தில், அருமை
ஆகும்-அருமையாம், தெரிய உரைசெய்யின்-தெரியச்சொல்லி

ஞல், மொருகீர்த்தி-சொல்லப்பட்டகீர்த்தி, வருகல்லியொதி -
 வளர்கின்ற கல்வியுடனே சீர் இதயம்- சிறந்த இருதயம்-கை
 கொடை வந்தம்-முகம் திடம் ஆனவீரம்-உறுதியாகிய வீரம்
 இவை என்று அறிகுவார்கள் - இவைகளே பென்றறிவார்வன்
 இச்செகம் எல்லாரம்கொண்டாட-இந்த உலகமுழுவதும் கொ
 ண்டாடும் படி அருள்-அருள்செய்கிற கற்பதரு என்ன-கற்பக
 தருவைப்போன்ற ஒங்கிடும்-உயர்ந்த தானதுரை ஆகும்-கொ
 டைக்குப்பிரபுவாகிய எமதருமைமதவேள் எ-று.

மொழி முதலியவை முறையே அமுது முசலானவை
 யிருக்கப்பெற்றவனும் கற்பகத்தருவைப்போன்ற கொடையா
 னும் யாரெனின், மதவேள் என்னும்பிரபுவேயாவன் என்பது
 இச்செய்ட்கருத்து.

திருமாலவதாரம்.

சோமுகா சுரணைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச்

சுருதிதந் ததுமச்சமாஞ்

சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்போற்

சுருட்டி மாநில மெடுத்தே

போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்

பொல்லாத கனக னுயிரைப்

போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது

புனித வாமன மூர்த்தியாம்

எழுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ

னிரளிகுலம் வே ரறுததேதா

னோர்பாசி ராமன் வரு கண்ணனோடு பலராம

னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்

ஆம்னிய சற்கியினி பேல்வருவ திவடத்த

மரிவடிவ மருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினனை தருசதா கிரிவன

ரறப்பளி சுர தேவனே,

சு-சு

(இ-ள்.) சோமுகாசானை - சோமுகன் என்னும் அசுரன்

முன்-முன் னுளில், வதைத்து வதைக்கும், அபர்தயர்களை
தேவர்களுடைய துன்பம் நீங்கும்படி, சுருதி தந்தது-வேதக்
களைத்தந்தது, மச்சம் ஆம்-மச்சாவதாரமாகும், சுர நமஸ்
தேவர்களுக்கு, அமுது தந்தது-அயிர் தங்கிவைத்தது, ஆம்
யாம்-சுர்மாவதாரமாகும், மாநிலம்-பெரிதாகியபூமியைப்
போல் சுருட்டி யெடுத்து - பாமைப்போலச் சுருட்டி யெடுத்து
போம்-போகும் இரணியாக்களை-இரணியாக்களை உயிர் உள்
டது-உயிர்குடித்தது, ஏனம் ஆப-வராகாவதாரமாகும், போல்
லாத கனகன் உயிரை - போல்லாத இரணியனுயிரை, போக்கி
யது-நீக்கினது, நாசின்கம்-நாசின்காவதாரமாகும், உலகு அள
ந்து ஒங்கியது - உலகத்தைத் திருவடியாலாண்டு பிறகு உயர்ந்
தது, வாமநமூர்த்தியாம்-வாமநாவதாரமாகும், ஏழறும் இரா
வணனைவென்றவன்-இருமாந்திருந்த ராவணனை ஜெயித்தவன்,
இராகவன் - ஸ்ரீராமனாவான், இரவிகுலம்வேர் அறுத்தான்
சூரியகுலத்தை வேரறுத்தவன், ஏர் பாசாராமன் - வருகண்ண
னோடு பலராமன்-அவதரித்த க்ருஷ்ணரும் பலராமம், இப்புவி
பயம் தவிர்த்தோர் - இந்தப் பூமியிலுள்ளோரது அச்சத்தை

யொழித்தவராவார், இனியகற்கி-இனிதாகியகற்கி அவதாரம்
இனிமேல் வருவது ஆம் - இனிமேல் எடுக்கப்போகிறதாகும்
இவைபத்தும்-இவைபத்தும் அரிவடிவம் - திருமாலவதாரங்க
ளாகும். அருமைமதவேள்.

ஆமை-கூர்மம். ஏனம்-பன்றி. (வராகம்.) எழுறுதம்-இறு
மாத்தல். இராவகன் - இரகுசுலத்தில் அவதரித்தவன். இரவி
சூரியன். கற்கி-குதிரை.

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி புமைநேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகனன்மற லிபைவென்ற
பெம்மான் புரந் தகித்தேதான்
மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
வெளவிலேனான் வீரே சுரன்
மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவர னுமையாகன்
வனசுரன் கங்கா ளனை
விறண்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமாந்தி
மிக்கசக் கர முதலிலேனான்
விநாயகற் கருள்செய்தேதான் குகனுமை யுடன்கூடி
மினிரேக பாதன் சுகன்
அறிவரிய தக்ஷிண மூர்த்தியொ டிலிங்கமா
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசகூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(இ-ள்) பிறைகுடி சந்திரசேகரன், உமைநேசன் - உமா தேவிக்கும் பிரியன், விடைஊர்தி - இடபவாகனன், நடமிடும் பெரியன் - நடனஞ்செய்கின்ற பெரியோன், உயர்வதுவை வடிவன் - கிறந்த மணக்கோலத்தை யுடையவன், பிச்சாடனன் பிசுஷாடனன், காமதகனன் - காமனைவென்ற பேருமான், புரம் தகித்தேதான் - திரிபுரத்தையெரித்தவன், மறம்மலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் - கோவமிசூந்த சலந்தராசரனை மடித்தவன், பிரமன்முடி வெளவினோன் - பிரமன் தலையைக் கவர்ந்தவன், வீரேசுரன் - வீரேசுவரன், மருவும் நரசிங்கத்தை வென்ற அரன் பொருந்திய நரசிங்கத்தைவென்ற ஹரன், உமைபாகன் - உமா தேவிபாகன், வனசரன் - வேடுவன், கங்காளன் - கங்காளன், விற்றல்மேவு சண்டேசரகூடகன் - வெற்றிபொருந்திய சண்டேசரகூடகன், கடுமார்தி - விஷபானம்செய்தவன், மிக்கசக்கரம் உதவினோன் - மேலானசக்கரத்தைக் கொடுத்தவன், விநாயகற்கு அருள் செய்தோன் - விநாயகனுக்கு அருள் செய்தவன், குகன் உமையுடன்குடி மினிர் - முருகனோடும் உமாதேவி யோடும் குடி விளங்குகின்ற, ஏகபாதன் - ஏகபாதன் சுகன் - சுகவடிவன் அரிவு அரிய - அறிதற்கரிய, தகிணாமூர்த்தியோடு - தகிணாமூர்த்தத் துடன், இலிங்கம் ஆம் - இலிங்க வருவமுமாகின்ற, ஐயனே இறைவனே அருமைமதவேள், எ-று.

விடை - இடபம், ஊர்தி - நடத்துவோன். நடமிடல் - நடனஞ் செய்தல். வதுவை - மணம். மறம் - கோபம். பலிதல் - மிகுதல். கங்காளன் - முழுவெலும்பைத் தாங்குவோன். கடு - விஷம். மாந்தல் - குடித்தல்.

கவி வணக்கம்.

மலரிதழி பைங் குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
 மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
 மற்றுமுன் வாசமலர் பத்திரஞ் சிலகுடி
 மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே
 சிலகொருக் கொடுவனத் தூட்டினை பச்சறுகு
 செம்முள்ளி மலர் சூடவே
 சித்தம்மைத் தனையுமங் கீகரித் திடுமகா
 தேவா தேவா தெரிந்தே
 மலைமல ருரைக்குநான் கவியொடம் பலவாண
 கவிசாய னாகு மென்புன்
 கவிசாயுந் சூடுபே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
 கடனாகு மடனாகு மும்
 அல்லபொருது கம்மைநயந் செழுமதிய மும்புனைபி
 மமலனை யருமை மதவே
 ளறுதினமு மனதினைனை தருசதுர கிரிவள
 அறப்பளிசுர தேடுகின,

க00

(இ-ள்) சிலர்-சிலரீபர், மலர் இதழி - மலர்ந்த கொன்றை
 மலர் பைங்குவளை-பசிய குவளைமலர் மென்முல்லை-மென்மைமயா
 கிய முல்லைமலர் மல்லிகை-மல்லினைமலர் மருக்கொழுந்து-மரு-
 க்கொழுந்து உயர் கூவிளம்-உயர்ந்த வில்வம் மற்றும் உள்ள
 வாசமலர்-மற்றுமுள்ள மணமலர்கள் பத்திரம்-பத்திரங்கள்,
 (ஆகிய வற்றை) சூட-தரிக்க, மணிமுடிதனில் பொறுத்த
 அழகிய சிரசில் தாங்கி சிலர்-சிலரீபர் ஒருக்கொடு-ஒருக்கமல

ருடன் வனத்துள்-காட்டிலுள்ள பூளை-பூளைமலர்-பச்சுறுகு-பச்சு
சை அறுகம்புல் செம்முள்ளிமலர்-கசம்முள்ளிமலர்கள் (ஆகிய
இவற்றை) சூட தரிக்க சித்தம்வைத்து - திருவுள்ளம்வைத்து
அவையும்-அவற்றையும் அங்கீகரித்திடும் - ஏற்றுக்கொண்ட
மகாதேவ தேவா - மஹாதேவயுதவனே கலைவலர் - தல்வல்
லோர் தெரிந்து உரைக்கும் அறிந்துசொல்லுகிற, நன்கவி
யோடு-நல்லகவிகளோடு அம்பலவாண கவிராயன் ஆகும் அம்
பலவாண கவிராயன் ஆகும்-அம்பலவாண கவிராயனாகிய என்
புன் கவியையும்-எனது அற்ப கவியையும் சூடி-தரித்து மனமகி
ழ்ந்திடுவது-திருவுளங்களிப்பது உன் கடன் ஆகும்-உன்கடனா
கும், அடல்நாகமும்-வலிமையுள்ள பாம்பையும், அலைபெருகு
ங்கையும்-அலைபொங்குகின்ற கங்கையையும் செழுமதியமும்
செழுமையாகிய சந்திரனையும் புனையும்-தரித்த அமலனே - பரி
சுத்தனே, அருமைதவேள் எ-று.

மருக்கெழுந்து வாசனைக்கொழுந்து பத்திரம்-இலை சிலர்மண
முள்ள கோன்றைமலர் முதலியவற்றைச் சூட சிலர் மணமற்ற
எருக்கமலர் முதலியவற்றைச் சூட அவ்விரண்டையும் ஒருங்கே
திருவுளம் பற்றினது போல-கற்றுவல்லோராகிய பெரியோரது
கவிமாலைகளைத் திருவுளம் பற்றினது போல எனதுபுன்கவியை
திருவுளம் பற்றியருளல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

அறப்பளிசுரசதகம்
மூலமும் உரையும்
முற்றிற்று.

“மாறன்” அச்சுக்கூடம் புரட்சி, சென்னை.